

บทที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้มีเนื้อหา 4 ส่วน คือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการวิเคราะห์ข้อมูล 3รูปแบบ

ส่วนที่หนึ่ง การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – Depth Interview) เป็นเทคนิควิจัยที่ใช้กับคนจำนวนน้อยทางมานุษยวิทยาที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมของผู้ที่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อการวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพมากขึ้น ผู้ทำการวิจัยจำใช้วิธีสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร ตามพื้นที่ต่างๆ จำนวน 10 ตัวอย่าง ผู้ที่ใกล้ชิดเหตุการณ์ซึ่งเป็นผู้ที่มีที่พักอาศัยอยู่บริเวณที่มีการแข่งขันรถจักรยานยนต์หรือผู้ที่ใช้รถใช้ถนนแล้วเคยเห็นการแข่งขันรถจักรยานยนต์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ตัวอย่างและเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมีส่วนร่วมในการปราบปรามผู้ที่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 20 ตัวอย่าง ในการสัมภาษณ์จะใช้นามสมมุติกับผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมด และสรุปผลตามวิธีการทางมานุษยวิทยา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สัมภาษณ์ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	1. นายคู่ (นามสมมุติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ. จูตินพ ภูประเสริฐ นิติศตปริญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	บริเวณริมถนนบรมราชชนนี ขาออก แขวงบางละมุด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายคู่ อายุ 21 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่แขวงบางละมุด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันยังอาศัยอยู่ที่บ้านเกิด จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนบริเวณบ้านเกิดรับจ้างหล่อพระพุทธรูปอยู่กับบ้าน ปัจจุบันมีภรรยาแต่ไม่ได้จดทะเบียนกัน ตอนนี้ภรรยาตั้งครรภ์ได้ 7 เดือนแล้ว อาศัยอยู่ที่บ้านเดียวกัน

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายคู่เป็นคนที่มีรูปร่างผอม สูงประมาณ 172 ซม. ผิวสีขาว ผอมคำ ไร้ร่องทรงแต่ค่อนข้างขาว รูปร่างสามเหลี่ยม การแต่งกายค่อนข้างสกปรก มีกลิ่นตัวแรง มีลักษณะซึมเศร้า พูดน้อย ช่วงที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครั้งแรกจะไม่ค่อยให้ข้อมูล จะพูดคิๆ ซัดๆ แต่ตอนหลังเมื่อมีความคุ้นเคยกันมากขึ้น ก็จะให้ข้อมูลและเป็นกันเองมากขึ้น

ประวัติชีวิต

นายคู่เกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพรับจ้าง โคยบิคา มารดา มีอาชีพรับจ้างหล่อพระ นายคู่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนวัดโพธิ์ แขวงบางละมุด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ตอนมาได้เข้ารับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนโพธิสาร แขวงบางละมุด เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร แต่ต้องหยุดเรียนกลางคัน เนื่องจากถูกจับในข้อหาคดีวิ่งราวทรัพย์พ้อพันโทยแล้วก็ได้มาคบหากับภรรยาซึ่งเป็นเพื่อนที่เคยเรียนมาด้วยกันสมัยชั้นมัธยม ภรรยาไม่ทราบว่างบการศึกษาชั้นไหนจากโรงเรียน กรุงเทพมหานคร และได้มาอยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยา แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน ปัจจุบันภรรยาตั้งครรภ์ได้ 7 เดือน นายคู่เองก็รับจ้างหล่อพระอยู่กับบ้านช่วยกันกับพี่เขยมีรายได้ไม่แน่นอน แล้วแต่ว่ามีผู้ว่าจ้างมากน้อยเท่าไร รายได้โดยเฉลี่ยจะได้ประมาณ 4,000 ถึง 5,000 บาท ซึ่งนายคู่คิดว่าเป็นรายได้ที่เพียงพอแล้วสำหรับค่าใช้จ่าย นายคู่มีภาระที่ต้องรับเลี้ยงน้องชาย 1 คนซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และน้องสาวอีก 1 คน กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และภรรยาซึ่งกำลังตั้งครรภ์อีก 1 คน รวมเป็น 3 คน นายคู่เป็นผู้หนึ่งที่ขี้ขี้แ่งขันรถจักรยานยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในบางครั้งก็จะรับจ้างขี้ขี้แ่งให้กับร้านที่แข่งจักรยานยนต์ โดยทางร้านจะมี

ส่วนแบ่งให้ ถ้าแข่งขันะ จะได้ค่าจ้างครั้งละ ประมาณ 3,000 บาท แต่ถ้าแข่งแพ้ก็จะได้ครั้งละ 500 บาท นายคู่เริ่มหัดขับรถจักรยานยนต์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 14 ปี โดยมีพี่ชายคนรองเป็นผู้สอน และก็เริ่มเข้าทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา นายคู่ทำการแข่งมาแล้วประมาณ 20-30 ครั้ง ไม่เคยนับเหมือนกัน ที่เริ่มแข่งขันจริงๆ จังๆ ก็ตั้งแต่พี่ชายคนรองเสียชีวิตเมื่อ 4 ปีที่แล้ว จากอุบัติเหตุแข่งรถจักรยานยนต์บริเวณหลักสี่ ส่วนเพื่อนได้รับบาดเจ็บ หลังพี่ชายคนรองเสียชีวิต นายคู่รู้สึกไม่ค่อยอยากขับรถจักรยานยนต์แข่งขันอีกแล้ว แต่ก็กลับมาขี่อีกเพราะพี่ชายคนรองเป็นผู้ขี้นขี่ให้กับร้านแต่งรถร้านหนึ่งอยู่ นายคู่เลขต้องรับช่วงจากพี่ชายจนถึงปัจจุบัน

ครอบครัวเครือญาติ

นายคู่มีพี่น้องร่วมบิดามารดา รวม 7 คน เป็นผู้ชาย 5 คน และเป็นผู้หญิง 2 คน บิดา มารดา ของนายคู่ ปัจจุบันแยกกันอยู่ โดยบิดาย้ายไปรับจ้างหล่อพระอยู่ที่จังหวัดราชบุรี นายคู่ไม่เคยพบบิดามาเป็นเวลา 10 ปีแล้ว ส่วนมารดาปัจจุบันต้องโทษอยู่ในเรือนจำ ข้อหาลักทรัพย์ นายคู่ไม่เคยพบมารดา มา 4 ปีแล้ว นายคู่อาศัยอยู่กับพี่น้องมาโดยตลอด พี่ชายคนโตประกอบอาชีพตกปลาขายแต่งงานแล้วมีลูกสาว 1 คน พี่ชายคนรองประสบอุบัติเหตุต้องขี้นขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บริเวณแยกหลักสี่ พี่สาวคนโตแต่งงานที่เขมรมีอาชีพหล่อพระอยู่ที่บ้าน ส่วนพี่สาวคนโตทำงานอยู่ที่ธนาคาร พี่ชายคนที่ 3 แต่งงานแล้วย้ายไปอยู่มหาชัย ไม่เคยติดต่อกันอีกเลย ตัวนายคู่เองมีอาชีพช่วยพี่เขยหล่อพระ มีรายได้ประมาณเดือนละ 4,000 ถึง 5,000 บาท แล้วแต่จะมีคนจ้าง มีภรรยาแล้วไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน ตอนนี้อภรรยาของนายคู่กำลังตั้งครรภ์ได้ 7 เดือน ส่วนน้องชายและน้องสาวคนเล็กกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนแถวบ้านตามลำคับ

ชีวิตประจำวัน

โดยปกติ นายคู่จะต้องตื่นนอนเวลา 08.00 น. ถ้ามีคนมาว่าจ้างให้หล่อพระจะเริ่มทำตั้งแต่เวลา 09.00 น. นายคู่จะมีหน้าที่ หลอมทองเหลืองสำหรับเทลงแบบพิมพ์ ปกติพี่เขย จะเป็นคนเททองเหลืองที่หลอมแล้วแต่บางครั้งพี่เขยจะให้ นายคู่เป็นคนเท พอทองเหลืองแข็งตัวแล้ว นายคู่ก็จะเป็นคนแกะขี้นขี่ออกจากแบบ สำหรับอาหารการกินนั้นก็รับประทานในบ้านทุกมื้อ โดยมีภรรยาและพี่สาวเป็นคนทำ ในการทำพระแต่ละครั้งจะให้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง จะเสร็จประมาณ 14.00 น. เวลาที่ว่าง นายคู่จะแต่งและทำความสะอาด บางวันก็จะไปที่ร้านแต่งที่ตัวเองขี้นขี่แข่งขันให้ ในวันอังคาร พุธ หส และวันเสาร์ นายคู่จะนำรถจักรยานยนต์ออกไปแข่งขัน โดยจะเอารถจักรยานยนต์ของร้าน

แต่งรถออกไปแข่งส่วนรถของตัวเองก็แต่งแต่ไม่ได้ใช้ นายคู่จะออกไปจับขี้แข่งขันรถจักรยานยนต์ เวลาประมาณ 22.00 น. – 23.00 น. แต่ถ้าวันไหนไม่มีตำรวจก็จะแข่งถึง 4.00 น. ทำให้เวลานอนของ นายคู่ไม่แน่นอน แต่ไม่ว่านายคู่จะออกไปจับขี้แข่งขันรถจักรยานยนต์หรือไม่ นายคู่ก็ต้องตื่นนอน อย่างช้าที่สุดไม่เกิน 10.00 น. ของทุกวัน

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายคู่เห็นว่าผู้ที่จับขี้แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานครเป็นพวกที่ รักสนุก เวลาทำการแข่งขันแล้วมันสนุก ตื่นเต้น หวาดเสียว เนื่องจากผู้ที่มาทำการจับขี้แข่งขันรถ จักรยานยนต์มีจำนวนมาก ในการแข่งขันแต่ละครั้งทำให้นายคู่รู้จักคนมากขึ้น ได้เพื่อนและมีเพื่อน มาก นายคู่เป็นผู้รับจ้างจับขี้แข่งขันรถจักรยานยนต์ให้กับร้านแต่งรถ ทำให้ได้เงินใช้บ้างเป็นบางครั้ง เป็นช่องทางหารายได้อย่างหนึ่ง และนายคู่คิดว่าการจับขี้แข่งขันรถจักรยานยนต์นี้เป็นการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ เป็นสิ่งหนึ่งในวันรุ่นทุกคนอยากทำ

ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายคู่เริ่มทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์ตั้งแต่อายุ 14 ปี โดยนายคู่ได้จับขี้แข่งขันมาแล้ว 7 ปี ปัจจุบันนายคู่อายุ 21 ปี พี่ชายของนายคู่ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตขณะจับขี้แข่งขันรถจักรยานยนต์ บริเวณถนนสารวิหลักสี่ หลังจากพี่ชายเสียชีวิต นายคู่ไม่อยากจะจับรถจักรยานยนต์อีก แต่พี่ชายของนายคู่ เป็นผู้รับจ้างจับขี้แข่งขันรถจักรยานยนต์ให้กับร้านแต่งรถจักรยานยนต์แห่งหนึ่งอยู่ นายคู่จึงมารับจ้าง จับขี้แข่งขันรถจักรยานยนต์ต่อจากพี่ชาย นายคู่เดิมมีรถจักรยานยนต์เป็นของตัวเอง ชื่อมือสองมา แต่ ผ่อนได้ 4 เดือนก็ถูกยึด นายคู่เอารถมาปรับแต่งเครื่องยนต์ใหม่แต่ไม่ได้นำมาแข่งขัน รถจักรยาน ยนต์ที่นายคู่ใช้สำหรับการแข่งขันจะเป็นรถจักรยานยนต์ที่ลูกคนมีเงินเอามาทิ้งไว้ให้ร้านแต่งรถ จะ แต่งอย่างไรก็ได้ ถ้านายคู่แข่งขันชนะก็จะให้ครั้งละประมาณ 3,000 บาท แต่ถ้าแข่งขันแพ้จะได้ 500 บาท ในกรณีที่นายคู่ทำรถจักรยานยนต์ล้มในขณะที่ทำการแข่งขัน ทางร้านก็จะไม่คิดค่าเสียหายใดๆ หรือใครจะแข่งขันรถจักรยานยนต์ก็เอารถจักรยานยนต์ไปให้ร้านแต่งให้ เวลาแข่งขันได้เงินมาหักค่าใช้จ่ายแล้วก็แบ่งกำไรกัน ถ้าแพ้ทางร้านก็จะไม่คิดอะไร นายคู่เคยประสบอุบัติเหตุจากการแข่งขันรถจักร ยานยนต์มาแล้ว 2 ครั้ง ครั้งแรกสลบ มีแผลเป็นติดตัวอยู่จนถึงปัจจุบัน ส่วนรถจักรยานยนต์ไฟลุก

ใหม่ทั้งคันแต่ทางร้านซ่อมรถก็เอารถจักรยานยนต์ไปซ่อมมาแข่งขันใหม่ ครั้งที่สองเป็นผลเป็นตามตัวคิดหน่อยไม่เป็นอะไรมาก เพื่อนมีส่วนให้กำลังใจกับนายคู่มาก โดยเพื่อนจะคอยบอกว่าไม่เป็นอะไรหรอก ชนะให้ได้ เด็กที่มาทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ส่วนพวกที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี จะมีบ้างแต่ไม่มากนัก เคยเห็นผู้ที่มีอายุสูงสุดในผู้ที่มาขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์จะมีอายุประมาณ 25 ปี ปัจจุบันมีเด็กอายุราว 15 ปีมากขึ้น นายคู่กล่าวว่า สื่อมวลชนต่างๆ ก็มีสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันรถจักรยานยนต์เช่นกัน แต่ที่มีผลกับนายคู่มากที่สุดเป็นสื่อจากภาพยนตร์โดยเฉพาะเรื่องภาพยนตร์ไทยเรื่อง เร็วกว่าใจไกลเกินฝัน นายคู่เล่าว่า เริ่มแข่งรถครั้งแรกหลังจากได้ดูภาพยนตร์เรื่องนี้ และการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร ก็เกิดขึ้นนับตั้งแต่นั้น การพนันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ตื่นเต้น ในกรณีของนายคู่จะพนันเงินกับรถจักรยานยนต์ที่ใช้แข่งขัน ผู้ที่ทำการแข่งขันก็เกิดความต้องการเอาชนะ ก่อนขับขี่รถจักรยานยนต์แข่งขัน นายคู่ไม่เคยเสพยาเสพติด เพราะนายคู่เคยเห็นผู้ที่เสพยามาก่อนก่อนทำการแข่งขันส่วนใหญ่ก็เป็นยาบ้า และพวกที่เสพยาบ้าก็ทำการแข่งขันก็ไม่เคยมีชีวิตรอดกลับมาสักราย นายคู่เคยมีส่วนร่วมในอุบัติเหตุมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน มีทั้งบาดเจ็บและเสียชีวิตส่วนใหญ่จะเกิดจากการแข่งขันโดยตรง ส่วนอุบัติเหตุที่เกิดจากการหนีตำรวจก็มีบ้างแต่น้อย

รถจักรยานยนต์ที่ได้รับความนิยมในการเอามาดัดแปลงเพื่อใช้สำหรับการแข่งขันส่วนมากจะใช้รถจักรยานยนต์ยี่ห้อคาวาซากิ KR 150cc, คาวาซากิ AR หม้อน้ำ 150cc, ฮอนด้า LS 125 cc , ฮอนด้าเทน่า 125 cc , ฮอนด้าคานวาแคด 125 cc , ยามาฮ่า TZ 150 cc , และซูซูกิ RTV 125 cc นสขคู่เคยถูกญาติพี่น้องที่อยู่บ้านเดียวกัน และลุงป้าที่อยู่บ้านบริเวณใกล้เคียงกัน ว่ากล่าวตักเตือนมาแล้วหลายครั้ง นายคู่เองก็ทราบดีว่าพวกเขาเหล่านั้นไม่ชอบให้นายคู่ออกไปขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์แต่นายคู่ก็ไม่ได้สนใจอะไร บางครั้งในการแข่งขันจะมีแมวมองจากทีมแข่งรถจักรยานยนต์ให้ความสนใจมาดูด้วย และตั้งแต่นายคู่ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมายังไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเลยแม้แต่ครั้งเดียว

การประกอบอาชีพในอนาคต

นายคู่มีความพึงพอใจกับชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะมีอิสระและมีรายได้ดี คิดว่างานก็มีทำแล้ว ตอนนี้อายุให้ลูกคลอด ถ้าลูกคลอดแล้วก็จะยึดอาชีพรับจ้างหล่อพระอย่างเดียวจะเลิกแข่งขันรถจักรยานยนต์ นายคู่ไม่คิดจะมีบ้านเป็นส่วนตัว อยากอยู่กับพี่น้องไปเรื่อยๆ นายคู่มีความหวัง

อยากให้ลูกเรียนสูงกว่าตัวเอง จบการศึกษาประมาณ ปวช. , ปวส. , ก็ยังดี อยากให้ลูกทำงานดีๆ เป็นหลักเป็นฐานหน่อย

สัมภาษณ์ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์   2. นายดี (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์   ว่าที่ ร.ต.อ. จูตินพ ภูประเสริฐ
   นิติศิปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่สัมภาษณ์   แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายดี อายุ 27 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาปีที่ 3 แต่เรียนไม่จบเพราะไม่สามารถทำคะแนนเฉลี่ยให้ผ่านเกณฑ์ที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ได้ ปัจจุบัน นายดีประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวค้าขายเครื่องจักรกลอยู่ที่บ้านนายดีมีภรรยาแล้ว ช่วยกันทำงานอยู่ที่บ้าน

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายดีเป็นคนที่รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 172 ซม. ผิวขาว คางชันเดี่ยว ไร้ผมสั้นเป็นระเบียบ แต่งตัวสะอาด หน้ารูปไข่ ลักษณะเป็นคนร่าเริง ระหว่างการให้สัมภาษณ์ จะยิ้มตลอด น้ำเสียงอ่อนนุ่มชัดเจน มีความเป็นกันเองตลอดเวลา ตลอดระยะเวลาที่ให้สัมภาษณ์ นายดีไม่มีความประมาทเลย และยินดีให้ข้อมูลอย่างเต็มที่

ประวัติชีวิต

นายดีเกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพค้าขาย โดยพ่อมีอาชีพขายของชำ และแม่มีอาชีพทำโรงงานเผาถ่าน นายดีได้รับการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา แต่นายดีถูกทางมหาวิทยาลัยคัดชื่อออกตอนอยู่ที่ปีที่ 3 เพราะทำคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงเกณฑ์ที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ นายดีเริ่มทำงานตั้งแต่ศึกษาอยู่ระดับชั้น ปวช. งานชิ้นแรกในชีวิตของนายดีคือรับเหมาเดินสายไฟตามบ้าน นายดีหางานเองโดยการ

เดินไปตามบ้านที่กำลังก่อสร้างต่างๆ นายดีทำเองคิดเองและก็คิดตั้งเองแต่งงานไม่ค่อยมีเท่าไร นายดีบอกว่างานที่ก่อสร้างมีมากและตัวนายดีเองกำลังเรียนอยู่แค่ชั้น ปวช. ไม่มีใครเชื่อถือหรือกล้าเสี่ยงกับงานของนายดี ต่อมาเพื่อนของนายดีที่เรียนปวช.ด้วยกันก็มาชวนนายดีให้ไปทำงานที่โรงงานปัมช้อนสังกะสี ทำหน้าที่คุมเครื่องจักร งานที่โรงงานที่นายดีได้ทำงานง่ายมาก เพราะเพื่อนของนายดีทำงานอยู่ก่อนแล้วนายดีทำงานอยู่ในโรงงานปัมช้อนประมาณ 6 เดือน ก็ลาออก เพราะเป็นงานที่น่าเบื่อและไม่ได้ใช้ฝีมือหรือวิชาที่เรียนมา วันๆก็นั่งกดปุ่มอย่างเดียว หลังจากที่นายดีเรียนจบการศึกษาชั้น ปวช. แล้ว นายดีได้เข้ารับการศึกษาค่อในอุดมศึกษา ศึกษาในสาขาเครื่องกล ขณะที่นายดีเรียนอยู่ที่ 3 ก็ได้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งทำงานอยู่ในสำนักงานของหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ต่อมาผู้หญิงคนนั้นก็ช่วยให้นายดีเข้าไปทำงานพิเศษตอนเย็นหลังจากที่เรียนเสร็จแล้ว ในหน้าที่จัดแบบของข่าวก็ที่จะตีพิมพ์ออกสู่ห้องตลาด นายดีทำงานอยู่เกือบปีก็เกิดคิดถึงกับคนที่ชวนมาทำงาน นายดีจึงตัดสินใจลาออกระหว่างที่นายดีเรียนไปด้วยทำงานไปด้วยนั้น คณะเนนเฉลี่ยการศึกษาของนายดีที่มหาวิทยาลัยไม่ดีเป็นอย่างมาก หลังจากที่ลาออกจากสำนักงานหนังสือพิมพ์สยามรัฐแล้ว นายดีต้องตั้งหน้าตั้งตาเรียนหนังสือเป็นอย่างมาก แต่ก็ไม่ได้ผล คณะเนนเฉลี่ยการศึกษาก็ยังไม่ผ่านเกณฑ์ของทางมหาวิทยาลัย นายดีจึงถูกคัดชื่อออกหลังจากที่สิ้นปีการศึกษาชั้นปีที่ 3 นายดียังไม่หมดกำลังใจ ได้ไปทำงานอีกที่โรงงานท่อน้ำไทย โดยนายดีทำหน้าที่เรียกเก็บเงินค่าสินค้าและเขียนใบส่งใบส่งสินค้า นายดีทำงานอยู่ที่โรงงานท่อน้ำไทยได้ปีกว่าก็ลาออก มาอยู่บ้านเฉยๆ ต่อมารุ่นพี่ซึ่งอยู่บ้านใกล้เรือนเคียงกันได้ชวนนายดีไปทำงานที่บริษัท ทีพีโอ นายดีทำหน้าที่เกี่ยวกับงานเอกสาร นายดีทำงานอยู่ปีกว่าแต่รู้สึกว่าจะไม่รักก็ขอลาออก ทางนายดีก็ไปสมัครงานกับบริษัทน้ำดื่มทำงานอยู่ในแผนกลูกค้าสัมพันธ์นายดีทำงานอยู่แค่เดือนเดียว ขณะนั้นนายดีได้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งอยู่บ้านใกล้กัน ต่อมาก็เป็นภรรยาของนายดี แม่ยายซึ่งขอให้นายดีลาออกเพื่อช่วยดูแลบ่อปลาที่จังหวัดสมุทรปราการ นายดีช่วยอยู่ได้ 2 เดือน กิจการบ่อปลาซึ่งก่อนหน้านี้นายดีจะไปช่วยก็ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่แล้ว รับประทานไม่ไหวต้องปิดกิจการไป ปัจจุบันนายดีได้ทำกิจการเป็นของตัวเอง เป็นกิจการเกี่ยวกับเครื่องจักรกล อยู่บริเวณบ้าน ซึ่งตรงกับสาขาวิชาที่นายดีได้ศึกษามา โดยมีภรรยาเป็นผู้ช่วย นายดีมีรายได้เดือนละประมาณ 30,000 บาท และนายดีมีภาระเลี้ยงดูแม่และน้องของภรรยาด้วยค่าใช้จ่ายที่นายดีแบ่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท กิจการของนายดีเองมีความคล่องตัวพอสมควรและนายดีคิดว่ารักงานนี้มาก เพราะมีรายได้ดีเพราะตรงกับสาขาวิชาที่ได้เรียนมา

ครอบครัวเครือญาติ

นายตีมีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกันรวม 3 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด ตัวนายตีเองเป็นคนสุดท้อง พ่อกับแม่ของนายตียังอยู่ด้วยกัน ตัวนายตีเองเป็นคนสุดท้องโดยพ่อของนายตีเปิดร้านขายของชำอยู่หน้าบ้าน แม่จะไปทำงานที่โครงการเผาถ่านซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านมากนัก พี่ชายคนโตของนายตีเดิมทำงานอยู่ที่ธนาคารแห่งหนึ่งปัจจุบันได้ลาออกแล้ว พี่ชายของนายตีมีภรรยาแล้ว ภรรยาของพี่ชายคนโตทำงานเกี่ยวกับเสื้อผ้า มีลูกด้วยกัน 2 คน ผู้ชายคนหนึ่ง และผู้หญิงคนหนึ่ง คนโตได้เสียชีวิตตั้งแต่ยังเล็ก ส่วนผู้หญิงกำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา หลังจากพี่ชายคนโตมีภราก็ได้ย้ายออกจากบ้านไปอยู่บริเวณวัดรวกแต่พี่ชายคนโตก็มาที่บ้านพ่อแม่ทุกวันเพราะเป็นลูกน้องของนายตีอยู่ พี่ชายคนรองของนายตีทำงานอยู่บริษัทเกี่ยวกับปูนซีเมนต์ ช่วงหลังได้ลาออกมาเปิดบริษัทเองอยู่กับบ้านมีภรรยาแล้ว ภรรยาของพี่ชายคนรองไม่ได้ทำงานอยู่กับบ้านเลี้ยงลูกอย่างเดียว มีลูกสาวหนึ่งคนอายุได้ 8 เดือน คนสุดท้องคือนายตีเปิดกิจการเครื่องจักรกลเป็นของตัวเองอยู่กับบ้าน มีภรรยาแล้วมีหน้าที่เป็นผู้ช่วย นอกจากพี่ชายคนโตของนายตีที่ย้ายออกไปอยู่ข้างนอกแล้ว นอกนั้นยังอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ครอบครัวของนายตีอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตากันทุกวัน มีงานเลี้ยงทุกวันเกิดและทุกเทศกาล โดยนายตีจะเป็นแม่จัดงานตลอด

ชีวิตประจำวัน

นายตีตื่นนอนเวลาประมาณ 07.00 น. แต่กว่าจะเปิดร้านก็ประมาณ 09.00 น. ก่อนจะเปิดร้าน นายตีจะต้องวางแผนการทำงานก่อนว่าวันนี้จะทำอะไรบ้าง จะออกไปเยี่ยมลูกค้าหรือจะต้องออกไปตรวจสอบเครื่องจักรกลที่ขายไปที่ไหนบ้าง นายตีจะออกไปข้างนอกประมาณสัปดาห์ละ 2 วัน ส่วนที่เหลือจะให้พี่ชายที่เป็นลูกน้องอยู่เป็นคนออกไปโดยทั่วไปแล้วนายตีจะทานข้าวที่บ้านทุกมื้อ เว้นแต่วันไหนจะออกไปข้างนอกก็จะหาทานตามแต่สะดวก นายตีจะเปิดร้านประมาณ 17.30 น. และจะหยุดทุกวัน เสาร์-อาทิตย์และวันหยุดราชการต่างๆ หลังจากที่นายตีปิดร้านหรือวันหยุด นายตีจะชอบดูโทรทัศน์ ถ้าไม่มีรายการที่น่าสนใจ นายตีก็จะนั่งเฉยๆหรือไม่ก็จะออกไปนั่งคุยกับเพื่อนแถวบ้าน ถ้าจับกลุ่มได้สัก 2-3 คน ก็จะชวนกันออกไปนั่งทานน้ำหน้าปากซอย

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงเขตในกรุงเทพมหานคร

นายตีมีทัศนคติเกี่ยวกับผู้ที่ทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นพวกที่ทำไปเพื่อความสนุกสนาน ส่วนใหญ่จะเริ่มจากการไปดูผู้อื่นทำการแข่งขันก่อน แล้วจึงเกิดความอยากลองดูบ้างซึ่งเวลาที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจไล่จับดูสนุกสนานมาก ซึ่งว่าเหมือนยิงู เพิ่มรสชาติให้กับการแข่งขัน เป็นกลุ่มคนที่ไม่คิดถึงความปลอดภัยของผู้อื่น

ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายตีเริ่มหัดขับขีรถจักรยานยนต์ตั้งแต่อายุได้ 14 ปี โดยนายตีได้นำรถจักรยานยนต์ของพี่ชายไปหัดขับ หลังจากที่นายตีขับขีรถจักรยานยนต์ได้ นายตีก็จะขับขีอยู่เป็นประจำแต่อยู่ในซอยแถวบ้านเนื่องจากอายุน้อยคนที่บ้านไม่ให้นายตีขับขีรถจักรยานยนต์ออกไปบนถนนใหญ่เพราะกลัวว่าจะเกิดอันตราย นายตีจะต้องขึ้นรถโดยสารประจำทางไปโรงเรียนทุกวัน ในระหว่างที่นายตีเรียนอยู่ระดับ ปวช. นายตีเริ่มทำงานเก็บเงินเพื่อจะซื้อรถจักรยานยนต์เป็นของตัวเอง เพราะขณะที่นายตีขึ้นรถโดยสารประจำทางไปโรงเรียน แต่เพื่อนของนายตีที่เรียนร่วมชั้นเรียนอยู่นั้น ส่วนหนึ่งจะขับขีรถจักรยานยนต์ไปโรงเรียนเอง นายตีจะเริ่มทำงานเก็บเงินเพื่อจะซื้อรถจักรยานยนต์เป็นของตนเอง ในระหว่างที่นายตีเรียนอยู่ ปวช. ปีที่ 2 นายตีได้เก็บเงินได้จำนวนหนึ่งซึ่งเพียงพอสำหรับการซื้อเงินผ่อนรถจักรยานยนต์สักคัน นายตีจึงขอให้แม่เป็นคนไปทำสัญญาเช่าซื้อรถจักรยานยนต์ให้ หลังจากที่นายตีมีรถจักรยานยนต์เป็นของตัวเอง นายตีก็ขับขีรถจักรยานยนต์ไปโรงเรียนเหมือนกัน นายตีได้ขึ้นเพื่อนคุยกันเรื่องการนำรถจักรยานยนต์ไปแข่งขันกันในถนนตรงกลางคืนหลังจากที่เลิกเรียนหนังสือไปแล้ว นายตีจึงเกิดความสนใจและอยากเห็น ช่วงแรกนายตีจะขับขีรถจักรยานยนต์ก็ตามเพื่อนไปดูการแข่งขันตามถนนต่างๆ และเพื่อนหลายคนของนายตีที่ขับขีรถจักรยานยนต์ไปด้วยกัน ก็ทำการแข่งขันไปด้วยกันก็ทำการแข่งขันด้วย นายตีจึงอยากลองแข่งดูบ้างเพราะเห็นว่าน่าจะสนุกตื่นเต้น หลังจากที่นายตีเริ่มแข่งขันครั้งแรกก็เกิดความประทับใจและอยากไปแข่งขันอีก นายตีเรียนหนังสือสาขาเครื่องกล จึงมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องยนต์อยู่บ้าง นายตีได้ทำการปรับแต่งเครื่องยนต์ด้วยตัวเอง ในบางครั้งนายตีอาจจะนำรถจักรยานยนต์ไปให้ร้านแต่งเนื่องจากนายตีไม่มีอุปกรณ์สำหรับการปรับแต่งเพียงพอ กลุ่มแข่งขันรถจักรยานยนต์ของนายตีจะเป็นเพื่อนที่เรียน ปวช. ด้วยกัน มีประมาณกว่า 20 คน นายตีเริ่มจับกลุ่มออกไปแข่งขันตั้งแต่เวลา 22.00 น. เป็นคืนไป ไม่มีกำหนดเวลากลับที่แน่นอน ส่วนใหญ่

มักออกไปในคืนวันเสาร์ แต่ก็มีบางช่วงที่ออกไปจับจิ้งทุกวัน นายตีจะใช้ช่วงสะพานปิ่นเกล้า เป็นสนามแข่งขันโดยใช้ช่วงระหว่างสี่แยกคอกวัว กับสี่แยกอรุณอมรินทร์เป็นที่กลับรถ แต่หลังจากที่นายตีจบการศึกษาระดับ ปวช. และเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาแล้วนายตีได้เปลี่ยนที่แข่งขันมาเป็นบริเวณ บางใหญ่ จะต้องทำความเร็วได้เท่าไร หรือจะต้องมีแรงม้าเท่าไร ส่วนการแข่งขันจะแพ้หรือชนะ นายตีไม่เคยใส่ใจเท่าไร เพราะการแข่งขันของนายตีแต่ละครั้งไม่เคยมีการพนันเข้ามาเกี่ยวข้อง นายตีจะทำงานเก็บเงินเพื่อทำการแต่งรถด้วยตัวเองเพราะไม่เคยบอกให้ทางบ้านรับรู้เกี่ยวกับการแข่งขันรถ แต่เรื่องก็ปรากฏขึ้นจนได้เมื่อนายตีประสบอุบัติเหตุ ระหว่างการแข่งขันซึ่งเป็นครั้งแรกและครั้งเดียวที่เกิดขึ้นระหว่างการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงของนายตี ทำให้นิ้วชี้ข้างซ้ายของนายตีเอ็นขาดและมีสภาพที่บิคงอศิครูปมาจนถึงปัจจุบัน นายตีเล่าให้ฟังว่าระหว่างการแข่งขันซึ่งขณะนั้นมีรถจักรยานยนต์ที่แข่งขันหลายคันด้วยกัน และมีรถบันทุก 10 ล้อขับอยู่ด้านหลัง นายตีคิดว่าถ้าตัวนายตีบังคับรถจักรยานยนต์หลายรถ 10 ล้อ ดังกล่าว ก็อาจทำให้รถจักรยานยนต์ที่แข่งขันด้วยกันล้มกันหมด นายตีจึงบังคับรถจักรยานยนต์หลายเพียงเล็กน้อย ทำให้รถจักรยานยนต์ของนายตีหลบไม่พ้นบริเวณที่บังคับรถจักรยานยนต์ด้านซ้ายชนกับท้ายรถ 10 ล้ออย่างแรง รถจักรยานยนต์ของนายตีล้มคันเดียวและทำให้นายตีเจ็บตัวดังกล่าว ตัวนายตีเองเคยเห็นคนอื่นประสบอุบัติเหตุจากการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง บ่อยครั้งที่ทั้งบาดเจ็บและเสียชีวิตครั้งที่นายตีคิดว่าร้ายแรงที่สุดคือ เห็นรถจักรยานยนต์ที่ทำการแข่งขันอยู่ถูกรถยนต์บรรทุก 6 ล้อ เฉี่ยวชน คนขับขี่รถจักรยานยนต์ถึงกับศีรษะขาดกระเด็น แต่นานตีไม่เคยรู้สึกกลัวหรือมีจิตใจหวนไหวแต่อย่างใด โดยนายตีคิดว่าไม่เกิดกับเราก็แล้วไป เพื่อนร่วมกลุ่มของนายตีเองก็เคยได้รับอุบัติเหตุระหว่างการแข่งขันเหมือนกัน แต่บาดเจ็บเพียงเล็กน้อยเท่านั้นหลังจากที่นายตีประสบอุบัติเหตุทำให้คนที่บ้านรู้ว่านายตีจับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง เมื่อนายตีรักษาตัวเองจนบาดเจ็บหายแล้วก็ยังคงออกไปจับขี่แข่งขันอีก คนที่บ้านว่ากล่าวตักเตือนทุกครั้ง แต่นายตีเองก็ไม่สนใจ นายตีไม่เคยคิดเลยว่าการจับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงจะนำไปสู่ความเสียหายทั้งทางร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตัวเองและผู้อื่น นายตีคิดถึงแต่ความสนุกสนานเดินเต๋น ไปกับเพื่อนฝูงเท่านั้น นายตีไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเลยแม้แต่ครั้งเดียวระหว่างการแข่งขันแต่ก็มักจะถูกจับกุมเสมอเมื่อจับขี่ตามปกติเพราะนายตีไม่เคยปฏิบัติตามกฎจราจรเท่าไรนัก อาศัยความสะดวกเป็นส่วนใหญ่ นายตีคิดว่าร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ก็มีส่วนสนับสนุนให้มีการแข่งขันรถจักรยานยนต์แต่ก็ขึ้นอยู่กับตัวผู้แข่งเองด้วย และโทรทัศน์ก็มีส่วนสนับสนุน เช่น ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระของการแข่งขันรถจักรยานยนต์เข้ามาเกี่ยวข้อง กลุ่มเพื่อนก็มีส่วนในการตัดสินใจของนายตี แต่ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับนายตีด้วยเพราะบางครั้งเพื่อนห้ามไม่ให้แข่ง

นายตี๋ก็แข็งแรง นายตี๋เล็กแข่งขันรถจักรยานยนต์ ก่อนจะแต่งงานกับภรรยาตั้งแต่ปี 38 นายตี๋บอกว่าสาเหตุที่เล็กเพราะมีความรับผิดชอบอย่างมาก ถ้านายตี๋ไม่มีเงินคนอื่นก็ลำบาก สำหรับนายตี๋การมีครอบครัวมีส่วนอย่างมากที่ทำให้นายตี๋เล็กการขับแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

การประกอบอาชีพในอนาคต

ปัจจุบันนายตี๋มีที่ดินอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีแปลงหนึ่ง มีเนื้อที่ประมาณ 200 ตารางวา ซึ่งนายตี๋คิดว่าอีกประมาณ 4-5 ปี ถ้านายตี๋สามารถทำงานเก็บเงินได้มากพอก็จะไปปลูกบ้านและย้ายไปอยู่ที่นี่ เพราะนายตี๋คิดว่ามีความเจริญและความเป็นอยู่ดีเพราะที่ดินของนายตี๋ติดกับถนนทั้งสองข้าง และนายตี๋จะสร้างโรงงานขนาดปานกลางไว้ค้ำหน้าให้ครอบครัวอยู่ด้านหลัง ทำรายได้ต่อเดือนประมาณ 50,000 บาทขึ้นไป และจะรับพ่อแม่ไปอยู่ด้วยกันที่นั่น ส่วนลูกสาวนายตี๋อยากให้โตขึ้นทำงานราชการเพื่อเป็นเกียรติแก่ครอบครัวเพราะเป็นงานที่มีความมั่นคงและนายตี๋ได้เลิกกับภรรยาคนหนึ่งไปแล้ว แต่ก็ยังแวะไปหาอยู่บางครั้ง เนื่องจากภรรยาคนปัจจุบันกับภรรยาเก่าเข้ากันไม่ได้มีปัญหาทะเลาะกันอยู่ตลอดเวลา นายตี๋จึงอยากให้ภรรยาทั้งสองเข้ากันได้ด้วยดี นายตี๋อยากจะหาเลี้ยงพ่อแม่ให้มีความเป็นอยู่สบายกว่าในปัจจุบัน เพราะนายตี๋คิดว่าถ้าพ่อแม่อยู่สบายแล้วก็หมายความว่าตัวนายตี๋เองก็มีความเป็นอยู่สบายเช่นกัน

ไม่ได้ช่วยทางบ้านทำงาน จนกระทั่งบิดาเสียชีวิต นายธำรงค์เริ่มต้นมาเล่นสนุกเกอร์อย่างจริงจังขึ้น หารายได้จากการเล่นสนุกเกอร์ บางครั้งก็เล่นพนันเอง บางครั้งก็มีนายทุนมาว่าจ้างให้เล่นพนันให้ หรือเป็นการหลอกกินผู้เล่นคนอื่นนั่นเอง นายทุนจะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ไม่แน่นอน ถ้านายธำรงค์ชนะก็จะได้ค่าเหนื่อยเป็นเงินร้อยละ 40 ของจำนวนเงินที่ได้ ถ้าเล่นแพ้ก็ไม่ว่ากัน นายธำรงค์เองก็ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ นายธำรงค์มีรายได้จากการเล่นพนันสนุกเกอร์ประมาณเดือนละ 6,000 บาท ถ้าวันไหนไม่มีเงิน นายธำรงค์ก็จะไปขอเงินจากมารดาประมาณครั้งละ 40 บาท โดยแม่ของนายธำรงค์มีรายได้ประมาณเดือนละ 6,000 บาท นายธำรงค์หัดขับรถจักรยานยนต์กับเพื่อนตั้งแต่อายุได้ 16 ปี เคยมีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์โดยไปสอบที่องค์การขนส่งเขตคลองชันกับพี่สาว แต่ถูกยึดไปตั้งแต่ 3 ปีที่แล้ว ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลพญาไท นายธำรงค์เริ่มขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานครมาตั้งแต่อายุ 18 ปี โดยได้ตั้งชื่อกลุ่มของตัวเองว่า โค้งน้ำค้าง มีสมาชิกในกลุ่ม 15 คน รถจักรยานยนต์ที่ใช้ในกลุ่มมี 8 คัน ปัจจุบันนายธำรงค์เลิกแข่งขันรถจักรยานยนต์แล้ว นายธำรงค์มีภรรยาแล้ว ภรรยาอายุ 20 ปี นายธำรงค์และภรรยาอยู่ด้วยกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสตั้งแต่ นายธำรงค์อายุได้ 19 ปี โดยนายธำรงค์ได้ย้ายมาอยู่ที่บ้านของภรรยาซึ่งมีบ้านอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ภรรยาของนายธำรงค์จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา แขวงคลองชัน เขตคลองชัน กรุงเทพมหานคร ภรรยาของนายธำรงค์ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร อยู่บ้านเลี้ยงลูก มีลูกด้วยกัน 1 คน ตอนนี้อายุ 5 ขวบ เรียนอยู่โรงเรียนวัดตะโนคชั้นเด็กเล็ก อ.บางกรวย นนทบุรี นายธำรงค์มีปัญหาขัดแย้งกับพ่อเลี้ยงของภรรยาอยู่เสมอ ทำให้นายธำรงค์มักจะออกมาหาที่นอนนอกบ้านไม่แน่นอน ไปนอนบ้านเพื่อนกลุ่มเดียวกันบ้าง หรือออกไปนั่งรถจักรยานยนต์เพื่อนไปบ้าง แล้วแต่โอกาส รอให้พ่อเลี้ยงของภรรยาไม่อยู่เมื่อไหร่ค่อยกลับไปนอนบ้านภรรยาตามเดิม

ครอบครัวเครือญาติ

นายธำรงค์มีพี่น้องร่วมบิดามารดา รวม 6 คน เป็นผู้ชาย 3 คน ผู้หญิง 3 คน ตัวนายธำรงค์เองเป็นคนที่ 4 บิดาเสียชีวิตไปนานแล้ว พี่สาวคนโตแต่งงานแล้ว มีลูกด้วยกัน 2 คน เป็นผู้ชายทั้งคู่ พี่สาวอยู่บ้าน ยังไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร เลี้ยงลูกอยู่กับบ้าน สามีมีอาชีพวิ่งหาอะไหล่ที่เชียงใหม่ ประเทศญี่ปุ่น พี่สาวคนที่ 2 แต่งงานแล้ว มีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นผู้ชาย 1 คน ผู้หญิง 1 คน พี่สาวประกอบอาชีพปล่อยเงินกู้ ส่วนพี่เขมามีอาชีพวิ่งหาอะไหล่อยู่ที่ทุมวันเช่นเดียวกับพี่เขยคนโต หลังจาก

แต่งงาน พี่สาวคนที่ 2 ก็ย้ายออกไปอยู่ข้างนอกกับสามี พี่ชายคนโตมีอาชีพเป็นบาร์เทนเดอร์ ไม่ทราบว่ายู่ที่ไหน ปัจจุบันยังโสด ลูกชายคนรองคือตัวนายธำรงค์ประกอบอาชีพรับจ้างเล่นสนุกเกอร์แล้วแต่ว่าจะมีคนมาจ้างหรือไม่ ถ้ามีก็จะได้เงินร้อยละ 40 ของเงินพนัน ถ้าแพ้ก็ไม่ได้อะไร วันไหนนายธำรงค์ไม่มีเงินก็จะขอแม่ครั้งละ 40 บาท นายธำรงค์มีภรรยาแล้วแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน มีบุตรสาวด้วยกัน 1 คน ภรรยาไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรอยู่บ้านเลี้ยงลูก ลูกสาวของนายธำรงค์กำลังเรียนอยู่ชั้นเด็กเล็ก แถวบ้าน หลังจากที่นายธำรงค์มีภรณาก็ย้ายไปอยู่ที่บ้านของภรรยา บางครั้งนายธำรงค์ก็จะมานอนที่บ้านแม่ น้องชายของนายธำรงค์มีอาชีพทำงานอยู่ในร้านอาหารที่ตึกชาลูนีสระ มีภรรยาแล้ว ทำงานขายโทรศัพท์เคลื่อนที่ หลังจากมีภรรยา น้องชายของนายธำรงค์ก็ย้ายไปอยู่นอกบ้าน ส่วนนอกสาวคนเล็กย้ายไปอยู่กับอา ช่วยอาขายของอยู่ที่สถานีขนส่งสายตะวันออกเฉิงเหนือคงมีแค่ครอบครัวของพี่สาวคนโตเท่านั้นที่ยังอาศัยอยู่บ้านกับแม่ ส่วนนายธำรงค์ก็จะไปๆมาๆ เนื่องจากบ้านภรรยาอยู่บริเวณเดียวกับบ้านแม่ พี่น้องคนอื่นย้ายไปอยู่นอกบ้านกันหมด จะเจอกันก็เฉพาะวันตรุษจีนเท่านั้น เพราะจะต้องไหว้พ่อ ส่วนวันอื่นก็ไม่แน่นอน มีแต่การมาเยี่ยมกันเองของแต่ละครอบครัว ไม่ได้นัดหมายรวมกันให้พร้อมหน้าพร้อมตา

ชีวิตประจำวัน

นายธำรงค์โดยทั่วไปจะตื่นเวลา 09.00 น. หลังจากที่ส่งลูกสาวไปโรงเรียน ก็จะมาอยู่แถวบ้านเดินไปเดินมาไม่ได้ทำอะไร แต่โดยส่วนใหญ่จะไปอยู่แถวโต๊ะสนุกเกอร์เพื่อทำการซ้อมมือ พนันทานข้าวหรือพนันจ่ายค่าโต๊ะกับเพื่อน ถ้ามีนายทุนมาจ้างให้พนันก็จะรับจ้างเล่นพนันให้ โดยปกตินายธำรงค์จะทานข้าวบ้านทุกมื้อจะไปทานที่บ้านแม่บ้าง บ้านของภรรยาบ้าง เว้นแต่กำลังอยู่กับเพื่อนหรือออกไปที่โต๊ะสนุกเกอร์ก็จะหาทานตามแต่จะสะดวก บางวันก็จะไปนั่งบ้านเพื่อนนั่งคุยนั่งเล่น หรือไม่ก็นั่งทำรถจักรยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของนายธำรงค์ เพื่อนจะเป็นคนแต่งให้ บางครั้งนายธำรงค์ก็มีส่วนออกความเห็นด้วย แต่ปัจจุบันรถจักรยานยนต์ของนายธำรงค์ถูกยึดไปแล้วจึงหันมานั่งดูเพื่อนแต่งรถ จะออกความเห็นบ้างก็เป็นบางครั้ง เพราะไม่ใช่รถของตัวเอง ถ้าวันไหนนายธำรงค์ซ้อนรถจักรยานยนต์เพื่อนออกไปแข่งข้างนอกก็จะนอนไม่เป็นเวลา บางครั้งก็ 02.00 น. หรือบางครั้งก็กลับบ้านสว่าง แต่ถ้าวันไหนนายธำรงค์ไม่ได้ออกไปนอกบ้าน นายธำรงค์ก็จะนอนประมาณ 22.00 น.

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายธำรงค์ให้ความเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงว่า เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับตัวเอง ทำให้ตนเองรู้สึกว่าเป็นผู้นำ เป็นการสนุกตามเพื่อน บางครั้งมีกองเชียร์มาเชียร์ตามข้างทาง นายธำรงค์ก็จะสังเกตว่าผู้หญิงคนไหนที่มองตนอยู่ นายธำรงค์เมื่อเห็นว่าผู้หญิงคนนั้นไม่ได้มากับผู้ชายคนอื่น ก็จะขับรถจักรยานยนต์โชว์ไปมาสัก 2-3 เที้ยวแล้วจึงเข้าไปคุยด้วย บางครั้งก็ได้ผู้หญิงไปนอนด้วย เรียกว่าเด็กติดเบาะ เป็นการลองว่ารถจักรยานยนต์ของใครแรงกว่ากัน พนันเล็กน้อย เลี้ยวรถกัน ใครแพ้คนนั้นก็เป็นคนจ่ายเงิน เวลามีกองเชียร์มาคุยกันเขอะๆก็เป็นกำลังใจให้กับผู้ส่งเข้าการแข่งขันให้มีกำลังใจมากขึ้น การแต่งรถเป็นการแสดงแนวคิดใหม่ๆในการแต่งรถ ทำให้เป็นยอมรับของกลุ่มเพื่อนและเป็นการทดสอบความรู้ของตัวเองด้วย / นายธำรงค์เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมข้อหาแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมาแล้ว 1 ครั้ง แต่ไม่ถูกดำเนินคดี เพราะนายธำรงค์ขอร้องอ้อนวอนเจ้าหน้าที่ตำรวจและให้สินบนเป็นเงิน 200 บาท

ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายธำรงค์เริ่มหัดขับขี่รถจักรยานยนต์กับเพื่อนที่อาศัยอยู่แถวบ้าน หลังจากที่นายธำรงค์ขับขี่รถจักรยานยนต์ได้ก็ไปสอบใบขับขี่รถจักรยานยนต์กับพี่สาวที่องค์การขนส่งเขตคลังชั้น นายธำรงค์มีรถจักรยานยนต์ของตัวเอง โดยแม่ของนายธำรงค์เป็นคนซื้อให้มือหนึ่ง ยี่ห้อซูซูกิ รุ่น RGV หน้ายาง 125cc หลังจากที่นายธำรงค์ได้รถจักรยานยนต์มาก็เริ่มทำการปรับแต่งรถโดยเพื่อนที่อยู่แถวบ้านเป็นคนปรับแต่งให้ แล้วเพื่อนก็เป็นคนชักชวนให้นายธำรงค์เข้าสู่การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง โดยตั้งชื่อกลุ่มกับเพื่อนที่อยู่แถวบ้าน ชื่อ โค้งน้ำค้าง รถจักรยานยนต์ในกลุ่ม 8 คัน มีสมาชิก 15 คน นายธำรงค์กับเพื่อนจะเอารถจักรยานยนต์ไปแข่งทุกวันศุกร์และวันเสาร์ เวลาจะอยู่ในช่วง 21.00 ถึง 00.00 ในบางวันจะแข่งขันกันจนถึงเวลา 02.00 น. นายธำรงค์เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมข้อหาแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมาแล้ว 1 ครั้ง แต่ไม่ถูกดำเนินคดี เพราะนายธำรงค์ขอร้องอ้อนวอนเจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมกับให้สินบนเป็นจำนวนเงิน 200 บาท นายธำรงค์เคยประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมาแล้วหลาย จำไม่ได้ แต่ทุกครั้งล้วนแต่เป็นการล้มขณะที่หนีตำรวจทั้งนั้น ตัวเองไม่ได้รับอันตรายมากแค่ลอกปอกเปิดตามร่างกายเท่านั้น และเคยเห็นผู้ประสบอุบัติเหตุเนื่องจากขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์มาแล้วหลายครั้งเช่นกัน แต่เคยเห็นผู้ที่เสียชีวิต

เพียงครั้งเดียวเป็นสมาชิกคนละกลุ่มกับนายธรรมรงค์ ผู้ประสบอุบัติเหตุที่นายธำรงค์เห็นส่วนใหญ่ สาเหตุมาจากการขับขี่เกี่ยวกับตนเองขณะทำการแข่งขัน ตอนเห็นอุบัติเหตุครั้งแรกๆ นายธำรงค์ก็ไม่อยากขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์อีก แต่เพราะเพื่อนชวน บ่อยๆ เข้าก็เลยไปแข่งอีก การออกไปขับขี่แข่งขันแต่ละครั้งคนที่บ้านไม่เคยรู้ แต่ก็เคยคิดว่าตกลงบ้างทั้งแม่และเพื่อนบ้าน เพราะรถจักรยานยนต์ที่ปรับแต่งเครื่องใหม่มีเสียงดังเวลาขับขี่รถจักรยานยนต์กลับบ้านเวลากลางคืน ตัวนายธำรงค์เองไม่เคยคิดว่าการขับขี่รถจักรยานยนต์ก็จะเป็นการกระทำที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่คนส่วนรวม คิดแต่รักสนุกอย่างเดียว ปัจจุบันถึงแม้ว่ารถจักรยานยนต์ของนายธำรงค์จะถูกบริษัทยึดไปแล้ว แต่นายธำรงค์ก็ยังขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์อยู่แต่แข่งขันน้อยลง โดยอาศัยไปกับเพื่อน และขอยืมรถจักรยานยนต์เพื่อนเข้าทำการแข่งขัน

นายธำรงค์บอกว่า เมื่อก่อนรถจักรยานยนต์นิยมแต่งในตัวถึงรถ สวย เค้น คัง และวิ่งเร็ว แต่มาในปัจจุบันได้มีการแต่งให้ใกล้เคียงกับรถจักรยานยนต์ที่ใช้แข่งขันมากขึ้น มีการเปลี่ยนแฮนด์จับ โช้ค กระปุกกลอย (เบรก) เกียร์โยง ช่วยให้ขางอขึ้น เวลาเลี้ยวถ้าตัวจะไม่ค้ำล้ม ทำให้ผู้ขับขี่มีความมั่นใจขึ้น เปลี่ยนขางรถเป็นขางสนามยี่ห้อไฮโกฮามา ช่วยยึดถนนเวลาฝนตกครึ้นน้ำได้ดี ปัจจุบันไม่ค่อยได้รับความนิยม เพราะราคาสูงขึ้น คาร์บูเรเตอร์เหลี่ยมก็เป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่งที่นายธำรงค์อยากได้แต่ไม่มีเงินซื้อ แนวคิดที่ทำให้นายธำรงค์มาทำการขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ก็คือ การได้ดูการแข่งขันจักรยานยนต์ที่ถ่ายทอดทางโทรทัศน์ เวลาดูแล้วทำให้นายธำรงค์อยากลองใช้เทคนิคต่างๆบ้าง

การประกอบอาชีพในอนาคต

นายธำรงค์อยากมีบ้านเดี่ยว 2 ชั้น มีสนามหญ้าให้ลูกๆ ได้วิ่งเล่น อยากมีรถยนต์สักคันไว้ขับพาครอบครัวไปเที่ยวตามที่ต่างๆ นั่งทำงานจับปากกาอยู่ในที่ทำงาน ดิคเครื่องปรับอากาศเย็นสบาย มีเงินเดือนประมาณ 10,000 บาท มีลูกสัก 2 คน เป็นผู้ชาย 1 คนผู้หญิง 1 คน จะส่งเสียให้ลูกได้รับการศึกษาดีๆ ไม่ให้เหมือนกับตัวเอง ให้จบการศึกษาระดับปริญญา เข้าทำงานเป็นข้าราชการมีเกียรติมั่นคง มีบ้านให้แม่อีกสักหลัง แม่จะได้อยู่อย่างสบาย ส่วนภรรยาให้อยู่ดูแลลูกๆ ไม่ต้องทำงาน โดยตนเองจะเป็นคนหาเลี้ยงเอง นายธำรงค์อยากมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่านี้ และไม่รู้ว่าจะได้สมหวังอย่างที่ตนเองคิดไว้หรือไม่

สัมภาษณ์ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	4. นายไก่อ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ. จูตินพ ภูประเสริฐ นิติศิปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	บริเวณร้านซ่อมรถจักรยานยนต์

ลักษณะทางสังคม

นายไก่อ อายุ 32 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อ.บางกอกน้อย แขวงศิริราช ต.บ้านบุ กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันยังอาศัยอยู่ที่บ้านเกิด ได้รับการศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดคูสิดาราม มีอาชีพรับซ่อมรถจักรยานยนต์อยู่บริเวณบ้าน มีภรรยาแล้ว แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน มีลูกสาวด้วยกัน 1 คน อายุได้ 1 ปี อาศัยอยู่ที่บ้านเดียวกัน

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายไก่อเป็นคนที่รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 167 ซม. ผิวสีน้ำตาล ผมดำ หยักศก ใบหน้ากลม การแต่งกายอยู่ในชุดทำงาน จึงดูค่อนข้างจะมีคราบน้ำมันติดตามตัว มีลักษณะเป็นคนร่าเริง สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว ช่วงแรกที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์จะมีอาการเกร็ง ถามคำตอบคำ แต่พอเริ่มมีความคุ้นเคยกันมากขึ้น ก็สามารถให้ข้อมูลได้อย่างสนุกสนานและเป็นกันเอง

ประวัติชีวิต

นายไก่อเกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพค้าขาย โดยบิดาและมารดามีอาชีพค้าขาย โดยบิดาและมารดามีอาชีพค้าขาย นายไก่อจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดคูสิดาราม ก็ไม่ได้เรียนต่อ เพราะทางบ้านไม่มีเงินพอที่จะส่งเสีย ประกอบกับมีพี่น้องหลายคน ในระหว่างที่ไม่ได้

งานก็จะมารับจ้างจี้จักรยานยนต์รับจ้างหน้าปากซอย นายไก่อเริ่มหัดจี้จักรยานยนต์ประมาณปี พ.ศ. 2535 หลังจากที่ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว โดยแอบขโมยรถจักรยานยนต์ของพี่ชายไปหัดขับ พออายุครบที่สามารถสอบทำใบอนุญาตขับจี้รถจักรยานยนต์ได้ นายไก่อจึงไปสอบที่สำนักงานขนส่งคลังชั้น นายไก่อเริ่มทำงานครั้งแรกโดยการรับเหมาก่อสร้างกับคุณตา พ่อเป็นผู้ฝึกงานและสอนวิชาการช่างให้ พอตาเห็นว่านายไก่อพอทำงานได้แล้ว จึงให้นายไก่อทำหน้าที่เป็นช่างเดินท่อประปาและไฟฟ้า รายได้ที่ได้จากการทำงานรับเหมาก่อสร้าง นายไก่อจะนำมาเก็บได้เป็นทุนเรียนต่อ เมื่อเก็บได้มากพอ แต่เนื่องจากนายไก่อไม่ได้เรียนมาเป็นระยะเวลาาน นายไก่อจึงตัดสินใจนำเงินที่เก็บได้ให้กับแม่เพื่อส่งให้น้องๆได้เรียนหนังสือ ต่อมานายไก่อเห็นว่าการที่จะไปช่วยตาและพ่อรับเหมาก่อสร้างนั้นไม่ได้ใช้เวลาทั้งวัน และไม่ได้มีทุกวัน นายไก่อจึงหันมาประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง ตอนแรกนายไก่อขับรถจักรยานยนต์รับจ้างอยู่บริเวณหน้าห้างสรรพสินค้าพาด้าปิ่นเกล้า ซึ่งเป็นที่ที่นายไก่อได้รู้จักกับภรรยา ระหว่างนี้นายไก่อก็จะไปช่วยตากับพ่อทำงานด้วย เมื่อมีงานรับเหมาเข้ามา ต่อมานายไก่อได้ย้ายวินรถจักรยานยนต์รับจ้างมาอยู่บริเวณปากทางเข้าซอยบ้านตัวเอง เนื่องจากมีคนที่นิยมใช้บริการรถจักรยานยนต์รับจ้างมาก ประกอบกับมีขาประจำอยู่ในซอยด้วย ระหว่างนี้เองที่นายไก่อเริ่มสู่วงการการขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง นายไก่อเริ่มเรียนรู้ในการปรับแต่งเครื่องยนต์จากรุ่นพี่แถวบ้านที่มาประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์เป็นของตัวเองบริเวณเป็นร้านเช่าทางย่านเข้าบ้าน มีรายได้ประมาณเดือนละ 5,000 – 6,000 บาท แล้วแต่ลูกค้าไม่แน่นอน บางเดือนก็ถึงกับไม่พอค่าใช้จ่ายภายในบ้าน แต่นับว่าเป็นอาชีพที่สุจริตและยังพอมีเงินเหลือเก็บบ้าง ปัจจุบันนายไก่อประกอบอาชีพซ่อมรถจักรยานยนต์อย่างเดียว และคิดว่าจะทำต่อไปเพราะรู้สึกรักในอาชีพนี้

ครอบครัวเครือญาติ

นายไก่อมีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกัน 9 คน เป็นผู้ชาย 6 คน และเป็นผู้หญิง 3 คน นายไก่อเป็นคน ที่ 5 ปัจจุบันพ่อของนายไก่อเสียชีวิตแล้ว แม่ประกอบอาชีพขายกล้วยทอดอยู่หน้าปากซอย พี่ชายคนโตเสียชีวิตตั้งแต่อายุ 3 ปี ด้วยโรคท้องร่วง พี่ชายคนที่ 2 เสียชีวิตเมื่อปี พ.ศ. 2526 เนื่องจากดื่มสุราเมาแล้วไปทำการขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง บริเวณบนสะพานปิ่นเกล้า พี่ชายคนที่ 3 เสียชีวิตแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2538 เนื่องจากคิดหาเสพติดเกินขนาด พี่สาวคนโตปัจจุบันต้องโทษอยู่ในเรือนจำข้อหาจำหน่ายสิ่งเสพติด (ยาบ้า) แต่งงานแล้ว พี่เขยมีอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างอยู่หน้าปากซอยเข้าบ้าน มีลูกด้วยกัน 4 คน เป็นผู้หญิง 2 คน และผู้ชาย 2 คน นายไก่อเป็นลูกชายคนที่ 4 ประกอบ

อาชีพซ่อมรถจักรยานยนต์อยู่ในซอยบริเวณบ้าน มีภรรยาแล้ว มีบุตรสาวด้วยกัน 1 คน ภรรยาเป็นแม่บ้านเลี้ยงลูก น้องสาวของนายไก่อประกอบอาชีพรับจ้างอยู่กับบริษัททำความสะอาด แต่งงานแล้วมีบุตรชายด้วยกัน 1 คน น้องเขยประกอบอาชีพเป็นช่างก่อสร้างรายวัน น้องสาวคนที่ 2 ประกอบอาชีพขายของชำอยู่บริเวณหัวรถไฟ มีสามีแล้ว ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีบุตรสาวด้วยกัน 2 คน หลังจากแต่งงานก็ย้ายไปอยู่กับสามีที่ตลิ่งชัน น้องชายของนายไก่อประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างอยู่หน้าปากซอยกับพี่เขย มีภรรยาแล้วเป็นแม่บ้านมีบุตรชายด้วยกัน 2 คน ส่วนน้องชายคนเล็กเสียชีวิตตั้งแต่เกิด นอกจากน้องสาวที่ย้ายไปอยู่กับสามีที่ตลิ่งชันแล้ว พี่น้องทั้งหมดของนายไก่ออาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน ปัจจุบันน้องสาวที่ย้ายออกไปยังไปมาหาสู่กันเรื่อยๆ ไม่มีเทศกาล

ชีวิตประจำวัน

โดยปกติ นายไก่อจะตื่นนอนประมาณ 08.00 น. เพื่อมาเปิดร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านมากนัก นายไก่อมีลูกน้อง 2 คน ซึ่งเป็นเด็กแถวบ้านคอยช่วยงานเล็กๆ น้อยๆ นายไก่อไม่ต้องจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน เนื่องจากแลกเปลี่ยนกับความรู้ที่ได้รับ นายไก่อจะกลับไปทานข้าวบ้านทุกครั้งไม่เป็นเวลา เพราะต้องขึ้นอยู่กับจำนวนลูกค้าด้วย ส่วนใหญ่แล้วนายไก่อจะเปิดร้านทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และตั้งแต่เปิดร้านมายังไม่เคยหยุดร้านเลย เพราะว่าเป็นงานที่ไม่เหนื่อยและเครียดจนเกินไป ช่วงไหนพอเห็นว่าไม่มีลูกค้าแล้วก็ปิดร้าน วันไหนถ้ารถของลูกค้ายังซ่อมไม่เสร็จก็จะซ่อมไปเรื่อยๆจนกว่าจะเสร็จ ทำให้เวลาปิดร้านก็ขึ้นอยู่กับลูกค้าด้วย

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายไก่อเห็นว่าผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นพวกที่อยากรู้อยากเห็น และก็อยากลองรถจักรยานยนต์ของตนว่ามีสภาพเป็นอย่างไร กำลังเครื่องยนต์ดีหรือไม่ เป็นพวกที่รักความเร็ว ชอบความตื่นเต้น ชอบทุกอย่างที่เกี่ยวกับรถจักรยานยนต์ เวลาที่มีรถจักรยานยนต์รุ่นใหม่ออกมาก็ไปดาวน์โหลดออกมาปรับแต่งแข่งขันกัน ลองรถจักรยานยนต์กัน พอรถเก่าแล้วก็ขายทิ้งไปราคาถูกลงๆ อยากรู้ว่ารถจักรยานยนต์ของตัวเองทำความเร็วได้เท่าไร ก่อนและหลังการปรับแต่งเครื่องยนต์มีความแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งเป็นการเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ พอแต่งรถ เอาจอดมา

ลองกันเดี๋ยว ก็ไม่มีข้อเปรียบเทียบจึงต้องไปแข่งกับรถคันอื่น เพื่อจะได้มีคู่แข่งและจะเอากลับไปปรับแต่งกันเรื่อยๆ

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายไก่อเริ่มหัดขับรถจักรยานยนต์ตั้งแต่อายุ 15 ปี โดยครั้งแรกได้แอบขโมยรถของพี่ชายออกไปขับ พอมีความชำนาญในการขับขี่พอสมควรแล้ว ก็ไปขอให้แม่ซื้อรถจักรยานยนต์ให้ เพื่อนายไก่อจะได้เอาไปรับจ้างทำรายได้ให้กับครอบครัว ช่วงนี้เองที่ทำให้นายไก่อได้รู้จักกับเพื่อนร่วมงานที่ขี่จักรยานยนต์รับจ้างด้วยกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น พอคุยกันบ่อยครั้งเข้าก็ทำให้นายไก่ออยากลองปรับแต่งตัวเองบ้าง และเมื่อปรับแต่งเครื่องยนต์แล้วก็ต้องลองเอาไปขับขีดูว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เป็นการลองวิชาของตัวเองว่ามีฝีมือขนาดไหน สามารถปรับแต่งรถจักรยานยนต์ที่ใช้ว่าสามารถทำความเร็วได้เท่าไร? ในการปรับแต่งรถจักรยานยนต์ต้องใช้เงินเป็นจำนวนหลายหมื่นบาท และในการแข่งขันบางครั้งจะมีการพนันกัน เช่น ถ้ารถจักรยานยนต์ของฝ่ายใดแพ้ก็จะเสีรถจักรยานยนต์ที่แข่งขันแพ้ให้กับฝ่ายที่แข่งขันชนะ ถ้าพนันเงินกัน บางกลุ่มก็จะใช้เงินเป็นจำนวนครั้งละหลายหมื่นบาท ในการลงพนัน บางคนเงินไม่พอก็จะใช้วิธีลงขันและแบ่งเงินกันตามส่วนถ้าแข่งขันชนะ ส่วนนายไก่อการแข่งขันแต่ละครั้งไม่มีการพนันกันเป็นการแข่งขันเพื่อวัดความเร็วกันอย่างเดียว ใครแพ้ก็กลับไปแก้ไข วันหน้าค่อยเอารถมาแข่งกันใหม่ บางครั้งนายไก่อก็จะแข่งเพื่อการโฆษณาร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ที่ตนเองคลุกคลีอยู่และทำรายได้ สมาชิกในกลุ่มของนายไก่อจะอยู่ด้วยกันเป็นร้อยคัน จำกันไม่หมด เพราะขยาดตัวจากกลุ่มเล็กๆ ส่วนใหญ่ก็เป็นเด็กแถวบ้าน พอตอนหลังก็รู้จักกับกลุ่มอื่นบ้าง คนในกลุ่มชักชวนเพื่อนข้างนอกมาอีกบ้าง เลขตอนหลังไม่รู้ว่าเป็นใคร การใช้รถจักรยานยนต์ของนายไก่อแต่ละคันจะซื้อเงินผ่อน เพราะฉะนั้น จะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับราคาของรถจักรยานยนต์ว่าสูงเกินไป พอแต่งจนเครื่องโทรมมากๆแล้ว ก็จะปล่อยให้บริษัทซื้อรถจักรยานยนต์กลับไป แต่ถ้ารถจักรยานยนต์คันที่ใช้อยู่มีคนสนใจต้องการซื้อต่อ ถ้านายไก่อเห็นว่าได้ราคาดีก็จะขายแล้วนำเงินที่ได้ไปควานรถจักรยานยนต์คันใหม่ออกมาอีก นายไก่อเปลี่ยนรถมาแล้วประมาณ 8 คัน การแต่งรถจักรยานยนต์ของนายไก่อส่วนใหญ่จะเป็นของเดิมๆจากโรงงาน ใช้สภาพเดิมๆ ใส่ท่อรีด เติมน้ำมันเชื้อเพลิงต้องใช้ของการบินโรตอร์แห่งประเทศไทย (ป.ต.ท.) เพราะว่ามีค่าออกเทนสูงกว่าน้ำมันเชื้อเพลิงยี่ห้ออื่น แล้วใส่หัวเขื่อน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยเวลาทำการแข่งขัน และต้องใช้ให้หมดภายในวันเดียว นายไก่อเป็นคนรักรถจักรยานยนต์มาก ถ้าฝนตกจะไม่ขี่ลุยฝนเด็ดขาด น้ำมันจะเข้าไปอยู่ตามซอกเล็กๆของรถจักรยานยนต์ทำ

ให้รักษายาก เพราะสีรองจะโทรมเร็ว เวลาทำความสะอาดรถจักรยานยนต์ นายไก่อจะแยกประเภทผ้าไว้ว่าแต่ละผืนมีหน้าที่อะไร นายไก่อจะใช้เวลาช่วงตั้งแต่เที่ยงคืนจนถึงเวลาประมาณ 05.00 น. เส้นทางที่ใช้ในการแข่งขันต้องเป็นเส้นตรง ทางเรียบ และมีแสงสว่างเพียงพอ ส่วนมากนายไก่อจะใช้ ถ.วิภาวดีรังสิต ช่วยแยกดินแดงถึงแยกสุทธิสาร และช่วงแยกเกษตรถึงแยกหลักสี่ โดยนายไก่อจะเข้าไปใช้ในช่องทางด่วนด้านใน เพราะมีจำนวนเลขมากกว่าทางคู่ขนานด้านนอก เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจไล่จับมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน ซึ่งตำรวจแต่ละนายก็มีวิธีการต่างๆกันออกไป เช่น ใช้ไม้ปา บางครั้งก็จุดไฟที่ไม่ก่อนแล้วจึงจะปา ใช้หนังสือขึงนกยิงเอาถ้าเข้าตัวก็เจ็บ แต่ถ้าเจ้าหน้าที่บางคนถึงกับรถจักรยานยนต์ล้ม ใช้ถ่านไฟฉายปา การกลิ้งข้างรถยนต์มาขวาง นายไก่อคิดว่าเป็นวิธีที่อันตรายที่สุด เพราะมีโอกาสตายสูง เพราะรถจักรยานยนต์ที่แข่งกันมีจำนวนมาก ถ้าล้มสักคัน ก็มีโอกาสเหยียบกันเอง บ้างก็เอาปืนยิงสวนออกมา มีบางกรณีผู้ที่แข่งขันมีอาวุธติดตัวไปด้วยถึงกับแสดงอาวุธแล้วชักมือเรียกตำรวจด้วยความท้อทาย นายไก่อเองเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้ ครั้งเดียว เพราะเข้าไปช่วยเพื่อนแต่ก็คิดสินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจไป 200 บาท แต่นายไก่อก็ยังมีครั้งประทับใจและเกือบถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้ คือ ตอนที่ขณะขับขี้อยู่บนถนนรัชดาภิเษก บริเวณหน้าศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ปล่อยให้ นักแข่งจักรยานยนต์ขับขีรถเข้าถนนให้หมดก่อนแล้วจึงปิดหัวปิดท้ายถนนบางคนถึงกับขกรดข้ามเกาะกลางถนนแล้วขับหนีไป แต่ของนายไก่อโชคดีมีคนใจถึงขับรถจักรยานยนต์ชนแผงกั้นของตำรวจ นายไก่อเลขขับรถแทรกหนีออกมาได้ ครั้งที่นายไก่อเกือบถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้และเป็นครั้งที่นายไก่อเจ็บตัวมากที่สุดเป็นตอนที่นายไก่อไปแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนวิภาวดีรังสิต ช่วงแยกดินแดงกับแยกสุทธิสาร นายไก่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตีรถล้ม แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาล้อมล้อม นายไก่อบอกว่าโชคดีที่เคยฝึกมวยไทยเลยปิดป้องลดแรงจากหนักให้เป็นเบา แต่ในที่สุดก็ถูกจับ แต่ขณะที่ใส่กุญแจมือได้ข้างเดียว นายไก่อได้สลัดหนีวิ่งออกมาที่รถจักรยานยนต์แล้วใช้กุญแจตำรวจที่ซ่อนไว้ในกางเกงในตลอดเวลา คิดเครื่องรถจักรยานยนต์รับหนักกลับมาที่บ้านได้ แล้ว หาคีมคัดเหล็กตัดกุญแจมือออก หลังจากนั้นก็อยู่กับบ้านเฉยๆสัก 2-3 วัน ก็ออกไปขับแข่งขันใหม่ และในบางครั้งนายไก่อก็เคยตีรถจักรยานยนต์ของตำรวจตกข้างทางก็มีแล้วขับรถจักรยานยนต์หนีตลอดเวลาที่ทำการแข่งขัน รถจักรยานยนต์บนถนนหลวง นายไก่อไม่เคยประสบอุบัติเหตุเลยแม้แต่ครั้งเดียว เคยเห็นแต่คนอื่น แต่ก็ชินตาแล้ว มีทั้งเสียชีวิตและบาดเจ็บ ตอนเห็นครั้งแรกก็รู้สึกหวาดกลัวอยู่เหมือนกัน แต่พอนานๆไปที่ชินและลืมไปเอง ครอบครัวที่บ้านของนายไก่อไม่เคยรู้ว่านายไก่อออกมาขับแข่งในรถจักรยานยนต์ สำหรับตัวนายไก่อเองก็คิดว่าการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง อาจจะนำไปสู่ความเสียหายทั้งทางร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและของผู้อื่นได้ แต่เวลาทำการแข่งขันก็

ล้มเหลว มีแต่ความฝัน และทำทนาย นายไก่อเล็กแข่งขันรถจักรยานยนต์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 เพราะความเชื่อประกอบกับการมีครอบครัวด้วย ต้องสร้างครอบครัว จะต้องใช้เงินจำนวนมากจึงประหยัดทุกวิถีทาง นายไก่อคิดว่าร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ไม่มีส่วนสนับสนุนให้ไปขับขี่แข่งขัน เพราะว่าการซ่อมหรือปรับแต่งเครื่องยนตร์รถจักรยานยนต์เป็นรายได้ของร้าน และเป็นการตอบสนองลูกค้าด้วย เพราะถ้าเราทำให้ลูกค้าไม่พอใจไม่ถูกใจ ลูกค้าก็เปลี่ยนไปทำร้านอื่นอยู่ดี

การประกอบอาชีพในอนาคต

นายไก่อคิดว่าจะเก็บเงินให้ได้มากกว่านี้ เพื่อที่จะออกไปทำร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ที่ไหนก็ได้ที่สามารถขยายร้านได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพราะคิดว่าร้านที่ทำอยู่ตอนนี้เล็กเกินไป ส่วนที่ตั้งร้านนายไก่อไม่ได้คิด เพราะรถจักรยานยนต์ที่ให้ซ่อมอยู่ทั่วไป ขอให้มียาขายได้พอมีพอใช้ก็พอแล้ว นายไก่ออยากส่งลูกให้เรียนสูงๆ ตามใจลูก เรียนสาขาไหนก็ได้ไม่จำกัด ขอให้ลูกมีความรู้และมีความเจริญก้าวหน้ากว่าตัวเองก็พอใจแล้ว และทุกครั้งเมื่อนายไก่อปรับแต่งเครื่องยนตร์ นายไก่อก็จะเอารถไปลองแข่งกับคนอื่นซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้นายไก่อเอารถออกไปแข่ง เพื่ออยากลองฝีมือช่างของตัวเอง นายไก่อเลิกขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงตั้งแต่ปี 2532 เพราะคิดจะเปิดร้านจากประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาด้วยการลักจำ หรือลองผิดลองถูกเป็นเอง แต่เนื่องจากยังไม่มีเงินลงทุน จึงเริ่มทำงานเก็บเงิน

สัมภาษณ์ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	5.นายหนู(นามสมมุติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ.จิตินพ ภูประเสริฐ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	ริมถนนพระราม 3

ลักษณะทางสังคม

นายหนูอายุ 18 ปี มีภูมิลำเนาและพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมีอาชีพขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง และรับจ้างขับรถจักรยานยนต์ให้กับผู้รับซ่อมรถจักรยานยนต์บริเวณบ้าน พักอาศัยอยู่กับชายตั้งแต่เกิด ไม่ทราบว่าพ่อแม่มีหน้าตาอย่างไร เพราะไม่เคยเห็นหน้า ชายเล่าให้ฟังว่าไม่รู้ว่าพ่อเป็นใคร ส่วนแม่พอลคลอดนายหนูแล้วก็ทิ้งไปไม่ทราบว่าอยู่ที่ไหน นายหนูได้รับการศึกษาถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ก็ไม่ได้เรียนต่อเพราะทางบ้านไม่มีเงินส่งเสีย

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายหนูเป็นคนรูปร่างอ้วน ไว้ผมสั้น ผิวสีดํา เนื้อตัวค่อนข้างสกปรกชอบเดินเท้าเปล่าเป็นคนมีความมั่นใจในตัวเอง ในขณะให้สัมภาษณ์ พูดจาเสียงดังชัดเจน เป็นคนมีอารมณ์ดี ขี้มเข้มและหัวเราะอยู่เสมอตลอดการสัมภาษณ์ ในระยะแรกๆไม่ค่อยให้ข้อมูลเท่าไหร่นักแต่เมื่อมีความสนิทสนมกันมากขึ้นก็ให้สัมภาษณ์อย่างเป็นกันเองและต่อเนื่อง

ประวัติชีวิต

นายหนูเกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพรับจ้าง นายหนูไม่เคยเห็นหน้าพ่อแม่ของตัวเองเลยตั้งแต่เกิดมา นายหนูอาศัยอยู่กับชายตั้งแต่เกิด โดยมีชายเป็นผู้ส่งเสียให้เรียนหนังสือ นายหนูได้รับการศึกษาถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก็ต้องออกจากโรงเรียน เนื่องจากชายไม่มีเงินส่งเสียให้เรียน หลังจาก

ออกจากโรงเรียน นายหมูก็ขอให้ขายไปซื้อรถจักรยานยนต์เงินผ่อนให้เพื่อนายหมูจะนำไปซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้างเพื่อหาเลี้ยงตัวเอง นายหมูเริ่มซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้างอยู่หน้าปากซอยเป็นอาชีพหลักก่อน หลังจากนั้นเมื่อมีความรู้จึกมักคุ้นกับเจ้าของร้านซ่อมรถจักรยานยนต์มากขึ้น เพราะพี่ชายของนายหมูทำงานในร้าน ทางเจ้าของร้านเลยจ้างนายหมูให้ขับรถจักรยานยนต์รับส่งอะไหล่รถจักรยานยนต์ให้ด้วยเป็นอาชีพเสริม นายหมูมีความภูมิใจในอาชีพของตนเองที่สามารถหาเงินเลี้ยงตัวเองได้ โคนไม่ต้องพึ่งทางบ้านอีกถึงบางเดือนเงินจะไม่พอใช้บ้าง แต่นายหมูก็จะไปกู้ยืมจากคนแถวบ้านแล้วผ่อนส่งเองวันละ 50 บาท นายหมูได้เริ่มทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในช่วงปี พ.ศ. 2540 ที่ผ่านมา และยังทำการแข่งขันต่อไปเมื่อมีโอกาส

ครอบครัวเครือญาติ

นายหมูมีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกันรวม 2 คน เป็นผู้ชายทั้งคู่ ตัวนายหมูเองเป็นลูกชายคนที่ 2 และมีพี่สาวแม่เดียวกันแต่คนละพ่ออีก 1 คน นายหมูอยู่กับชายตั้งแต่เกิดไม่เคยรู้ว่าพ่อแม่ของตนหน้าตาเป็นอย่างไร ชายเล่าให้ฟังว่าพ่อของนายหมูชายก็ไม่รู้ว่าเป็นใคร ส่วนแม่หลังคลอดคนนายหมูก็หนีออกจากบ้านไป ไม่เคยกลับมาหาอีกเลย ส่วนพี่สาวต่างพ่อเดิมอาศัยอยู่ที่บ้านหลังเดียวกัน แต่ตอนนี้ย้ายไปอยู่กับอาที่ศาลาแดง ชายของนายหมูมีพี่น้อง 10 คน แม่ของนายหมูเป็นลูกของชายคนที่ 10 ซึ่งปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว นายหมูอาศัยอยู่กับชายคนที่ 1 และคนที่ 6 ซึ่งอยู่บ้านเดียวกัน มีครอบครัวของน้ำชายคนโต ทำงานเป็นช่างอยู่ในพระบรมมหาราชวัง มีภรรยาแล้วเป็นแม่บ้าน มีลูกชายด้วยกัน 2 คน ส่วนน้ำชายอีกคนยังไม่ได้ทำงาน น้ำชายทั้งสองคนเป็นพี่น้องกับแม่ของนายหมูไม่ค่อยได้ยุ่งกับบ้านอื่น จะมีทะเลาะกันบ้างก็ช่วงดื่มสุราด้วยกัน นายหมูจะต่อยกับน้ำชายคนโตประจำ และจบกันไปเป็นเรื่องธรรมดา จะมีบางเทศกาล น้ำที่อาศัยอยู่ข้างนอกจะกลับมาเยี่ยมชายทั้งสองคน เช่นวันสงกรานต์ หรือวันปีใหม่ เป็นต้น

ชีวิตประจำวัน

นายหมูจะเป็นคนตื่นไม่เป็นเวลา แต่อย่างช้าที่สุดจะไม่เกิน 09.00 น. จะออกมาถึงวินรถจักรยานยนต์ที่หน้าปากซอย ถ้าหิวก็จะหาอะไรทานเรื่อยๆ ไม่เป็นเวลาแน่นอน นายหมูจะเป็นคนหาข้าวทานเองนอกบ้านทุกมื้อ ไม่เคยกลับไปทานข้าวในบ้านเลย บางครั้งก็จะมาแวะที่ร้านซ่อมรถจักรยาน

ยนต์ เพื่อมีงานให้ขับรถจักรยานยนต์ไปเอาอะไหล่ ที่อื่นซึ่งไม่แน่นอนบางครั้งก็จะมีคนมาตาม เวลาที่มีพอรว่างบ้างก็คือหลัง 10.00 น. เพราะคนในซอยก็จะออกไปทำงานข้างนอก จะมีลูกค้าอีกที่สักตอนประมาณ 14.00 น. จนถึงเวลา 16.00 น. ถึงจะมีลูกค้าช่วงบ่าย คือพวกลูกค้าที่ทำงานตอนกลางคืนจะเริ่มไปร้าน หลังจากนั้นถ้าฝนตก นายหมูก็จะมานั่งเล่นอยู่บริเวณร้านซ่อมรถจักรยานยนต์จนกว่าจะปิดร้าน ประกอบกับบริเวณร้านซ่อมรถจักรยานยนต์เป็นบริเวณรวมกลุ่มกับเด็กวัยใกล้เคียงกันทำให้เพลิดเพลินดี ถ้าฝนไม่ตกนายหมูก็จะไปออกกำลังกาย ตะพุดบอลกับเพื่อนแถวบ้านจนถึงเวลาประมาณ 18.00 น. แล้วก็ไปนั่งเล่นที่ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ถ้าวันไหนฉลากลินแบ่งรัฐบาลออก นายหมูก็จะยืนดูอย่างใจจดใจจ่อทุกงวด เพราะซื้อไว้ทุกงวดไม่เคยขาด แล้วก็เสียทุกงวดไม่เคยถูกรางวัลเลย และนายหมูก็จะซื้อต่อไปเพราะอย่างน้อยก็เป็นความหวังอย่างหนึ่งของคนจน จนถึงเวลาร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ปิด ถ้าเป็นเพื่อนชวนออกไปขี่จักรยานยนต์เล่นข้างนอกก็จะไม่เคยปฏิเสธ แต่ถ้าไม่มีใครชวนก็จะกลับไปนอนที่บ้านนอนฟังเพลงวิทยุอยู่กับบ้านจะนอนก็ประมาณ 01.00 – 02.00 น.ขึ้นไป ถ้าออกไปขี่รถจักรยานยนต์ข้างนอกก็จะมีเวลากำหนด นายหมูเล่าให้ฟังว่าปัจจุบันบริเวณแถวบ้านจะออกมาจับกลุ่มคุยเล่นเหมือนกันเหมือนเมื่อก่อนไม่ได้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจชอบขัดขวางให้ เพราะฉะนั้นพอตอนกลางคืนถ้าไม่ออกไปขี่รถจักรยานยนต์ข้างนอกก็จะนอนอยู่กับบ้าน

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายหมูให้ความเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันขับขี่รถจักรยานยนต์บนถนนหลวงว่า เป็นความอยากของตนเอง อยากรู้ว่ารถจักรยานยนต์ของตนเองมีความเร็วสูงสุดเท่าไร มีกำลังแรงม้าในการออกตัวดีหรือไม่ คู่มือตนเองในการปรับแต่งเครื่องยนต์ว่าก่อนแต่งกับหลังแต่งมีกำลังแรงม้ามีกำลังแรงม้าและความเร็วแตกต่างกันอย่างไร เป็นการทดสอบความกล้าของตนเองว่ามีความกล้าหาญขนาดไหน วัตถุประสงค์ตัวเอง เป็นสิ่งที่วัยรุ่นทั่วไปทำตามกันมา บางครั้งก็เป็นการแข่งขันเพื่อให้เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม บางกรณีเมื่อเมื่อไปขี่รถจักรยานยนต์เล่นกับเพื่อนในกลุ่มเดียวกันแล้ว ไปเจอกับกลุ่มอื่นก็เกิดการท้าทายกัน หรือบางครั้งก็จับแข่งกับเพื่อนกลุ่มเดียวกันเอง แต่โดยทั่วไปนายหมูคิดว่าจะเป็นการกระทำตามเพื่อน ตามยุคสมัยและเป็นแฟชั่นในกลุ่มวัยรุ่นด้วยกันเอง

ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายหนูเริ่มขับขี่รถจักรยานยนต์ตั้งแต่อายุ 12 ปี หลังจากที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วไม่ได้เรียนหนังสือต่อ รถจักรยานยนต์คันที่หัดขับเป็นรถแบบผู้หญิงไม่มีครัชของรุ่นพี่แถวบ้าน พอเริ่มขับได้ นายหนูก็ไปขอรถจักรยานยนต์ของนายชายมาขับรับหน้าปากซอยเข้าไปในซอยอย่างเฉียวเท่านั้น เพราะตอนนั้นยังเล็ก รับจ้างขับไปบนถนนไม่ได้ พอได้คลุกคลีกับรถจักรยานยนต์ไม่นาน นายหนูก็เริ่มจากการซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของเพื่อนออกไปดูออกไปเที่ยวก่อน คบคิดรถจักรยานยนต์ของเพื่อนรุ่นพี่ออกไปดูการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง นายหนูนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์คนอื่นไปดูอยู่นานหลายปี พออายุได้ 16 ปี ก็เกิดความอยากไปลองเอง พอเก็บเงินพอควานรถจักรยานยนต์ได้ก็ขอร้องให้ชายเป็นคนค่าประกันให้ นายหนูมีความภาคภูมิใจในรถจักรยานยนต์ของตนเองมากเพราะได้มาจากน้ำพักน้ำแรงของตนเอง แต่นายหนูปรับแต่งรถจักรยานยนต์ของตนเองเพียงเล็กน้อยให้ดูสวยงามและมีกำลังพอประมาณไม่ได้ใช้แข่งกับใครเพราะรถยังใหม่อยู่เลยเกิดความเสียดาย นายหนูจะเก็บเงินให้ได้สักก้อนเพื่อไปซื้อบ้านเป็นของตัวเองสักหลังผ่อนรถจักรยานยนต์ที่ใช้อยู่ปัจจุบันให้หมด หลังจากที่ผ่อนรถจักรยานยนต์หมดแล้วก็จะเริ่มหาเงินสร้างเนื้อสร้างตัว เพราะตอนนี้ยังไม่ได้คิดที่จะมีครอบครัว นายหนูอยากจะทำอย่างเฉียว และตลอดมานายหนูจะใช้รถจักรยานยนต์ของเพื่อนแข่งขันอยู่แล้วแต่ไหนแต่ไร เพราะรถจักรยานยนต์ของเพื่อนมีการปรับแต่งมากกว่าและพร้อมจะแข่งขันอยู่ตลอดเวลา นายหนูไม่เคยเลือกว่าจะต้องใช้รถรุ่นใดในการแข่งขัน รุ่นไหน ยี่ห้ออะไรก็ได้ ตลอดเวลาที่นายหนูทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์นายหนูจะปรับเปลี่ยนแค่ แผงเสื่อสูบ ปากฝาสูบ ผ่ากล่องไฟฟ้า ให้มีกำลังไฟแรงขึ้น ผ่าท่อไอเสียให้มีเสียงดังสะดุดเพศตรงข้ามพอ จักรยานยนต์บนถนนหลวง นายหนูและเพื่อนไม่เคยประสบอุบัติเหตุและถูกเจ้าหน้าที่จับได้เลยแม้แต่ครั้งเดียว สามารถขับหนีได้ทุกครั้ง เพราะรถของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถไล่ตามทันได้ และเป็นเรื่องที่สนุกมากเมื่อมีเจ้าหน้าที่ตำรวจไล่ตามทันได้ และเป็นเรื่องที่สนุกมากเมื่อมีเจ้าหน้าที่ไล่จับกุมเพราะรู้สึกเท่มาก และเป็นทีที่โคเคนบนถนนในขณะนั้น รู้สึกว่าทุกสายตากำลังจ้องมองเราอยู่ นายหนูเองเคยเห็นอุบัติเหตุจากการแข่งขันรถจักรยานยนต์มาแล้วหลายครั้ง จนจินตนาการถึงตายและบาดเจ็บ นายหนูจะเข้าไปช่วยทุกครั้งถ้าเจ้าหน้าที่ไม่มาเสียก่อน ครั้งแรกๆก็กลัวแต่ลืมไปหมดแล้ว นายหนูเล่าให้ฟังต่อว่าเคยมีผู้ใหญ่อายุแถวบ้านเคยว่าเหมือนกัน แต่ก็ไม่ได้สนใจอะไร นายหนูเองเคยคิดอยู่เหมือนกันว่าการแข่งขันรถจักรยานยนต์จะนำไปสู่ความเสียหายทั้งทางร่างกายและทางทรัพย์สินทั้งของตัวเองและของผู้อื่นแต่พอไปแข่งแล้วความคิดเหล่านั้นก็หายไปหมด มีแต่ความสนุกสนาน

แข่งไปเล่นๆ ไม่มีจุดมุ่งหมายอะไรขอให้สนุกตื่นเต้นไปวันๆ นายหมู้คิดว่าร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ไม่มีส่วนร่วมในหารสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงเพราะเป็นอาชีพเป็นงานของเขา ขึ้นอยู่กับตัวเราเองมากกว่า เพราะที่นายหมู้ไปเพราะเพื่อนชวน นายหมู้จะออกไปแข่งขันในช่วงหลังจาก 22.00 น. ไปแล้ว ส่วนมากจะเป็นวันศุกร์และวันเสาร์ นายหมู้มักจะไปบริเวณถนนพุทธมณฑลสาย 2 และสาย 4 ถนนวงแหวนรอบนอก ช่วงคลังชัน-บางบัวทอง คนที่มาทำการแข่งขันจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18 ปีถึง 30 ปี สำหรับผู้หญิงนายหมู้ไม่เคยเห็นเข้าทำการแข่งขันเคยเห็นแต่นั่งซ้อนท้าย ปัจจุบันนายหมู้ไปจับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงน้อยลงเพราะเพื่อนแตกกลุ่มกัน ได้ไปเสพยาบ้ากันหมด นายหมู้ไม่ได้เสพกับเขาด้วยเลย เข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้ และเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ยังจับตามองนายหมู้อยู่ด้วย เพื่อนของนายหมู้ที่เสพยาบ้าก่อนทำการแข่งขันจะมีใจกล้ากว่าปกติ ซึ่งนายหมู้เองรับไม่ได้ แต่ถ้ามีเพื่อนที่ไม่ได้เสพยาบ้าชวนไป นายหมู้ก็จะไปทุกครั้งจนถึงปัจจุบัน

การประกอบอาชีพในอนาคต

นายหมู้จะเก็บเงินให้ได้สักก้อน เพื่อไปซื้อบ้านเป็นของตัวเองสักหลัง ผ่อนรถจักรยานยนต์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้หมด หลังจากที่ผ่อนรถจักรยานยนต์หมดแล้ว ก็จะเริ่มหาเงินสร้างเนื้อสร้างตัว เพราะตอนนี้ยังไม่คิดที่จะมีครอบครัว นายหมู้อยากจะเที่ยวเพียงอย่างเดียว

สัมภาษณ์ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์   6. นายเจม (นามสมมติ)
 ผู้สัมภาษณ์   ว่าที่ร.ต.อ. จูตินพ ภูประเสริฐ
     นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่สัมภาษณ์   บริเวณริมถนนสุขาภิบาล 2 เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายเจม อายุ 23 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันย้ายมาอยู่ที่บ้านญาติบริเวณ ถนนสุขาภิบาล เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาในระดับ ปวช. ที่โรงเรียนเทคโนโลยีซึ่งตั้งอยู่ในเขตมีนบุรี ประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ที่อู่ซ่อมรถไม่ไกลจากบ้านมากนัก มีภรรยาแล้ว ภรรยาอายุ 22 ปี เป็นภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีลูกชายด้วยกัน 1 คน อายุ 4 ปี เรียนอยู่ชั้นอนุบาล 1 พักอาศัยอยู่ที่บ้านเดียวกัน

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายเจม สูงประมาณ 157 ซม. เป็นคนที่มีรูปร่างสันทัด สีผิวคล้ำ ไร้ผมยาวหยักโศก คู้ไม่เรียบร้อยสักเท่าไรนัก การแต่งตัวสกปรกเปื้อนคราบน้ำมันตามตัว เป็นคนเงียบขรึม ไม่ค่อยพูด ถาม คำตอบคำ พูดน้อย เวลาพูดมักจะมองไปทางอื่นไม่สบตาผู้วิจัย หลังจากสัมภาษณ์ได้ระยะหนึ่งเริ่มมีรอยยิ้ม และพูดคุยเป็นกันเองมากขึ้น และเป็นกันเองมากขึ้นตามลำดับ จนเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์

ประวัติชีวิต

นายเจม เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะความเป็นอยู่ไม่ค่อยดีนัก โดยพ่อของนายเจมรับราชการแต่อยู่ในระดับชั้นผู้น้อย แม่ของนายเจมมีอาชีพทำอาหารสำเร็จขาย เดิมทีอาศัยอยู่บริเวณบางซื่อ แต่หลังจากที่นายเจมเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก็ย้ายมาอยู่กับญาติที่บางกะปิ โดยย้ายมาหมดทั้ง

ครอบครัว หลังจากทีนายเขมเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นายเขมสามารถสอบเข้าไปศึกษาต่อในโรงเรียนช่างฝีมือทหารได้ แต่เพราะความเป็นระเบียบวินัยของโรงเรียนทหาร ทำให้นายเขมเรียนได้เพียง 2 เดือนก็ขอลาออก แล้วไปศึกษาที่โรงเรียนเทคนิคบริเวณมินบุรี ในสาขาเครื่องกล ระหว่างเรียนหนังสืออยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 ก็ได้รู้จักกับรุ่นน้องผู้หญิงที่เรียนอยู่โรงเรียนใกล้เคียงกัน และได้แอบมีความสัมพันธ์กันจนฝ่ายหญิงตั้งท้อง จึงถูกทางโรงเรียนเชิญออกทั้งคู่ นายเขมจึงแต่งงานตามประเพณี และพามาอยู่ด้วยกันที่บ้าน นายเขมนำความรู้ที่มีทางด้านเครื่องกลมาเป็นลูกจ้างในอู่ซ่อมรถไม้ไกลจากบ้านมากนัก ส่วนภรรยาจะเลี้ยงลูกและคอยไปรับ-ส่งที่โรงเรียน เวลาว่างก็จะช่วยแม่ของนายเขมทำอาหารอยู่กับบ้าน นายเขมทำงานมาได้ 5 ปีแล้ว ยังไม่เคยเปลี่ยนงาน เพราะอยู่ใกล้บ้าน สะดวกไม่ต้องเหนื่อยจากการเดินทาง นายเขมได้เงินเดือนประมาณ 6,000 บาท บางเดือนก็พอใช้ บางเดือนก็ไม่พอ เพราะต้องเก็บเงินเป็นค่าเล่าเรียนลูกด้วย บางครั้งก็ขอแม่แต่ไม่เคยคืน เพราะอยู่บ้านเดียวกันอยู่แล้ว แม่ก็คิดว่าให้หลานไป

ครอบครัวเครือญาติ

นายเขมมีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกัน 3 คน โดยตัวนายเขมเป็นคนที่สอง พ่อประกอบอาชีพรับราชการ จะต้องออกไปทำงานต่างจังหวัดอยู่เป็นประจำและเป็นเวลานาน โดยพ่อจะส่งเงินมาให้เป็นประจำทุกเดือน แม่ของนายเขมอยู่บ้านประกอบอาชีพค้าขาย โดยการทำอาหารสำเร็จรูปขายให้คนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง พี่สาวของนายเขมเรียนอยู่ในระดับชั้นอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งบริเวณสี่แยกหลักสี่ โดยพี่สาวจะเรียนหนังสือไปด้วยและทำงานไปด้วย หลังจากที่พี่สาวเรียนมหาวิทยาลัยก็ย้ายออกไปอยู่หอพักกับเพื่อนไม่ค่อยได้กลับบ้าน จะกลับเฉพาะวันเสาร์และอาทิตย์ บางครั้งถ้าต้องทำงานในวันหยุดก็จะได้กลับบ้านเลย นายเขมประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ที่อู่ซ่อมรถใกล้บ้าน ส่วนภรรยาจะคอยรับส่งลูกไปโรงเรียน และช่วยแม่ของนายเขมขายอาหารอยู่กับบ้าน น้องชายของนายเขมยังเรียนหนังสืออยู่ในระดับชั้น ปวส. ที่โรงเรียนบริเวณมินบุรี จะกลับบ้านทุกวัน นายเขมอยู่กับบ้านทุกวันจะมีก็แค่พ่อและพี่สาวเท่านั้นที่ไม่ค่อยได้มาอยู่ด้วยกัน แต่จะมีการเจอกันบ้างช่วงงานทำบุญญาติที่เสียชีวิตไปแล้วซึ่งจะมีทุกปี

ชีวิตประจำวัน

นายเขมตื่นนอนเวลา 05.00 น. ของทุกวัน เพื่อที่จะพาแม่ไปซื้อกับข้าวที่ตลาด หลังจากซื้อเสร็จกลับมาที่บ้าน นางเขมและภรรยาจะช่วยกันล้างกับข้าวที่แม่ซื้อมา แม่จะไปเตรียมเครื่องปรุงหลังจากล้างกับข้าวเสร็จ นายเขมจะไปอาบน้ำแต่งตัว เพื่อจะไปทำงาน แม่ของนายเขมจะทำกับข้าวอย่างง่ายที่สุดก่อนเพื่อที่จะให้นายเขมทานก่อนจะออกไปทำงาน นายเขมจะต้องไปถึงร้านซ่อมรถประมาณ 09.00 น. นายเขมจะทำหน้าที่ถอดอะไหล่ต่างๆเมื่อนายช่างสั่ง และคอยประกอบกลับเข้าที่เดิม ถ้าวันไหนมีรถเข้ามาทำในช่วงเที่ยง นายเขมจะทำการลูกค้าให้เสร็จก่อนแล้วจึงกลับไปทานข้าวเที่ยงที่บ้าน แต่ถ้าวรลูกค้ามีมาก นายเขมจะโทรศัพท์กลับบ้านให้ภรรยาเอาข้าวมาส่งให้ที่ร้าน ส่วนในตอนบ่ายถ้ามีลูกค้าก็จะทำไปเรื่อยๆและจะปิดรับลูกค้าประมาณ 17.30 น. แล้วแต่นายช่างจะพิจารณาว่าจะต้องซ่อมแซมนานหรือไม่ ถ้าคูแล้วไม่นานก็จะทำให้เลย แต่ถ้านานนายช่างจะนัดไว้ให้มาตอนเช้าหรือให้ทิ้งรถไว้ที่ร้านแล้วตอนเช้าค่อยมาเอา ถ้าไม่มีรถลูกค้า นายเขมจะเก็บและทำความสะอาดเครื่องมือ จะถึงบ้านก็ประมาณ 18.00 น. แต่ถ้ามีรถลูกค้าจะทำต่อจนเสร็จแล้วจึงกลับบ้าน ในกรณีที่ลูกค้าตั้งรถไว้ที่ร้าน นายเขมจะกลับมาทานข้าวเย็นที่บ้านก่อนแล้วกลับไปทำต่อ นายเขมจะได้นอนเวลาประมาณ 22.00 น. ถ้าวันใดกลับบ้านเร็วก็จะนั่งคุยกับคนที่บ้าน หรือคุยข่าวละคร แต่ถ้ากลับมาดึกก็จะอาบน้ำนอนเลย นายเขมจะได้หยุดพักผ่อนในวันอาทิตย์ ส่วนใหญ่จะนอนพักผ่อนอยู่บ้าน เพราะลูกยังเล็กพาไปเที่ยวก็คงจะไม่รู้เรื่อง มีบ้างในบางครั้งจะพาภรรยาออกไปเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้าใกล้บ้าน

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายเขมรู้สึกว่าการแข่งขันรถจักรยานยนต์เป็นการกระทำที่สนุก ตื่นเต้น ได้แสดงออก ทำให้เพื่อนที่ไปด้วยกันยอมรับ เวลาขับขี่ด้วยความเร็วสูงจะรู้สึกเสียว และสนุกประทับใจกับมัน เป็นการวัดภูมิความรู้ว่าเป็นอย่างไรในหนังสือบอกไว้หรือไม่ นายเขมจะชอบแข่งขันต่อเมื่อมีคนมาดูและให้กำลังใจกันมากๆ ถ้าวันใดไปแข่งและไม่มีคนมาดูจะต้องขับรหาบริเวณที่มีการแข่งขันและลงแข่งขันด้วย บางครั้งก็ไม่มีเจตนาที่จะแข่งแต่เป็นเพราะการถูกทำทาบจากรถจักรยานยนต์คันอื่นที่มาเร่งเครื่องใกล้ๆแสดงถึงคำท้า ถ้าเราไม่เล่นกับมันจะรู้สึกถูกลูกคูหมิ่น เพราะฉะนั้นต้องให้รู้ไปเลยว่ารถจักรยานยนต์ของใครแรงกว่ากัน เป็นความตื่นเต้นที่หาไม่ได้ทั่วไป เกิดมาทั้งทีจะลองดูว่ามันขนาดไหน เห็นคนอื่นเขาทำกันแล้วมันก็สะใจจริงๆ ยิ่งเวลาเข้าหน้าที่ตำรวจขับไล่ยิ่งมัน บางครั้งถ้าเรา

ไม่เล่นกับมันจะรู้สึกว่าคุณหมิ่น เพราะฉะนั้นต้องให้รู้ไปเลยว่ารถจักรยานยนต์ของใครแรงกว่ากัน เป็นความตื่นเต้นที่หาไม่ได้ทั่วไป เกิดมาทั้งทีจะลองความมันขนาดไหน เห็นคนอื่นเขาทำกันแล้วมันก็สนใจจริงๆ ยิ่งเวลาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับรถไต่ยังมัน บางครั้งถ้าเหตุการณ์จวนตัวจะถูกจับกุมก็กลัวเหมือนกัน แต่ก็ยังไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้สักที นายเขมบอกว่า มีลุงเป็นตำรวจเหมือนกัน แต่ลุงเป็นคนคุมมาก ถ้าถูกจับได้นายเขมต้องแน่แน่ๆ

ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายเขมเริ่มหัดขับขีรถจักรยานยนต์ตั้งแต่อายุประมาณ 14 ปี โดยใช้รถจักรยานยนต์ของพ่อ และพ่อเป็นคนหัดให้ เพื่อจะได้ใช้ให้ไปซื้อของในบางครั้ง ในช่วงเรียน ปวช. นายเขมยังขึ้นรถโดยสารประจำทางไปโรงเรียน แต่เพราะเห็นเพื่อนที่เรียนอยู่ด้วยกัน ขับขีรถจักรยานยนต์มากันเอง โดยเฉพาะเวลาขับเข้าประตูโรงเรียน หรือผ่านอาคารเรียน จะมีเพื่อนผู้หญิงหรือรุ่นน้องจับตามองดูด้วยความชื่นชม นายเขมจึงอยากขับขีรถจักรยานยนต์ไปโรงเรียนบ้าง ต่อมานายเขมได้ขอรถจักรยานยนต์จากแม่เพราะมีอยู่แล้วที่บ้าน ตอนแรกแม่ก็ไม่ให้ แต่ด้วยความใจอ่อนถูกลูกคือมากๆ เริ่มแรกนายเขมขับขีรถจักรยานยนต์ไปโรงเรียนก็รู้สึกว่ามันไม่ค่อยมีใครสนใจ จึงเริ่มที่จะตกแต่งรถจักรยานยนต์เสียใหม่ ทำสีใหม่ให้สะดุดตา หลังจากนั้นก็ไม่รู้ว่กับเพื่อนที่ขีรถจักรยานยนต์ไปโรงเรียน นายเขมเริ่มด้วยการจับกลุ่มคุยกันเรื่องรถจักรยานยนต์ เวลาไปโรงเรียนหรือกลับจากโรงเรียนก็ต้องรอกันเป็นกลุ่มแล้วค่อยขับซื้อออกมาพร้อมกัน สาวๆกรี๊ด ต่อมาก็เริ่มปรับแต่งเครื่องชนิดตามวิชาที่ได้เรียนมา เริ่มแรกของการแข่งขัน นายเขมเริ่มแข่งกันเองกับเพื่อนก่อน แข่งกันว่าใครจะปรับแต่งรถจักรยานยนต์ได้ดีกว่ากันเป็นการวัดฝีมือ และด้วยความเท่านี้เอง ที่ทำให้นายเขมรู้จักกับภรรยา และอยู่ด้วยกันจนถึงปัจจุบัน การแข่งขันของนายเขมไม่เคยมีการพนันเลย เพราะแข่งกับเพื่อนกันเอง และขับขีเล่นกันเองในกลุ่ม ถึงจะมีคนอื่นมาทำทายก็แข่งด้วย แต่ไม่ได้พนัน แต่ให้รู้ว่าใครแน่กว่ากัน แต่ถ้าเป็นพวกที่เอารถจักรยานยนต์ใส่กระยะบะมา นายเขมจะเป็นผู้ขับที่ดี เพราะเป็นคนละระดับกับพวกนี้เป็นแบบมืออาชีพ เงินทุนการปรับแต่งมากและพนันกันอย่างเดียว ไม่ว่าจะป็นตัวรถจักรยานยนต์ที่ใช้ในการแข่งขั้ อุปกรณ์ปรับแต่งรถ ทุกอย่างสามารถพนันได้หมด นายเขมแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงอยู่ 2 ปีกว่า พอถูกตลอดคดีเลิกประกอบกับการถูกออกจากโรงเรียน ทำให้ห่างเพื่อนไป และก็ได้เจอกันอีก ตลอดเวลาที่ทำกรแข่งขันมานายเขมไม่เคยได้รับอุบัติเหตุเลย เคยเห็นแก่คนอื่น รถจักรยานยนต์ก็ล้ม แต่ก็ไม่เป็นอะไรมาก แค่ถลอกเล็กน้อย แต่เคยเห็นอยู่ครั้งหนึ่ง ที่คิดว่ารุนแรงที่สุดคือ

มีรถยนต์ขับบนถนนด้วยความเร็วสูง และหักหลบรถจักรยานยนต์ที่จุกดลักรถของพวกที่ทำการแข่งขัน รถยนต์เข้าไปชนกับเสาไฟฟ้าอย่างแรง เสียงดังสนั่นหวั่นไหว นายเขมก็ไม่ได้เข้าไปดูว่าคนขับเป็นอะไรมากหรือเปล่า เพราะตอนนั้นคิดอย่างเดียวว่าควรออกนอกบริเวณให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในช่วงที่นายเขมแข่งขันรถจักรยานยนต์อยู่นั้น นายเขมจะออกไปเวลาประมาณ 22.00 น. ไม่มีวันที่แน่นอน ช่วงแรกๆก็ออกไปเกือบทุกวันเพราะตอนนั้นกำลังเป็นที่นิยม ถ้าเป็นวันธรรมดาจะกลับประมาณ 01.00 น. เพราะต้องเรียนหนังสือ แต่ถ้าเป็นวันศุกร์กับวันเสาร์ จะไม่ได้กำหนดเวลากลับแล้วแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะมาไล่เมื่อไร แต่ถึงจะไล่ก็ไม่หาที่อื่นแข่งขันกันต่อ คนดูก็มีผลเหมือนกัน เพราะถ้าไม่มีคนดูมาให้กำลังใจก็รู้สึกไม่ค่อยสนุก

การประกอบอาชีพในอนาคต

นายเขม มีโครงการจะย้ายไปอยู่กับพี่สาวที่จังหวัดปราจีนบุรี เพราะได้ข่าวว่าไปหุ้กับเพื่อนเปิดร้านขายอาหารอยู่ แต่ตัวพี่สาวอยู่กรุงเทพฯ เพราะยังเรียนไม่จบ จะไปคูร้านบ้างเป็นบางครั้ง ถ้าร้านอาหารขายดีก็จะย้ายไปอยู่ทั้งบ้าน ให้แม่เป็นบางครั้ง ส่วนตัวนายเขมเองจะคอยช่วยเหลือด้านอื่น แต่ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะมีร้านซ่อมรถเป็นของตัวเองไม่ต้องเป็นลูกจ้างใคร อนาคตทั้งหมดตอนนี้อยู่ที่ร้านอาหารของพี่สาวว่าจะเป็นอย่างไร ถ้ากิจการเป็นไปได้ด้วยดี ถึงจะมีการเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าไม่คิดก็จะต้องไปเป็นลูกจ้างไปก่อนเก็บเงินสักพักก่อน เพราะตอนนี้ลูกก็ใกล้จะถึงวัยเรียนหนังสือแล้ว ถ้ายังไม่เริ่มเก็บเงินกลัวว่าจะไม่มีเงินพอส่งเสียให้ลูกเรียน และไม่อยากให้ลูกผิดพลาดเหมือนตัวเอง นายเขมคิดว่าถ้าไม่ลาออกจากโรงเรียนช่างฝีมือทหารตั้งแต่คราวนั้น อนาคตของนายเขมคงจะดีกว่านี้

สัมภาษณ์ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	7. นายชด (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ. จิตินพ ภู่งประเสริฐ นิติคปริญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	ถนนวงศ์สว่าง แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายชด อายุ 28 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนแถวบ้าน เคยศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง บริเวณรามคำแหง แต่เรียนได้เทอมกว่าก็เลิกเรียน เพราะจี้เกียจอ่านหนังสือ ปัจจุบันมีอาชีพขับจักรยานยนต์รับจ้างบริเวณถนนประชากรราษฎร์สาย 1 พักอาศัยอยู่บ้านแม่ มีภรรยาแล้วแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับภรรยาอายุ 22 ปี มีลูกสาวด้วยกัน 1 คน มีอายุ 4 ปี ยังเล็กอยู่ และอาศัยอยู่ด้วยกัน

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายชด เป็นคนที่มีรูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 ซม. ผมหยิกสีดำ หนวดเคราไม่โกน แต่แต่งตัวดูสะอาดสะอ้าน เป็นคนร่าเริงพูดไปยิ้มไป บางครั้งก็อายบ้างเกี่ยวกับอาชีพของตนเอง เป็นคนมีน้ำใจ ระหว่างมีการให้สัมภาษณ์ มีเพื่อนร่วมอาชีพคอยพูดแก่งเป็นระยะ เป็นที่รักของเพื่อนๆ พูดจาเสียงดังฟังชัด น้ำเสียงใหญ่ บางครั้งจะมีการถกเกี่ยวกับเรื่องที่ขอสัมภาษณ์ แต่ก็ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์เป็นอย่างดี

ประวัติชีวิต

นายชดเกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพค้าขาย โดยพ่อของนายชดมีอาชีพขายสัตว์น้ำบริเวณวัด สำหรับคนต้องการทำบุญด้วยการปล่อยสัตว์ ส่วนแม่ของนายชดมีอาชีพขายกล้วยทอดบริเวณวัด นาย

ชดมีชีวิตค่อนข้างจะปากกัดตีนถีบอยู่ตลอดเวลา เริ่มตั้งแต่ในวัยเด็กนายชดจะคอยกระโดดลงไปจับสัตว์น้ำที่เพิ่งถูกคนปล่อยไปกลับมาขายใหม่ จนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขณะที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา นายชดจะมาช่วยแม่ขายกล้วยทอด เพราะว่าโตแล้ว และมักจะถูกคนที่ทำบุญปล่อยสัตว์ว่ากล่าวอยู่เป็นประจำ จึงเป็นหน้าที่ของน้องอีกสองคน เพราะถ้าเป็นเด็กทำมางจะไม่มีใครว่ากล่าวเหมือน นายชดยังเด็ก หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นายชดก็ไม่ได้เรียนหนังสือต่อเพราะฐานะทางบ้านไม่ดี มีพี่น้องหลายคน ประกอบกับนายชดอยากจะทำงานช่วยแม่ ระยะเวลาแรกนายชดจะเป็นคนไปเอากล้วยที่ตลาด แต่พอตอนหลังมีคนมาส่งให้ถึงที่จึงไม่ได้ทำอีก นายชดเริ่มทำงานนอกบ้านครั้งแรกเมื่ออายุ 17 ปี โดยไปเป็นเด็กส่งอาหาร โดยนายชดมีรายได้วันละ 50 บาท นายชดทำงานได้แค่ 2 เดือนก็ลาออกมาช่วยแม่ขายกล้วยทอด หลังจากนั้นก็มีเพื่อนแถวบ้านมาชวนให้ไปทำงานในร้านเฟอร์นิเจอร์ มีที่พักให้กินอยู่เสร็จ นายชดมีรายได้เดือนละ 2,000 บาท แต่เวลานอนนายชดจะกลับมานอนที่บ้าน เพราะอยู่ไม่ไกลกันเท่าไรนัก นายชดทำงานเกี่ยวกับร้านขายเฟอร์นิเจอร์อยู่หลายปี เปลี่ยนมา 3 ร้าน ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของเงินเดือน นายชดทำงานได้ประมาณ 3 ปี ก็มีเพื่อนแถวบ้านมาชวนให้ไปรับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้าง นายชดจึงเริ่มซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้างมาตั้งแต่อายุ 20 ปี โดยนำเงินที่เก็บไว้ไปซื้อเงินผ่อนรถจักรยานยนต์ที่นายชดใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นคันที่ 3 แล้ว นายชดคิดว่าเป็นอาชีพที่สบาย มีอิสระ มีรายได้ดี มีรายได้ประมาณเดือนละ 5,000 บาท ไม่นานอนแต่ก็ไม่ต่ำกว่านี้ เพราะขึ้นอยู่กับลูกค้า นายชดจึงยึดอาชีพนี้มาจนถึงปัจจุบัน

ครอบครัวหรือญาติ

นายชดมีพี่น้องรวมพ่อแม่เดียวกัน 4 คน โดยนายชดเป็นลูกคนที่ 2 มีพี่ชาย 1 คน และน้องชายอีก 1 คน พ่อของนายชดมีอาชีพขายสัตว์น้ำให้คนซึ่งไปปล่อย ตั้งแต่ นายชดจำความได้ แม่ของนายชดเดิมที่ขายกล้วยทอด แต่ปัจจุบันเปลี่ยนมาขายดอกไม้ทำบุญแล้ว เพราะมีรายได้ดีกว่าและไม่เหนื่อย ยังไงก็มีคนซื้อ ประกอบกับคนที่ขายอยู่เดิมเสียชีวิต แม่จึงขายได้ เริ่มขายมาได้ 6 เดือนแล้ว พี่ชายคนโตประกอบอาชีพขับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้างอยู่ที่เดียวกับนายชด แต่งงานและภรรยาของพี่ชายจะมาช่วยจัดดอกไม้ทุกเช้า มีลูกชายด้วยกัน 2 คน กำลังเรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษา หลังจากมีลูกคนที่สอง พี่ชายได้ย้ายไปอยู่ห้องเช่าบริเวณใกล้เคียงกับบ้านพ่อแม่ เพราะบ้านมีคนอยู่กันมากขึ้น นายชดเองยังอาศัยอยู่บ้านพ่อแม่ ภรรยาจะช่วยแม่จัดดอกไม้และออกไปซื้อดอกไม้ตอนเช้ากับพี่สะใภ้ มีลูกสาวด้วยกัน 1 คน กำลังจะเข้าสู่วัยเรียน น้องสาวหลังจากแต่งงานก็ย้ายออกไปอยู่บ้านสามี ทั้ง

สองคนเปิดร้านขายของชำอยู่บริเวณถนนจรัลสนิทวงศ์ 88 มีลูกชายด้วยกันหนึ่งคนยังเล็ก อาจมาเยี่ยม พ่อกับแม่ประมาณเดือนละครั้ง เพราะต้องเปิดร้านทุกวันเพราะต้องเลี้ยงลูกด้วย น้องชายคนเล็กกำลัง เรียนหนังสืออยู่ในระดับชั้น ปวส. ซึ่งถือว่ามีการศึกษาสูงสุดในบ้าน ยังอาศัยอยู่ที่บ้านพ่อแม่ โดย ปกติคนในครอบครัวจะเจอกันทุกวัน จะมีการพบปะรวมกันบางที่ตอนเทศกาลต่างๆเช่น ปีใหม่ ลอยกระทง เป็นต้น

ชีวิตประจำวัน

นายชคจะตื่นนอนตั้งแต่ 05.30 น. อาบน้ำแต่งตัวและรีบออกไปรับลูกค้าประจำก่อน 06.00 น. กว่าจะกลับมาถึงวินก็ประมาณ 07.30 น. นายชคจะดูว่าที่วินมีรถจักรยานยนต์มากหรือไม่ ถ้ามีรถจักรยานยนต์จอดอยู่มาก นายชคก็จะรับขับรถจักรยานยนต์เข้าไปทานข้าวเข้าในบ้านก่อน แล้วจึงออกมาใหม่ แต่ถ้ามีรถจอดอยู่น้อย นายชคจะเข้าวินเพื่อรับลูกค้า ลูกค้าจะมากในช่วงเช้าจนถึงเวลาประมาณ 09.00 น. หลังจากนั้นจึงไปทานข้าวที่บ้าน หลังจากนั้นนายชคก็จะมีเวลาว่างบางครั้งก็จะไปช่วยพ่อหรือแม่ขายของ บางครั้งก็จะกลับเข้าไปนอนเล่นในบ้านแล้วแต่อารมณ์ ยิ่งช่วงฝนตกกลับบ้านได้เลย เพราะไม่มีลูกค้า โดยลูกค้าจะหันไปใช้รถยนต์รับจ้างกันหมด จะมีลูกค้าอีกครั้งเวลาประมาณ 16.30 น. ไปจนถึงเวลาประมาณ 20.00 น. นายชคจะทานข้าวที่บ้านทุกมื้อ หลังจากเลิกขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง นายชคจะเข้าบ้านทานข้าวเย็น หลังจากทานข้าวเย็นเสร็จ นายชคจะไปอาบน้ำแต่งตัวมานั่งคุยกับคนในบ้าน จะมีบางวันที่ออกไปนั่งทานเหล้าบ้านเพื่อนที่ขับจักรยานยนต์รับจ้างด้วยกัน แต่ไม่บ่อยนักประมาณสัปดาห์ละ 1 วัน โดยส่วนใหญ่จะเป็นวันเสาร์เพราะวันอาทิตย์นายชคจะหยุด 1 วัน มีลูกค้าน้อย ออกไปนั่งตากแดดตากลมไม่ค่อยคุ้ม นายชคจะนอนตื่นสายไม่เป็นเวลาหลังจากตื่นนอนแล้ว นายชคจะออกไปช่วยพ่อแม่ขายของที่วัดเพราะวันอาทิตย์คนจะมาวัดกันมาก คนจะเริ่มน้อยลงในช่วงบ่าย นายชคชอบที่จะไปตกปลาที่ทำน้ำหลังวัดเพราะอากาศดี แต่บางครั้งก็จะพาภรรยาไปซื้อของข้างนอก

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายชคบอกว่าที่ทำไปเพราะความคึกคะนองของวัย อยากทำตัวให้เป็นจุดเด่น รถจักรยานยนต์เร็ว แรง สวย ใครๆก็สนใจ เป็นไปตามสมัยนิยมเพราะช่วงนั้นนิยมกันมาก และก็ตามเพื่อนใน

กลุ่มที่จับชิงรถจักรยานยนต์รับจ้างด้วยกันไป เวลาเขาแข่งกันถ้าเราไม่ไปกับเขาด้วย เขาก็ไม่รอ และจะคอยพูดแกล้งอยู่เรื่อยจนเกิดความอาย พอลองแข่งขันครั้งเดียวก็ติดใจ มันสนุก หวาดเสียวดี ตื่นเต้น บางครั้งเพื่อนในกลุ่มก็ไปด้วยกันกับกลุ่มอื่น แต่ตัวนายชดเองไม่เคยแข่งพนัน เคยแต่ลงเงินช่วยพนันเท่านั้น เป็นการเสี่ยงโชคอย่างหนึ่ง เพื่อนบางคนในกลุ่มของนายชดถึงกับพนันรถจักรยานยนต์ และก็เสียไปต้องไปผ่อนคันใหม่ออกมาใช้ แต่ที่แข่งขันได้เงินมาก็มาก ทำให้ยังออกไปแข่งกันเรื่อยๆ บางครั้งเห็นคนหงุดหงิดเพราะเสียรถจักรยานยนต์ก็รู้สึกสนุกขังใจก็ไม่รู้ บอกไม่ถูก

ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายชดเริ่มหัดขับชิงรถจักรยานยนต์ครั้งแรกเมื่ออายุได้ 13 ปี โดยเพื่อนแถวบ้านแอบขโมยรถของพี่ชายออกมาหัดขับเล่นกันที่ลานจอดรถของวัด แต่นายชดเริ่มเข้าการแข่งขันหลังจากที่มาขับชิงรถจักรยานยนต์รับจ้างได้ไม่นาน เพราะเพื่อนชวนไป ในระยะแรกๆนายชดก็ไปคูอย่างเดียวแล้ว ก็เกิดความอยากลองจึงแข่งขันคู่ แล้วก็ติดใจเพราะตื่นเต้นดี สนุก นายชดมักจะไปบริเวณถนนวงศ์สว่าง เวลาตั้งแต่ 22.00 น. ขึ้นไป แต่ก็จะเปลี่ยนไปเรื่อยๆเช่น ถนนบรมราชชนนี ถนนวิภาวดีรังสิต บางครั้งก็จะออกไปไกลถึงถนนวงแหวน นายชดยังไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเลย เคยแต่ถูกไล่ ก็สนุกดี มีความกลัวบ้างเล็กน้อย นายชดมักจะออกไปแข่งขันทุกวันอังคาร สุกร์ และเสาร์ เพราะจะมีคนมาก การแข่งขันแต่ละครั้งถ้ามีคนดูมากก็ยังสนุก ถ้าไม่มีคนดูเลยแข่งขันกันเองได้ไม่ถึงชั่วโมงก็เปลี่ยนที่หรือไม่ก็กลับบ้านเลย นายชดเลิกแข่งขันได้ 4 ปีแล้ว หลังจากมีลูกคลอดใหม่ๆเพราะนายชดเห็นผู้ที่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ขับขี้ลัมและถูกรถยนต์ที่ขับตามมาด้านหลังทับคายนาคาที่ นายชดจึงเกิดความกลัว เกรงว่าลูกกับภรรยา จะเสียใจเป็นนายชดเองก็ไม่เคยนึกถึงเลย เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เตือนสตินายชดได้เป็นอย่างดี ส่วนเพื่อนของนายชดขณะนี้ก็ยังขับชิงแข่งขันอยู่บ้าง บางคนก็เลิกแล้วเช่นกัน

การประกอบอาชีพในอนาคต

นายชดยังไม่พอใจในความเป็นอยู่ของตัวเองและการประกอบอาชีพในปัจจุบันเพราะมีรายได้ที่ไม่แน่นอน แต่ก็ต้องทำไปก่อนเพราะตนมีความรู้แค่มัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปสมัครงานที่ไหนก็ไม่มีใครรับ ถ้าเป็นไปได้อยากเก็บเงินส่งลูกเรียนหนังสือสูงๆ ทำงานดีๆ จะไม่ให้ลูกเป็นเหมือนตนเอง หวังจะให้ลูก

เปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ ตอนนี้ยังต้องอยู่แบบนี้ไปก่อน ถ้าจะเปลี่ยนที่อยู่ใหม่คงจะต้องใช้เงินจำนวนมาก นายชคคงจะทำอะไรไม่ได้มากไปกว่านี้ ภรรยาต่อไปอยากให้แยกมาประกอบอาชีพบางอย่างอะไรก็ได้ เพราะนับวันค่าใช้จ่ายจะยิ่งสูงขึ้น ถ้าอยู่เฉยๆ ก็มีแต่จะถอยหลังลง

สัมภาษณ์ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	8. นายไกร (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ.ฐิตินพ ภู่งประเสริฐ นิติศตปริญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายไกร อายุ 28 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันยังโสด และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอุดมศึกษาบริเวณรามคำแหง ชั้นปีที่ 8 แล้ว โดยที่นายไกรรับจ้างขับจี่รถจักรยานยนต์ส่งของไปด้วย ยังอาศัยอยู่กับพ่อแม่จนถึงปัจจุบัน

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายไกรเป็นคนร่าเริง พุดคุยเก่ง ยิ้มแย้มอยู่ตลอดเวลา พุดจาเสียงดังฟังชัด จะคิดอย่างบ้างเป็นบางครั้ง นายไกรสูงประมาณ 171 ซม. ผิวสองสี ในช่วงมีผู้วิจัยสัมภาษณ์นายไกรในระยะแรก นายไกรมีท่าทีประหม่าอย่างเห็นได้ชัด ไม่เคยสบตากับผู้วิจัย จะหันหน้าไปทางอื่น หรือไม่ก็มองรถที่วิ่งอยู่ไปมาบนท้องถนน แต่เมื่อมีความสนิทสนมกันมากขึ้น นายไกรจึงยอมให้สัมภาษณ์อย่างเต็มที่

ประวัติชีวิต

นายไกรเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง โดยพ่อมีอาชีพรับราชการ แม่เป็นแม่บ้าน นายไกรเกิดที่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พ่อของนายไกรได้รับคำสั่งให้ย้ายเข้ามาปฏิบัติราชการในกรุงเทพมหานคร นายไกรจึงย้ายเข้ามาศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมในกรุงเทพมหานคร นายไกรเรียนอยู่ที่โรงเรียนย่านเกียกกาย ที่พักอาศัยใน

กรุงเทพมหานคร เป็นบ้านพักข้าราชการตำรวจ มีครอบครัวตำรวจรวมกันเป็นจำนวนมาก มีทั้งระดับชั้นประทวนและสัญญาบัตร โดยและแบ่งที่พักอาศัยกันอย่างชัดเจน พ่อของนายไกรเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร แต่ไม่ค่อยได้อยู่บ้าน ส่วนใหญ่ นายไกรจะอยู่กับแม่และน้องชาย แม่ของนายไกรหลังจากย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ก็ประกอบอาชีพขายอาหารสำเร็จรูป ให้กับครอบครัวข้าราชการตำรวจด้วยกันเพื่อเป็นการหารายได้ช่วยสามีอีกทางหนึ่ง ขณะที่นายไกรเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 นายไกรเคยไปสมัครสอบคัดเลือกเป็นนักเรียนเตรียมทหารในส่วนของกรมตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติในปัจจุบัน ตอนนั้นประมาณปี พ.ศ. 2531 หลังจากประกาศผลนายไกรสอบคัดเลือกไม่ได้ นายไกรจึงเรียนต่อที่โรงเรียนเดิมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนั้นนายไกรเสียใจแต่ไม่มากเพราะนายไกรรู้ว่าตัวเองยังไม่ขยันอ่านหนังสือ ประกอบกับเพื่อนบริเวณบ้านซึ่งเป็นลูกของนายตำรวจด้วยกันสอบได้เพียงคนเดียว ในจำนวน 3 คน ที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน หลังจากนั้นนายไกรเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก็มาสมัครสอบคัดเลือกใหม่อีกครั้ง คราวนี้มีลูกนายตำรวจที่อยู่รุ่นราวคราวเดียวกันสอบคัดเลือก 2 คน รวมทั้งตัวนายไกรด้วย และสามารถสอบผ่านข้อเขียนทั้งคู่ แต่นายไกรตกในช่วงตรวจสุขภาพร่างกายเพราะสายตาสั้น ส่วนเพื่อนที่สอบด้วยกันสอบได้ นายไกรเสียใจเป็นอย่างมาก เกิดความท้อแท้ในตัวเอง แต่นายไกรก็เรียนต่อที่โรงเรียนเดิมจนจบมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และความผิดหวังก็กลับมาซ้ำเติมนายไกรอีกครั้ง เมื่อสอบคัดเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาไม่ได้ นายไกรจึงไม่สมัครเรียนต่อในระดับชั้นอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง บริเวณรามคำแหง ระหว่างที่เรียนหนังสือ นายไกรก็ทำงานไปด้วย โดยเริ่มแรกนายไกรได้ทำงานที่บริษัทแห่งหนึ่งบนถนนรัชดาภิเษก ทำงานได้ 3 ปีก็เปลี่ยนบริษัทแต่อยู่บริเวณใกล้ๆกับบริษัทเดิม เพราะให้เงินเดือนมากกว่า นายไกรทำงานอยู่ที่บริษัท 4 ปี บริษัทก็ล้มละลาย นายไกรก็เลยอยู่บ้านอย่างเดียว จะไปมหาวิทยาลัยเฉพาะวันที่มีชั่วโมงเรียนเท่านั้น หรือบางวันก็ไม่ไป นายไกรคิดว่าปีนี้คงจะเรียนจบชั้นปีที่ 4 แล้วและควรจะเริ่มหางานทำต่อไป

ครอบครัวเครือญาติ

นายไกรมีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกัน 2 คน โดยนายไกรเป็นลูกชายคนโต และมีน้องชายอีกหนึ่งคน พ่อและแม่ของนายไกรอยู่ด้วยกัน แต่พ่อจะไม่ค่อยได้กลับบ้านเพราะทำงานไม่เป็นเวลา นายไกรเองก็ไม่ค่อยได้เจอพ่อสักเท่าไร บางครั้งนายไกรนอนแล้วพ่อจึงกลับเข้าบ้าน และในตอนเช้า นายไกรก็ออกไปข้างนอก ขณะที่พ่อยังไม่ตื่น ก็เลยไม่ค่อยได้คุยกันตั้งแต่เล็กจนถึงปัจจุบัน แต่ก็ยังอยู่

บ้านเดียวกัน แม่ของนายไกรเจอกันทุกวันเพราะแม่จะตื่นนอนแต่เช้า เมื่อไปซื้อกับข้าวมาทำขาย บางครั้งนายไกรก็จะเป็นคนไปซื้อของด้วย นายไกรเองตอนนี้อยู่กับบ้านเฉยๆไม่ได้ทำงาน และยังเรียนไม่จบจะไปมหาวิทยาลัยเฉพาะวันที่มีเรียน แต่ส่วนใหญ่จะไม่ไปเพราะจี้เกียจ น้องชายของนายไกรจบการศึกษาในระดับชั้นอุดมศึกษามา 3 ปีแล้ว ตอนนี้ทำงานอยู่บริษัทประกันภัย ยังอาศัยอยู่ด้วยกันและกลับมาที่บ้านทุกวัน

ชีวิตประจำวัน

นายไกรจะตื่นนอนไม่เป็นเวลาแล้วแต่สะดวก เพราะไม่มีภาระจะต้องทำอะไร ตอนนี้นายไกรมีชั่วโมงเรียนอยู่ 2 วัน คือวันจันทร์ตอนเช้าและวันพุธตอนบ่าย แต่นายไกรก็ไม่ได้ไปเรียนทุกครั้ง ขึ้นอยู่กับว่าวันไหนถ้าจี้เกียจก็ไม่ไป ถ้าขยันก็จะไป ถ้านายไกรจะไปเรียนในวันจันทร์นี้นายไกรจะต้องตื่นนอนตั้งแต่ 05.30 น. อาบน้ำแต่งตัวและไปมหาวิทยาลัยโดยตรงโดยสารประจำทาง และนายไกรจะทานข้าวนอกบ้านโดยส่วนใหญ่จะทานที่มหาวิทยาลัยทั้งก่อนและหลังเรียนเสร็จ เพราะอาหารจะถูก หลังจากเรียนเสร็จในตอนเที่ยงถ้าเจอเพื่อนกลุ่มเดียวกันก็จะไปเที่ยวกันต่อไม่แน่นอนว่าจะไปที่ไหน แต่ถ้าไปเรียนวันพุธเพราะเจอเพื่อนกลุ่มเดียวกัน บางครั้งก็ไม่ได้เรียน โดยส่วนใหญ่จะชวนกันไปเล่นสนุกเกอร์หรือไม่ก็ไปดื่มสุราที่หอพักของเพื่อน บางครั้งนายไกรก็จะกลับบ้านในตอนเช้าเลย บางวันแม่จะมาปลุกนายไกรให้ขับรถไปซื้อของในตลาดด้วยกันตั้งแต่ 05.00 น. พอหลังจากซื้อของกลับมาบ้านเสร็จ นายไกรก็จะกลับไปนอนต่อ ถ้าตื่นมาก็จะนั่งเล่นอยู่กับบ้านบ้าง นั่งคุยกับเพื่อนแถวบ้านบ้าง ไม่ได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายไกรเห็นว่าสิ่งที่สนุกสนาน ตื่นเต้น ท้าทาย และเป็นอะไรที่แปลกมากเพราะทุกครั้งที่ออกไปแข่งขัน ความมัน ความสะใจ ก็ยังคงมีอยู่ทุกครั้ง ไม่เบื่อ เพราะสภาพการจราจรในแต่ละวันไม่เหมือนกัน รวมไปถึงบรรยากาศในการแข่งขันก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ รถจักรยานยนต์ของนายไกรเพียงแต่นำไปแข่งขันกัน แต่ถ้ามีพวกนักแข่งขันทันทีมีการปรับแต่งเครื่องยนต์ รถจักรยานยนต์กันเป็นพิเศษ กลุ่มของนายไกรก็จะเป็นผู้ชมอย่างเดียว บางครั้งเมื่อมีกลุ่มเด็กผู้หญิงสาว ๆ มาดู ก็จะได้ถึงโอกาสได้ทำความรู้จักกันไปด้วยในตัว เวลาขับขี่ยุทธยานยนต์ด้วยความเร็วสูง นายไกรจะรู้สึกเสียว ตื่นเต้น

ทำให้ร่างกายรู้สึกว่ามีเลือดสูบฉีดและสดชื่นขึ้น แต่เรื่องของเรื่องคือเห็นคนอื่นเขาทำกัน เพื่อนแถวบ้านเขาทำกันก็เลยอยากลองดูแล้วปรากฏว่ามีความมันก็เลยไปจับขี้แข่งขันเรื่อยๆ

ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายไกร หัดจับขี้รถจักรยานยนต์ตั้งแต่อายุ 13 ปี โดยใช้รถของเพื่อนแถวบ้าน นายไกรเริ่มทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงหลังจากที่สอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนเตรียมทหารไม่ได้ โดยการเริ่มจากอาชีพรถจักรยานยนต์ของเพื่อนแถวบ้านที่เป็นลูกตำรวจเหมือนกันออกไปจับขี้เล่นกันตามถนนที่มีการแข่งขันกันเช่น ถนนวิภาวดีรังสิต ช่วงสี่แยกสุทธิสารถึงสี่แยกลาดพร้าว โดยจะกลับรถได้สะพานลอยและเริ่มแข่งขันหน้าสถานบันเทิงชื่อดังบริเวณสี่แยกสุทธิสาร ถนนรามอินทรา ช่วงสี่แยกหลักสี่จนถึงช่วงกลับรถที่หนึ่ง และในบางครั้งก็จะออกไปบริเวณสะพานพระราม 7 โดยส่วนใหญ่จะออกจากบ้านประมาณ 22.00 น. ของทุกวันศุกร์และเสาร์ เวลาเลิกไม่แน่นอนอยู่ที่ความคึกคักที่เกิดขึ้นรอบบริเวณเช่น จำนวนผู้แข่งขันถ้าน้อยเกินไปก็ไม่สนุกหรือคนน้อยไป คูเงียบเหงา ก็ต้องเปลี่ยนที่ บางครั้งถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจมาไล่จับก็ต้องหนี แต่สำหรับนายไกรยังไม่เคยถูกจับได้เลย เคยคิดอยู่เหมือนกันว่าถ้าถูกจับได้คงจะถูกพ่อว่าแน่ๆ เพราะทุกครั้งคนที่บ้านไม่มีใครรู้ นายไกรจะใช้ช่วงที่นักแข่งขันจับขี้ทดสอบรถจักรยานยนต์ขับไปมาเป็นช่วงที่นายไกรจะลงไปจับขี้ด้วย เป็นการเอาบรรยากาศสนุกๆเพราะถ้าแข่งขันจริงๆ ก็จะสู้เขาไม่ได้ เพื่อนของนายไกรที่ออกไปจับขี้แข่งขันด้วยกันล้วนแต่เป็นลูกของข้าราชการตำรวจด้วยกันทั้งนั้น และแต่ละคนก็ไม่ค่อยสนใจเรียนหนังสือเท่าไร นายไกรมารู้ตัวอีกทีก็ตอนที่น้องชายของนายไกรเรียนจบชั้นอุดมศึกษาแล้ว นายไกรจะเริ่มออกห่างกลุ่มเพื่อนออกมาบ้าง แต่ก็ยังคบหาสมาคมกันอยู่ โดยปัจจุบันถ้านายไกรออกไปจับขี้แข่งขันแล้วจะไปคูอย่างเดียว เพราะรู้สึกตัวเองเริ่มมีอายุมากขึ้น ยังไม่มีงานทำสู้น้องชายไม่ได้ กลัวเป็นอะไรขึ้นมาจะเรียนไม่จบ แต่ถึงจะไม่แข่งขันก็ยังไม่ค่อยอยากจะทำเรียนอยู่ดี ตลอดที่นายไกรเคยแข่งขันมาเคยมีเพื่อนประสบอุบัติเหตุครั้งเดียวโดยถูกรถจักรยานยนต์ที่แข่งขันด้วยกันแซงตัดหน้า ทำให้รถจักรยานยนต์ก็ล้ม และต่อไปชนกับทางเท้าขาหัก แต่เพื่อนก็ยังไปแข่งขันอยู่

การประกอบอาชีพในอนาคต

นายไกรบอกว่าตอนนี้ยังไม่รู้เลยว่าจะเรียนจบหรือเปล่า เพราะรู้สึกท้อแท้ตั้งแต่สอบคัดเลือกไม่ได้ และรู้สึกที่นายไกรเองประสบแต่ความผิดหวัง ที่เรียนมหาวิทยาลัยก็เพราะไม่รู้จะทำอะไร ไม่ได้ชอบในสาขาที่เรียนเลย นายไกรเคยอยากเป็นนายตำรวจเหมือนพ่อ และเหมือนเพื่อนที่เคยไปสอบด้วยกัน ตอนนี้นายไกรบอกว่าเพื่อนที่สอบได้เป็นนายตำรวจกันหมดแล้ว นายไกรยังไม่พอใจในชีวิตปัจจุบันเพราะรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจในตัวเอง ทำอะไรก็ผิดพลาด ตอนนี้ขอแค่เรียนจบและมีงานทำเป็นของตัวเองก่อน จะได้ไม่ต้องเกาะพ่อแม่กิน

สัมภาษณ์ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	9. นายเฉลิม (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ.จตุตินพ ภูประเสริฐ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	บริเวณวัดเสมียนนารี แขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายเฉลิม อายุ 28 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ตำบลน้ำกล้า อำเภอพระธาตุพนม จังหวัดนครพนม ได้ย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครตั้งแต่ยังเล็ก อาศัยอยู่บ้านเช่าบริเวณวัดเสมียนนารี แขวงลาดยาว เขตบางเขน นายเฉลิมจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันนายเฉลิมมีอาชีพค้าขายของเก่า และยังอาศัยอยู่บ้านเช่ากับน้องสาวคนสุดท้อง และหลานสาวอีก 2 คน

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายเฉลิมเป็นบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะกล้าแสดงออก กล้าพูด การพูดจาเสียงดังฟังชัด พูดตรงไปตรงมา สูงประมาณ 165 ซม. ผิวคล้ำ การแต่งกายไม่ค่อยสะอาดสะอ้านเท่าไรนัก เวลาให้สัมภาษณ์บางครั้งจะสูบบุหรี่ไปด้วย และมีลักษณะเงินอายเมื่อเล่าถึงอาชีพและความเป็นอยู่ของตัวเอง แต่ก็ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์เป็นอย่างดี

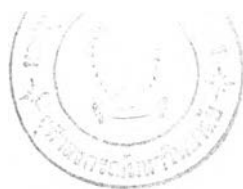
ประวัติชีวิต

พ่อกับแม่ของนายเฉลิมแยกทางกันตั้งแต่นายเฉลิมยังเล็ก หลังจากนั้นพ่อก็พาครอบครัวเข้ามาอยู่ที่บ้านเช่าบริเวณวัดเสมียนนารี แขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่นายเฉลิมอายุได้ 3 ปี นายเฉลิมไม่เคยทราบข่าวคราวของแม่อีกเลยจนถึงปัจจุบันไม่ทราบว่ายังมีชีวิตอยู่หรือเสียชีวิตแล้ว พ่อของนายเฉลิมประกอบอาชีพเป็นคนงานก่อสร้าง หาเงินเลี้ยงครอบครัวตลอดมา นายเฉลิมจบ

การศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วก็ไม่ได้เรียนหนังสือต่อ เนื่องจากพ่อไม่มีเงินที่จะส่งเสียให้เรียนต่อ หลังจากออกจากโรงเรียนตอนนั้นนายเฉลิมอายุได้ 12 ปี ก็เริ่มทำงานหาเลี้ยงตัวเองด้วยการเป็นเด็กรับจ้างล้างจานอยู่ในร้านก๋วยเตี๋ยว นายเฉลิมทำอยู่ได้ประมาณ 1 ปี พออายุ 13 ปี นายเฉลิมก็มารับจ้างเป็นคนงานก่อสร้าง อยู่แถวบ้าน นายเฉลิมทำงานก่อสร้างอยู่ 6 ปี ก็เริ่มเปลี่ยนแปลงอาชีพมาค้าขายของเก่า โดยนำเงินที่สะสมมาจากการรับจ้างก่อสร้าง มาซื้อรถถีบขนของสามล้อ เพื่อที่จะบรรทุกของที่รับซื้อ จากร้านรับซื้อของเก่า เป็นรถมือสองราคาประมาณ 1,300 บาท หลังจากทำงานค้าขายของเก่าได้ 5 ปี นายเฉลิมก็เก็บเงินได้จำนวนหนึ่ง ไปซื้อรถเครื่องขนของสามล้อราคาประมาณ 2,700 บาท มาใช้เพื่อเป็นการประหยัดกำลังและสามารถซื้อของเก่าได้เร็วกว่าและสามารถไปได้ไกลกว่าเดิม การบรรทุกของก็มากกว่าเดิม ทำให้นายเฉลิมมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่ก็ไม่มากนัก นายเฉลิมมีรายได้ประมาณ 6,000 บาท ในแต่ละเดือนนายเฉลิมจะต้องจ่ายค่าเช่าบ้านเดือนละ 1,500 บาท และเลี้ยงหลานอีก 2 คน

ครอบครัวเครือญาติ

นายเฉลิมเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะไม่ดี พ่อและแม่ของนายเฉลิมแยกทางกันตั้งแต่ นายเฉลิมยังเล็ก นายเฉลิมอยู่กับพ่อกับแม่โดยตลอด และไม่เคยทราบข่าวแม่อีกเลย ว่ายังมีชีวิตอยู่หรือเสียชีวิตแล้ว พ่อของนายเฉลิมเสียชีวิตเมื่อปีที่แล้ว เนื่องจากประสบอุบัติเหตุตกจากที่ก่อสร้าง พี่สาวคนโตประกอบอาชีพรับจ้างก่อสร้าง หลังจากมีสามีก็ย้ายไปอยู่บ้านเช่าอีกหลังที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับบ้านเช่าเดิม ปัจจุบันได้เลิกกับสามีแล้ว และขกูกสาวทั้งสองคนให้เป็นลูกเลี้ยงของนายเฉลิม โดยให้ไปอยู่ที่บ้านของนายเฉลิมและให้นายเฉลิมส่งเสียให้เรียนหนังสือด้วย นายเฉลิมมีอาชีพค้าขายของเก่ายังอาศัยอยู่ที่บ้านเช่าหลังเดิมของพ่อที่อยู่มาตั้งแต่เล็ก น้องสาวคนที่หนึ่งทำงานอยู่บริษัทชีวิต สามีทำงานรับส่งหนังสือตามบ้าน หลังจากมีครอบครัวก็ย้ายไปอยู่บ้านเช่าบริเวณใกล้เคียงกัน มีลูกสาวหนึ่งคนกำลังเรียนหนังสืออยู่ น้องสาวคนที่สองเป็นแม่บ้านไม่ได้ทำงาน สามีทำงานอยู่ที่บริษัทชีวิต หลังจากที่มีสามีก็ย้ายออกไปอยู่บ้านเช่าของสามีซึ่งอยู่ไกลออกไป มีลูกสาวและลูกชายรวมสองคนตามลำดับ ยังไม่ถึงวัยเรียนหนังสือทั้งสองคน น้องสาวคนเล็กเป็นคนที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. ซึ่งมีการศึกษาสูงที่สุดในครอบครัว ทำงานอยู่ที่ร้าน KFC ที่ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์สาขางามวงศ์วาน ยังโสด อาศัยอยู่กับนายเฉลิม พี่น้องของนายเฉลิมจะพบปะพูดคุยกันทุกวัน

ชีวิตประจำวัน

นายเฉลิมจะตื่นนอนไม่เป็นเวลา แต่จะเริ่มออกทำงานเวลาประมาณ 08.00 น. นายเฉลิมจะขับรถสามล้อเครื่องไปตามหมู่บ้านหรือแหล่งชุมชนต่างๆ ไม่จำกัดบริเวณ นายเฉลิมจะรับซื้อของเก่าอยู่ 3 ประเภทคือ กระจาดยเหล็ก ขวดและไม้ ถ้ารับซื้อของได้เต็มคันรถก็จะเอาไปตัดแยกก่อนว่าวัสดุอันไหนใช้ได้หรือใช้ไม่ได้ตามแหล่งขยะต่างๆ ของที่ขายต่อได้ก็จะเก็บไว้ ถ้าขายต่อไม่ได้ก็จะทิ้งไปเลย ในกรณีที่หาซื้อของได้เต็มคันรถแล้วก็จะนำไปขายต่อให้กับร้านรับซื้อของเก่าอีกต่อหนึ่ง ถ้ายังมีเวลานายเฉลิมก็จะออกมารับซื้อของเก่าอีก ร้านรับซื้อของเก่าที่นายเฉลิมนำของไปขายต่อจะเปิดเวลาประมาณ 17.00 น. ถ้านายเฉลิมนำของไปขายต่อไม่ทันก็จะเก็บไว้ในวัดรอนำไปขายในวันรุ่งขึ้น นายเฉลิมจะทานข้าวเช้าและเที่ยงนอกบ้าน ตามร้านอาหารตามสั่งทั่วไปแล้วแต่สะดวก ส่วนในมือเย็นนายเฉลิมจะกลับมาทานข้าวที่บ้าน บางครั้งก็จะซื้ออาหารสำเร็จรูปกลับมา บางครั้งก็จะซื้อกับข้าวมาทำทานเอง ขึ้นอยู่กับว่าวันไหน นายเฉลิมขายของเก่าได้มากเท่าไร หลังจากทานข้าวเสร็จนายเฉลิมก็จะดูโทรทัศน์อยู่ในบ้านบ้าง ในบางครั้งก็จะออกไปพบปะดื่มสุรากับเพื่อนแถวบ้าน ซึ่งเป็นต้นเหตุให้นายเฉลิมเข้าสู่การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง โดยนายเฉลิมจะออกไปดื่มสุรากับเพื่อนประมาณ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ และจะคิดรถออกไปแข่งกับเพื่อนเกือบทุกครั้ง แต่ถ้าวินไหนนายเฉลิมไม่ได้ออกไปดื่มสุรากับเพื่อน นายเฉลิมก็จะเข้านอนเวลาประมาณ 23.30 น. ในแต่ละสัปดาห์นายเฉลิมจะได้หยุดทุกวันจันทร์ เพราะร้านที่รับซื้อของเก่าต่อจากนายเฉลิมปิดทุกวันจันทร์ นายเฉลิมจะใช้เวลาว่างนอนดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน บางครั้งก็จะพาหลานออกไปเที่ยวนอกบ้านตามห้างสรรพสินค้าทั่วไป

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายเฉลิมมีความเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงว่า เป็นสิ่งที่ทำแล้วเกิดความสนุกสนาน ดิ้นเต้น ทำทายเป็นการร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ได้รู้จักกับเพื่อนต่างที่และเพื่อนใหม่ ได้ตลอดเวลา แต่ในบางครั้งก็อาจสร้างศัตรูได้เช่นกัน ในกรณีที่มีการแข่งขันนั้นมีการพนันเข้ามาเกี่ยวข้อง ทุกครั้งที่นายเฉลิมเข้าไปมีส่วนร่วมกับการแข่งขันไม่ว่าจะเป็นผู้แข่งขันเองหรือผู้ชมการแข่งขัน นายเฉลิมจะต้องพนันเงินทุกครั้ง นายเฉลิมบอกว่าคนจนต้องมีการเสี่ยงดวงกันบ้าง จะได้รวยขึ้น ทุกครั้งที่นายเฉลิมพนัน จะเป็นการรวมทุนกับระหว่างนักแข่งกับคนที่มาชมการแข่งขันที่อยู่ฝ่ายเดียวกัน โดยทำเป็นบัญชีว่าให้ลงเงินไว้เท่าไร ถ้าแข่งชนะ ก็เอาเงินมาแบ่งตามส่วน ก็มีบ้างที่เสียเงินแต่

สำหรับนายเฉลิมแล้วเป็นเรื่องธรรมดา และเมื่อมีคนมาดูการแข่งขันหลายๆ การที่นายเฉลิมเข้าไปอยู่ใน 1 ของผู้แข่งขันและมีคนจับตามอง

ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายเฉลิมเริ่มหัดขับขี้อัตโนมัติตั้งแต่อายุ 14 ปี โดยหัดจากรถจักรยานยนต์ของเพื่อนที่พักอาศัยอยู่บริเวณเดียวกัน แต่เนื่องจากในขณะนั้นนายเฉลิมทำงานรับจ้างเป็นคนงานก่อสร้างจึงไม่ได้ออกไปกับเพื่อนเพราะต้องทำงานหนัก ต่อมาหลังจากที่นายเฉลิมหันมาประกอบอาชีพค้าขายของเก่า นายเฉลิมเริ่มทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์ตั้งแต่อายุ 19 ปี นายเฉลิมจะไปด้วยทุกครั้งโดยอาศัยรถจักรยานยนต์ของเพื่อน ถ้าวันไหนนายเฉลิมไม่ได้เป็นผู้แข่งขัน นายเฉลิมก็จะคอยให้กำลังใจและพันทนเงินฝ่ายที่เป็นเพื่อนของนายเฉลิม แต่ถ้าวันไหนนายเฉลิมเป็นผู้แข่งขันก็จะไม่ได้พันทน ถ้าแข่งขันชนะเพื่อนก็จะพาไปเลี้ยงเหล้าต่อ ถ้าแพ้ก็ถูกเพื่อนพูดแกล้งดูถูกฝีมือหรือไม่กี่วิจารณ์ลักษณะการขับขี่ให้จำไว้แก้ไขในครั้งต่อไป นายเฉลิมถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจไล่จับมานับครั้งไม่ถ้วน และนายเฉลิมสามารถหลบหนีได้ทุกครั้ง แต่ถ้านายเฉลิมเป็นผู้ชมการแข่งขัน มักจะหนีไม่ค่อยทันเพราะไม่มีรถจักรยานยนต์เป็นของตัวเอง นายเฉลิมเคยถูกปรับมากที่สุด 300 บาท อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น นายเฉลิมเห็นจนชินตา บางครั้งก็รู้สึกกลัว แต่ก็อดที่จะมาไม่ได้ เพราะความท้าทาย ความสะใจ ประกอบกับมักจะได้เงินใช้อยู่เสมอ นายเฉลิมเคยประสบอุบัติเหตุกับตัวเองหนึ่งครั้งทำให้ท่อนแขนข้างขวาหัก และมีลักษณะผิดรูปจนถึงปัจจุบัน สาเหตุมาจากรถจักรยานยนต์ของผู้แข่งขันเดียวกันเองจนล้ม ส่วนเพื่อร่วมทีมที่เกิดอุบัติเหตุก็มีอยู่บ่อยครั้ง แต่ไม่ค่อยเป็นอันตรายร้ายแรง โดยส่วนมากจะเป็นแผลถลอกตามเนื้อตัว แต่ปัจจุบันนายเฉลิมเลิกแข่งขันรถจักรยานยนต์มาแล้วประมาณ 2 ปี แต่ยังคงไปเป็นกำลังใจและเล่นพนันอยู่ เฉลิมบอกว่าตัวเองเริ่มมีอายุมากขึ้น ต้องทำงานเลี้ยงหลานที่อยู่ในวัยเรียน และที่สำคัญ นายเฉลิมกำลังมีความรักก็เลยอยากเก็บเงิน ขยันทำงานสร้างอนาคต แล้วค่อยมีครอบครัว

การประกอบอาชีพในอนาคต

นายเฉลิมมีความพึงพอใจกับอาชีพนี้มาก นายเฉลิมเห็นว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีอิสระดี ถึงแม้ว่าคนทั่วไปจะรู้สึกว่าเป็นอาชีพที่ต่ำต้อย เป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติ และไม่จำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาสูงๆ ก็สามารถประกอบอาชีพนี้ได้ แต่นายเฉลิมก็พึงพอใจเนื่องจากเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีพอสมควร

ตั้งแต่ นายเฉลิมประกอบอาชีพนี้มา นายเฉลิมเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 4,000 บาท ส่วนค่าซ่อมบำรุงก็ นานๆ ครั้งเป็นค่าใช้จ่ายเล็กน้อยๆ ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา ถึงนายเฉลิมจะต้องรับภาระเลี้ยงดูหลานอีก 2 คน แต่นายเฉลิมก็สามารถทำรายได้ให้พอใช้จ่ายในแต่ละวัน ไม่เคยอด ต่อไปนายเฉลิมอยากจะเปิด ร้านรับซื้อของเก่าเป็นของตัวเอง นายเฉลิมบอกว่าคนเราเกิดมาจะต้องมีครอบครัว แต่ต้องรอให้มีฐานะดีขึ้นก่อน นายเฉลิมอยากมีลูกสัก 2 คน จะส่งเสียให้ได้เรียนสูงๆทำงานดีๆ เพื่อที่ลูกจะได้ไม่ต้องลำบากเหมือนตัวเอง แต่บั้นปลายชีวิตนายเฉลิมอยากจะย้ายไปอยู่ที่จังหวัดนครพนมบ้านเกิด ทำสวนทำไร่ นายเฉลิมคิดว่าคงจะมีความสุขสบายและเป็นชีวิตที่เรียบง่ายเหมาะสำหรับอยู่ตอนมีอายุ มากๆ

สัมภาษณ์ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	10. นายเล็ก (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ. จูตินพ ภูประเสริฐ นิติศิปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	บริเวณสี่แยกบางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายเล็กอายุ 18 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอุดรธานี ย้ายมาอยู่กรุงเทพมหานครตั้งแต่ยังเล็ก กำลังศึกษาอยู่ในระดับปวช. ปีที่ 3 ปัจจุบันยังเรียนหนังสืออยู่ แต่หลังจากเรียนหนังสือเสร็จก็จะไปขับรถจักรยานยนต์รับจ้างบริเวณหน้าปากซอย มีรายได้ประมาณเดือนละ 3,000 บาท ถ้าใช้ไม่พอก็จะขอแม่ ชงโสด และจะเรียนหนังสือต่อไปให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ ปัจจุบันอาศัยอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยงที่บ้าน

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายเล็กเป็นคนที่รูปร่างผอม สูงประมาณ 163 ซม. ไร้ผมสั้น ไม่โกนหนวดแต่โกนเครา ผิวสีเหลือง แต่งตัวสะอาด พุดจาสุภาพเรียบร้อย ไม่ค่อยกล้าแสดงออก พูดเสียงเบา ไม่ค่อยสบสายตาสื่อสัมภาษณ์เท่าไรนัก พอมีความสนิทสนมกันมากขึ้นเริ่มถามความรู้เกี่ยวกับการศึกษาคือ ซึ่งผู้สัมภาษณ์ก็ให้ความเห็น ได้เท่าที่รู้ในสาขาอาชีพที่ผู้สัมภาษณ์ทำเท่านั้น

ประวัติชีวิต

นายเล็กเกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพเกษตรกร นายเล็กเกิดที่จังหวัดอุดรธานี พ่อของนายเล็กเสียชีวิตตั้งแต่ นายเล็กยังเด็กอยู่ แม่ได้พานายเล็กมาอยู่บ้านที่กรุงเทพมหานคร ต่อมาแม่ของนาย

เด็กแต่งงานใหม่กับพ่อเลี้ยง โดยพ่อเลี้ยงเป็นคนหาเลี้ยงครอบครัวโดยการขายเครื่องมือแพทย์มีรายได้ประมาณเดือนละ 6,000 บาท นายเล็กจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และกำลังศึกษาต่ออยู่ในระดับปวช. ปีที่ 3 สาขาเครื่องกล ในระหว่างที่เรียนปวช. แม่ได้ซื้อรถจักรยานยนต์ให้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างหน้าปากซอยเพื่อให้เป็นรายได้แก่ตัวของนายเล็กเอง ซึ่งนายเล็กจะมาขับทุกวันหลังจากเลิกเรียนหนังสือ และให้นายเล็กใช้เป็นนันทนาการขับไปโรงเรียนด้วย ระหว่างนี้เองที่นายเล็กได้รู้ว่าเด็กแถวบ้านซึ่งซื้อรถจักรยานยนต์ด้วยกันแล้วก็พากันออกไปขี่แข่งกันบนถนนหลวง ในแต่ละครั้งที่นายเล็กเอารถจักรยานยนต์ออกไปขี่แข่งกันนั้น นายเล็กจะไปหลังจากที่ซื้อเงินเสร็จแล้ว ไม่ได้บอกทางบ้านและทางบ้านเองก็ไม่ทราบด้วยว่านายเล็กออกไปขี่แข่งกันบนถนนหลวง

ครอบครัวเครือญาติ

นายเล็กมีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกัน 3 คน เป็นผู้หญิง 2 คน ส่วนนายเล็กเป็นคนสุดท้อง พ่อของนายเล็กเสียชีวิตตั้งแต่ นายเล็กยังเด็กอยู่ ต่อมาแม่ได้แต่งงานใหม่ ปัจจุบันบ้านที่นายเล็กอาศัยอยู่เป็นบ้านเช่าของพ่อเลี้ยงซึ่งมีอาชีพขายเครื่องมือแพทย์ มีผู้พักอาศัย 4 คน มี พ่อเลี้ยง แม่ นายเล็ก และหลานสาวอายุ 1 ปี ซึ่งเป็นลูกของพี่สาวคนโต พี่สาวคนโตของนายเล็กแต่งงานแล้วย้ายไปอยู่กับสามีซึ่งมีอาชีพขับจักรยานยนต์รับจ้างอยู่ที่นคร จะมาหาลูกที่บ้านเกือบทุกอาทิตย์ พี่สาวคนรองแต่งงานแล้วย้ายไปอยู่กับบ้านสามีที่จังหวัดเลย สามีประกอบอาชีพเปิดร้านทำกรอบรูปวิทยาศาสตร์ มีลูกด้วยกัน 2 คน เป็นผู้ชายคนโต คนรองเป็นผู้หญิง นานๆครั้งพี่สาวคนรองจะมาเยี่ยมที่บ้านไม่เป็นไปตามเทศกาล

ชีวิตประจำวัน

นายเล็กเป็นผู้ที่กำลังอยู่ในการศึกษาต้องเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย งานของนายเล็กคือขับจักรยานยนต์รับจ้าง ถ้าเป็นช่วงปิดเทอมนายเล็กจะขับรถจักรยานยนต์รับจ้างอย่างเดียวจนถึง 22.00 น. เพราะนายเล็กบอกว่าช่วงปิดเทอมเป็นช่วงว่างต้องสะสมเงินไว้มากๆเป็นค่าเทอม ส่วนวันเสาร์และวันอาทิตย์นายเล็กจะหยุดพักผ่อนเป็นปกติโดยพ่อเลี้ยงจะเป็นคนออกไปขับรถจักรยานยนต์รับจ้างแทน โดยส่วนใหญ่ นายเล็กจะกลับเข้าไปทานข้าวในบ้านทุกมื้อ เว้นแต่วันไหนที่แม่ได้ทำได้ นายเล็กก็จะ

ออกมาหาทานข้างนอก ถ้าเป็นช่วงเปิดเทอมนายเล็กต้องตื่นตั้งแต่ 06.15 น. เพื่อขับขี่รถจักรยานยนต์ไปโรงเรียน หาข้าวเช้าทานที่โรงเรียน เริ่มเรียน 07.45 น.เลิกเรียน 15.50 น. นายเล็กก็จะกลับบ้านทันที เริ่มขับรถจักรยานยนต์รับจ้างประมาณ 16.20 น. จนกระทั่ง 21.00 น. ถึงจะเลิกทุกวัน ถ้าเป็นช่วงสอบนายเล็กก็ไม่เคยหยุดขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง นายเล็กจะเอาหนังสือไปอ่านที่วินด้วยก่อนสอบ 1 วัน เพราะนายเล็กบอกว่าทำให้จำได้ ถ้าอ่านก่อนนานๆจะลืมเสียก่อน นายเล็กเรียนได้เกรดเฉลี่ยประมาณ 3.26 ซึ่งอีกไม่นานนายเล็กก็จะจบการศึกษาระดับปวช.แล้ว และช่วงที่นายเล็กขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างนี่เองที่ทำให้นายเล็กเป็นคนหนึ่งที่ทำให้การขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายเล็กเห็นว่าการขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงเป็นสิ่งที่ตนเองชอบและสนุกกับการกระทำ มีความมัน ตื่นเต้น และเป็นการลองรถจักรยานยนต์ของตนด้วยว่ามีสมรรถนะเป็นอย่างไร ไม่เคยคิดอะไรเลยนอกจากความมันในการขับขี่เท่านั้น

ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายเล็กเริ่มหัดขับรถจักรยานยนต์ตอนอายุ 15 ปี โดยหัดขับกับเพื่อนแถวบ้าน พออายุได้ 16 ปี นายเล็กก็ไปสอบทำใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์แล้วแม้ขี่รถจักรยานยนต์ให้กับนายเล็กเพื่อนำมาขับขี่รับจ้างอยู่บริเวณบ้าน เพื่อให้ให้นายเล็กใช้หารายได้ในการเรียนของตนเองและก็ให้นายเล็กขับขี่ไปเรียนหนังสือด้วย โดยซื้อเป็นเงินผ่อนและใช้ชื่อของพ่อเลี้ยงเป็นผู้ครอบครองรถจักรยานยนต์ หลังจากที่นายเล็กขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างได้ไม่นานก็เริ่มพบปะพูดคุยกับผู้ที่ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในวินเดียวกันที่มีอายุใกล้เคียงกัน คุยเรื่องการแต่งรถจักรยานยนต์ พอเห็นรถจักรยานยนต์ของเพื่อนแต่งก็อย่างแต่งบ้าง นายเล็กก็เลยนำรถจักรยานยนต์ที่แม่ซื้อให้ไปปรับแต่งเครื่องยนต์แต่นายเล็กทำไม่มากอาศัยแต่งไปเรื่อยๆ เงินที่เอามาปรับแต่งรถจักรยานยนต์ก็เป็นเงินที่ได้มาจากการขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง ปัจจุบันนายเล็กปรับแต่งรถจักรยานยนต์มาแล้วหลายครั้งๆละประมาณ 800 บาท ปรับแต่งเล็กๆ น้อยๆ เช่น เสื้อสูบ ฝาสูบ กลองไฟ เปลี่ยนล้อแม็กซ์ เปลี่ยนปั๊มคิสเบรค นายเล็กเริ่มต้นจากการแต่งรถจักรยานยนต์ก่อน ต่อมาก็แอบหนีที่บ้านไปขับขี่รถจักรยานยนต์เล่นกับเพื่อนหลังจาก

เล็กซ์บิวรจักรยานยนต์ตอนกลางคืน ต่อมาพอเห็นคนอื่นแข่งกันบ่อยครั้งเข้าก็เลยอยากลองดูบ้าง หลังจากลองแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงครั้งแรกแล้วนายเล็กรู้สึกถึงความตื่นเต้นที่นายเล็กเรียกว่าสุดๆ ก็เลยแอบหนีที่บ้านไปแข่งตลอดมาจนถึงปัจจุบัน สมาชิกในกลุ่มของนายเล็กมีรถจักรยานยนต์ประมาณ 20 คัน จะใช้เวลาตั้งแต่ 22.00 น.เป็นต้นไป แข่งเรื่อยๆจนกว่าฝนจะตกหรือไม่ก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาไล่จับกุม ถนนที่นายเล็กใช้เป็นสนามประลองความเร็วส่วนใหญ่ก็จะเป็นถนนบรมราชชนนี จากบริเวณหน้าห้างสรรพสินค้าฝั่งซ้ายวิ่งไปจนถึงทางกลับรถหน้าโรงพยาบาลตา หู คอ จมูก และบริเวณสะพานพระราม 7 ช่วงขึ้นสะพานและลงสะพาน นายเล็กมักจะออกไปแข่งขันในวันเสาร์เพราะเป็นวันที่ไม่ต้องทำงาน นายเล็กเริ่มแข่งขันเมื่อ 1 ปีที่ผ่านมา ตลอดระยะเวลาการแข่งขัน นายเล็กไม่เคยประสบอุบัติเหตุเลย แต่รถจักรยานยนต์มักจะล้มอยู่เสมอถ้าขี่ขี่ธรรมดา นายเล็กเคยขี่ขี่รถจักรยานยนต์ล้มมาแล้ว 3 ครั้ง ในแต่ละครั้งนายเล็กได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย และนายเล็กก็ไม่เคยเห็นอุบัติเหตุที่เกิดจากการแข่งขันด้วยตนเองเลยมีแต่ผู้ขี่ขี่แข่งขันด้วยกันเป็นผู้เล่าให้ฟัง นายเล็กเคยถูกผู้ใหญ่ในวินรถจักรยานยนต์รับจ้างด้วยกันว่ากล่าวหลายครั้งเกี่ยวกับการเอารถจักรยานยนต์ออกไปขี่ขี่แข่งขัน และนายเล็กก็เคยคิดว่าการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงอาจนำไปสู่ความเสียหายทั้งทางร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและของผู้อื่นได้ แต่พอไปอยู่ในสถานการณ์ที่มีผู้ขี่ขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์นายเล็กก็คิดว่าสิ่งที่ลงไปขี่ขี่แข่งขันด้วยไม่ได้ต้องลงไปขี่ขี่ด้วยความสนุกสนานด้วยทุกครั้ง ผู้ที่มาขี่ขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์จะมีอายุตั้งแต่ 16 ปีถึงประมาณ 40 ปี นายเล็กไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเลยเพราะรถจักรยานยนต์ของนายเล็กปรับแต่งไม่มากและมีอุปกรณ์มาตรฐานครบถ้วนจึงรอดพ้นจากการจับกุมตลอดมา สำหรับตัวนายเล็กเองคิดว่าการที่มานั่งขี่ขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงนั้นเกิดจากความสนุกสนาน ความมันอย่างเดียว และร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ก็มีส่วนในการสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง เพราะร้านจะคอยแนะนำการปรับแต่งเสมอ เพื่อนมีส่วนอย่างมากในการแข่งขันของนายเล็ก เพราะการออกไปแข่งขันรถจักรยานยนต์ทุกครั้งนายเล็กจะไม่เคยชวน เพื่อนจะเป็นคนมาชวนทุกครั้ง และปัจจุบันนายเล็กก็ยังทำการขี่ขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงอยู่

การประกอบอาชีพในอนาคต

ต่อไปในอนาคตนายเล็กอยากจะเป็นผู้ที่มีการศึกษา เมื่อจบการศึกษาในระดับปวช.แล้วนายเล็กอย่างจะเรียนต่อในระดับชั้นปวส.และปริญญาตรีตามลำดับในสาขาวิชาเครื่องกล ถ้าเรียนจบอยาก

จะมีงานดีๆทำที่เกี่ยวกับสาขาอาชีพที่ได้เรียนมา หรือไม่ก็นำเงินที่ได้สะสมไว้ถ้ามีจำนวนมากพอนายเล็กก็อยากเปิดร้านซ่อมรถยนต์เป็นของตนเอง ให้มีรายได้ประมาณเดือนละ 10,000 บาทเป็นอย่างน้อย แต่งานมีภรรยาดีๆสักคน และภรรยาต้องช่วยทำงานด้วย มีลูกด้วยกันสัก 2 คน เป็นลูกผู้ชายคน ผู้หญิงคน มีรถยนต์สักคันต้องเป็นยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลวี่ ซื้อมันเป็นของตัวเองสักหลัง จะส่งเสียให้ลูกได้เรียนหนังสือให้สูงที่สุดเท่าที่ลูกอยากจะเรียน จะทำงานอะไรก็ได้แล้วแต่ลูก เท่านั้นายเล็กก็ถือว่าประสบความสำเร็จในชีวิตแล้ว

สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีส่วนร่วมในการปราบปรามผู้จับขังแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1.ร.ต.อ. นพดล (นามสมมติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.ฐิตินพ ภูประเสริฐ
 นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

ร.ต.อ.นพดล อายุ 31 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จบการศึกษา
 ระดับชั้นอุดมศึกษา กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปัจจุบันยังมีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพรับ
 ราชการตำรวจ ประจำสถานีตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร มีศรี้อยตำรวจเอก ตำแหน่งรองสารวัตร
 ป้องกันและปราบปราม มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

ร.ต.อ.นพดลเป็นบุคคลที่มีลักษณะร่าเริง พุดจา นุ่มนวล เสียงดังฟังชัด ยิ้มแย้มตลอดเวลา ไม่
 ประหม่า ให้ความเป็นกันเองกับผู้อื่น การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย สะอาดสะอ้าน ไม่ได้สวมเครื่อง
 แบบเนื่องจากไม่ต้องปฏิบัติราชการ ไว้ผมสั้น โคนหนวดเคราเรียบริ้ว สูงประมาณ 180 ซม. ผิวขาว
 รูปร่างดี ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดการสัมภาษณ์

ประวัติชีวิต

ร.ต.อ.นพดล เกิดมาในครอบครัวประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยบิดาและมารดาของ ร.ต.อ นพ
 ดลเป็นผู้เริ่มทำเอง ในระยะแรกๆ ไม่ประสบความสำเร็จ พ่อกับแม่ของ ร.ต.อ. ซึ่งย้ายไปอยู่กับชายที่
 จังหวัดนครสวรรค์ แล้วก็เริ่มทำธุรกิจใหม่ หลังจากนั้นก็ได้กำเนิด ร.ต.อ. นพดล ร.ต.อ. นพดลได้รับ

การศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาและในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่จังหวัดนครสวรรค์ พ่อกับแม่ของ ร. ค.อ. นพดล ย้ายเข้ามาทำธุรกิจในกรุงเทพมหานครขณะที่ ร.ค.อ. นพดลศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยยังให้ ร.ค.อ.นพดลเรียนต่อที่จังหวัดนครสวรรค์ และอาศัยอยู่กับยาย หลังจากที่ ร.ค.อ. นพดลเรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและจึงย้ายเข้ามาศึกษาต่อในระดับชั้นอุดมศึกษาที่ กรุงเทพมหานคร โดยอาศัยอยู่กับพ่อแม่ หลังจากที่นาย นพดลเรียนจบก็ได้เข้าทำงานที่ธนาคารแห่งหนึ่งบริเวณกล้วยน้ำไท ซึ่งใกล้กับบ้านพ่อแม่ หลังจากทำงานได้ 2 ปีก็ได้รู้จักกับตำรวจนายหนึ่ง จึงเกิดแรงบันดาลใจให้ ร.ค.อ. นพดลสอบเข้ารับราชการตำรวจ ร.ค.อ. นพดลได้รับการบรรจุแต่งตั้งครั้งแรกในตำแหน่งรองสารวัตรสอบสวนประจำสถานีตำรวจนครบาล หลังจากนั้น 4 ปี ก็ได้ย้ายหน้าที่มาดำรงตำแหน่งรองสารวัตรป้องกันและปราบปราม ปัจจุบันดำรงตำแหน่งได้ 3 ปีแล้ว

ครอบครัวเครือญาติ

ร.ค.อ. นพดล มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม 3 คน ร.ค.อ. นพดลเป็นคนโตและยังมีน้องสาวอีก 2 คน ครอบครัวของ ร.ค.อ. นพดลมีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว หลังจากที่ ร.ค.อ. นพดล เข้ารับราชการตำรวจก็ย้ายออกมาอยู่บ้านตัวเองที่เขตสัมพันธวงศ์ จะไปเยี่ยมพ่อแม่บางครั้ง ไม่นานอนประมาณสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง น้องสาวคนรองทำงานอยู่ที่โรงแรมแห่งหนึ่ง หลังจากทำงานก็ย้ายออกมาอยู่บ้านตัวเองเช่นกันบริเวณเขตบางกะปิ น้องสาวคนเล็กทำงานอยู่บริษัทบริเวณสุขุมวิท หลังจากทำงานก็ย้ายมาอยู่กับน้องสาวคนรอง น้องสาวทั้งสองคนจะกลับไปเยี่ยมพ่อแม่บ่อยกว่า ร.ค.อ. นพดล แต่จะมีวันที่นัดเจอกันเป็นประจำคือวันสิ้นเดือนหรือเทศกาลที่มีการรวมญาติ เช่น ปีใหม่ ตรุษจีน เช็งเม้ง วันเกิดของคนในครอบครัวและวันแม่ เป็นต้น

ชีวิตประจำวัน

การทำงานของ ร.ค.อ. นพดล จะไม่มีวันหยุดเสาร์และอาทิตย์เหมือนกับผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น แต่จะทำงานเป็นรอบๆละ 8 ชม. โดยจะเริ่มทำงานตั้งแต่เวลา 00.00 น. จนถึงเวลา 08.00 น. ทำ 3 วัน จะได้พัก 1 วัน แล้วมาเริ่มทำงาน 08.00 น. จนถึงเวลา 16.00 น. 3 วัน และจะให้พัก 1 วัน แล้วมาเริ่มทำงาน 16.00 น. จนถึงเวลา 00.00 น. 3 วัน พอถึงช่วงนี้จะได้หยุดพัก 3 วัน

ตารางแสดงการเข้าเวรและออกเวร

เวลาเข้า	เวลาออก
00.00	08.00
08.00	16.00
16.00	24.00

ร.ต.อ. นพค.จ.ง.ชื้อบ้านอยู่บริเวณเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร และย้ายออกมาอยู่คนเดียว ถ้าอยู่ในช่วงเวลาทำงานกลางคืน ร.ต.อ.นพค. จะตื่นนอนก่อนประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที ก่อนเวลาเข้าทำงาน ใช้เวลาอาบน้ำแต่งตัว 30 นาที แล้วจึงเดินทางมาสถานีตำรวจ แต่อย่างไรก็ตาม จะต้องมาถึงก่อนเวลาเข้าเวรอย่างน้อยครึ่งชั่วโมง เพื่อรับงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา และตรวจผู้ใต้บังคับบัญชา และมอบหมายงานต่อไป ร.ต.อ. นพค.จะทานอาหารนอกบ้านทุกมื้อ แล้วแต่จะสะดวก โดยส่วนใหญ่จะทานที่ร้านค้าของสถานีตำรวจ แต่ถ้าวันไหนทำงานในช่วงเย็นถึงค่ำ ร.ต.อ. นพค. จะตื่นนอนตามสบายไม่มีเวลากำหนด หลังจากตื่นก็จะมาที่สถานีตำรวจเลย เพื่อดูแลความเรียบร้อยทั่วไปแล้วรอทำงานคอนเซ็น ขณะนี้ ร.ต.อ. นพค.กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ถ้าวันไหนตรงกับเวลาเรียนก็แต่งงานไว้กับนายตำรวจคนอื่น แต่ถ้าเลิกไม่ได้ก็จะไม่ได้เรียน ร.ต.อ. นพค. จะใช้เวลาว่างช่วงพักไปเที่ยวบ้าง ไปเยี่ยมพ่อแม่บ้างแล้วแต่สะดวกไม่แน่นอน

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ร.ต.อ.นพค. คิดว่าเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมที่ทุกฝ่ายต้องช่วยกันร่วมมือแก้ไข มาตรการที่ใช้ในการปราบปราม ผู้บังคับบัญชาไม่ค่อยให้ความสนใจเมื่อเทียบกับความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับจากผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ เสียถึง รบกวณผู้อื่น เคยมีการกำชับจากผู้บังคับบัญชาเป็นบางครั้งตามนโยบาย แต่ก็ไม่ได้เด็ดขาด บางกรณีเป็นลูกผู้ใหญ่เมื่อจับแล้วก็มีมารมาขอให้ปล่อยตัวไป ร.ต.อ. นพค.เคยคุยกับผู้ทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์บุคคลเหล่านี้รู้สึกเป็นคนทำทาบจิตใจกับในหมู่เพื่อน และเพศตรงข้าม เป็นฮีโร่ในสายตาของเพศตรงข้าม โดยส่วนใหญ่ในการแข่งขันแต่ละครั้งจะมีรถกระบะวิ่งนำดูเส้นทางก่อนว่ามีตำรวจอยู่หรือไม่ ถ้าไม่มีก็จะถึงเริ่มทำการแข่งขัน มีการพนันตัวรถ เงิน และผู้หญิง

โดยทั่วไปจะนำกำลังตำรวจดับหัวและทำถนนเส้นทางที่ใช้แข่งขัน ปิดช่องทางหลบหนี แล้วจึงเข้าจับกุม ในบางครั้งก็จะนำน้ำมาฉีดถนนให้ลื่น เมื่อรถที่แข่งขันล้มจึงรีบเข้าไป เมื่อการแข่งขันครั้งใดเวลาที่มีการจับกุมและมีการทำทนายอานาจรรัฐ ก็จะใช้ปืนยิงขู่ขึ้นฟ้า แต่ครั้งที่ได้ผลดีที่สุดเคยประสานกับทางหน่วยงานของรัฐนำรถดูด้อม มีติดใส่พวกนักแข่ง เพราะเมื่อคว่หมื่นแล้วพวกนี้ก็จะจีโซวีใครไม่ได้ ต้องกลับบ้าน

เคยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจในชุดของ ร.ต.อ. นพดล ประสบอุบัติเหตุเนื่องจากผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ขับชน ขาคัท 2 นาย สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้ ร.ต.อ. นพดลรู้สึกว่าการอานาจรรัฐคงจะไม่มีควมศักดิ์สิทธิ์พอ

ข้อเสนอแนะ

ร.ต.อ. นพดล อยากจะให้มีการบังคับใช้กฎหมายที่เด็ดขาด และรุนแรงมากกว่านี้ ไม่ต้องมีการขอให้ปล่อยตัวกัน เพราะจะทำให้ผู้ที่ทำการจับกุมหมดกำลังใจในการทำงาน ให้มีนโยบายควบคุมการนำเข้ารถจักรยานยนต์ 2 จังหวะ มีไม่เกิน 125 ซีซี มากกว่านี้เพราะรถจักรยานยนต์ประเภทนี้มีราคาถูก คนมีกำลังซื้อมาก ทำให้มีรถจักรยานยนต์ออกมาใช้ตามท้องถนนเป็นจำนวนมาก และผู้ที่ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงก็จะมีจำนวนมากขึ้นด้วย และปัญหาที่ตามมาคือการลักขโมยรถจักรยานยนต์ ส่วนประกอบของรถจักรยานยนต์มากขึ้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการอบรมสั่งสอนหรือสื่อมวลชนต่างๆ ควรจะสร้างค่านิยมไม่ให้ชื่นชมกับผู้ที่กระทำผิดกฎหมายประเภทนี้ สื่อมวลชนโดยเฉพาะโทรทัศน์ ควรกลั่นกรองภาพยนต์ที่จะนำออกสู่สายตาประชาชน ผู้บังคับบัญชาาระดับสูง ควรมีนโยบายที่ชัดเจน ต่อเนื่อง และให้ความสำคัญกับความผิดประเภทนี้ เพราะส่วนใหญ่เป็นเยาวชน ซึ่งจะเป็นกำลังของชาติในอนาคต อุปกรณ์ในการจับกุมรถของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีสมรรถนะเพียงพอที่จะตามจับกลุ่มคนประเภทนี้ได้ และผู้ได้บังคับบัญชาไม่กล้าใช้วิธีการที่รุนแรง

การประกอบอาชีพในอนาคต

ร.ต.อ.นพดล รักและมีความภูมิใจกับอาชีพนี้มาก จะทำงานนี้ต่อไปจนกว่าจะเกษียณอายุราชการ และมีความก้าวหน้าในอาชีพนี้เรื่อยๆ อยากเป็นให้ถึงผู้บริหารระดับสูงในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และได้มีโอกาสในการแก้ไขปรับปรุงปัญหาต่างๆ ที่ประสบอยู่ ให้การทำงานของเจ้าหน้าที่

ตำรวจเป็นไปด้วยความราบรื่น ถ้ามีภรรยาก็อยากให้ภรรยาทำงานเหมือนกัน เพราะอาชีพรับราชการ เงินเดือนคงจะไม่พอใช้ และอาศัยอยู่ที่บ้านที่ซื้อไว้แล้วบริเวณสัมพันธวงศ์ อยากมีลูก 2 คน เป็นผู้ชายหนึ่งคน เป็นผู้หญิงหนึ่งคน จะส่งให้เรียนหนังสือให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนการทำงานของลูกแล้วแต่ลูกจะชอบ ไม่บังคับ อยากมีครอบครัวที่อบอุ่น อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา

สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีส่วนร่วมในการปราบปรามผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2.ส.ต.ท. คอน (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.จตุตินพ ภูประเสริฐ
นิติคปริญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

ส.ต.ท.คอน อายุ 30 ปี ภูมิลำเนาเป็นชาวตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี จบการ
ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนในอำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
ปัจจุบันหย่าร้างกับภรรยา 6 ปีแล้ว ส.ต.ท.คอน ประกอบอาชีพรับราชการตำรวจ ประจำสถานี
ตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร มียศสิบตำรวจโท ตำแหน่งผู้บังคับหมู่จราจร มีหน้าที่จัดการจราจรใน
เขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจที่สังกัดอยู่ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

ส.ต.ท.คอน เป็นคนที่มีบุคลิกภาพแจ่มใส ร่าเริง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี
ดี ชอบพูดเล่นกับเพื่อนและรุ่นพี่อยู่ภายในห้องทำงาน ส.ต.ท.คอนเป็นคนที่รูปร่างสันทัด สูง
ประมาณ 165 ซม. ผิวสีน้ำตาล การแต่งกายเครื่องแบบที่ทางราชการกำหนดไว้สะอาดสะอ้านดูเรียบร้อย
และพูดถึงความพอใจในประสบการณ์การจับกุมผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

ประวัติชีวิต

ส.ต.ท.คอน เกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพทำนา โดยพ่อแม่ของ ส.ต.ท.คอน ยึดอาชีพทำนาตั้ง
แต่บรรพบุรุษ ส.ต.ท.คอนจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่อำเภอกุมภวาปี

จังหวัดอุดรธานี ในระหว่างที่เล่าเรียนหนังสือ ส.ค.ท.คอนก็ช่วยพ่อแม่ทำนาด้วย หลังจากจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส.ค.ท.คอนก็ตัดสินใจย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยมากับเพื่อนที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน เพราะ ส.ค.ท.คอนเห็นตัวอย่างจากคนในหมู่บ้าน คนวัยหนุ่มสาวและวัยกลางคน มักจะออกจากบ้านเข้ากรุงเทพมหานครเพื่อแสวงโชค หรือไม่กี่ชายที่นาบางส่วนเพื่อใช้เป็นเงินทุนในการไปทำงานยังต่างประเทศ และส่งเงินกลับมาให้ครอบครัว บางคนก็ไม่ได้กลับเข้าหมู่บ้านอีกเลย บางคนก็กลับมาบ้างแต่ไม่บ่อยนัก ส.ค.ท.คอน คอนเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครในระยะแรกได้ เช่นหอพักอยู่กับเพื่อนที่มาด้วยกัน บริเวณคลองเตย หอพักมีราคาถูกลง และคนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ก็อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น ส.ค.ท.คอนเริ่มทำงานครั้งแรกที่โรงงานรถจักรยานยนต์ยามาฮา บางฟลิจังหวัดสมุทรปราการ ทำหน้าที่ขึงจักรยานยนต์รับส่งเอกสาร ส.ค.ท.คอนใช้วุฒิการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เข้าสมัครงาน ประกอบกับ ส.ค.ท.คอน มีความสามารถในการขับขีรถจักรยานยนต์เป็นอย่างดี โดยได้หัดขับรถจักรยานยนต์ของเพื่อนในหมู่บ้านตั้งแต่อายุ 15 ปี หลังจากที่ ส.ค.ท.คอนทำงานได้ 3 ปี ก็ได้ข่าวจากทางโทรทัศน์ว่า กองบัญชาการศึกษา กรมตำรวจในขณะนั้น ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รับสมัครนักเรียนพลตำรวจ ตามโรงเรียนตำรวจภูธรต่างๆทั่วประเทศ ส.ค.ท.คอนจึงไปสมัครสอบที่โรงเรียนตำรวจภูธร ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพราะใจหนึ่ง ส.ค.ท.คอนไม่เคยมีโอกาสไปภาคใต้เลย จึงถือโอกาสไปเที่ยวด้วย ส.ค.ท.คอนไปกับเพื่อน 2 คน แต่เพื่อนสอบไม่ได้ ส.ค.ท.คอนเรียนอยู่โรงเรียนตำรวจภูธร 8 อยู่ 2 ปี จบการศึกษาในระดับอนุปริญญา ในระหว่างที่เรียนอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส.ค.ท.คอนกลับมาเยี่ยมพ่อแม่ที่จังหวัดอุดรธานีไม่กี่ครั้ง เพราะระยะทางไกลกันมาก หลังจากจบการศึกษา ส.ค.ท.คอนได้มาปฏิบัติราชการที่สถานีตำรวจนครบาลในเขตกรุงเทพมหานคร และทำหน้าที่ปราบปรามมาแล้ว 4 ปี หลังจากนั้นจึงเปลี่ยนมาทำหน้าที่จราจรได้ 2 ปี จนถึงปัจจุบัน ส.ค.ท.คอน แต่งงานเมื่อปี พ.ศ. 2538 แต่ปัจจุบันได้หย่าร้างกันเมื่อปี พ.ศ. 2541 เพราะความไม่เข้าใจกันหลายๆเรื่อง มีลูกชายด้วยกัน 1 คน อายุได้ 3 ปี หลังจากที่หย่าร้างกับภรรยาลูกชายก็ไปอยู่กับฝ่ายหญิง ส.ค.ท.คอนจะไปเยี่ยมบ้างประมาณสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ครอบครัวเครือญาติ

ส.ค.ท.คอน มีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกันทั้งสิ้น 6 คน ตัวของ ส.ค.ท.คอนเองเป็นคนสุดท้อง โดยมีพี่ชาย 4 คน และพี่สาวอีก 1 คน ปัจจุบันพ่อแม่ถึงแก่กรรมหมดแล้วด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์

ขณะที่ ส.ต.ท.คอนยังเรียนอยู่ที่โรงเรียนตำรวจภูธร 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี พี่ชายคนโตแต่งงานแล้ว ประกอบอาชีพทำนาต่อจากพ่อแม่ ภรรยาไม่สามารถมีลูกโตแต่งงานแล้ว ประกอบอาชีพทำนาต่อจากพ่อแม่ ภรรยาไม่สามารถมีลูกได้เพราะฝ่ายชายเป็นหมัน พี่ชายคนรองประกอบอาชีพรับราชการครู อยู่ที่อำเภอบ้านคง จังหวัดอุดรธานี และอาศัยอยู่ที่บ้านพักครู อำเภอบ้านคง ภรรยาเป็นแม่บ้านปลูกผักสวนครัว มีลูกด้วยกัน 2 คน ผู้หญิงคนโตและผู้ชายคนรอง เรียนอยู่ที่โรงเรียนเดียวกับที่พี่ชายทำงานอยู่ พี่ชายคนที่ 3 เสียชีวิต เมื่อปี พ.ศ. 2537 ระหว่างพาครอบครัวไปเที่ยวทะเลที่จังหวัดระยอง หลังที่สามีเสียชีวิต ภรรยาก็พาลูกทั้ง 3 คนกลับไปอยู่บ้านเดิม มีจังหวัดหนองคายและก็ได้ไม่ได้ติดต่อกับ ส.ต.ท.คอนอีกเลย พี่ชายคนที่ 4 ประกอบอาชีพรับราชการตำรวจอยู่ที่จังหวัดอุดรธานี มีภรรยาแล้ว เปิดร้านเสริมสวยอยู่ที่บ้านพักของทางราชการ มีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นผู้หญิงทั้งคู่ กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาที่จังหวัดอุดรธานี พี่สาวแต่งงานแล้ว มีลูกด้วยกัน 2 คน เป็นผู้หญิงคนโต ผู้ชายคนรองถูกผู้หญิงปัจจุบันไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว อยู่บ้าน ด้วยพ่อแม่ทำนา แต่ลูกชายคนรองกำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนใกล้บ้าน ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนประกอบอาชีพทำนากับสามีโดยช่วยกันกับพี่ชายคนโต และอาศัยอยู่บ้านพ่อแม่ด้วยกัน ส.ต.ท.คอนเป็นคนสุดท้ายหลังจากที่พ่อแม่เสีย ก็ไม่ค่อยได้กลับบ้าน เอาแน่นอนอะไรไม่ได้ แต่ที่จะต้องกลับไปเป็นประจำทุกปีคือช่วงเข้าพรรษา เพราะจะได้ไปทำบุญให้พ่อแม่ด้วย

ชีวิตประจำวัน

ส.ต.ท.คอนจะต้องทำงานเป็นช่วงเวลา โดยในแต่ละวันจะแบ่งออกเป็นผลัด ผลัดที่หนึ่ง จะเริ่มทำงานตั้งแต่เวลา 05.30 น. จนถึงเวลา 13.00 น. ผลัดที่ 2 จะเริ่มตั้งแต่ 13.00 น. จนถึง 22.00 น. ส.ต.ท.คอนจะตื่นนอนเวลาประมาณ 04.30 น. ถ้าเข้าเวรผลัดที่ 1 ใช้เวลาอาบน้ำแต่งตัวประมาณ 30 นาที ส.ต.ท.คอน จะต้องเดินทางจากห้องเช่าซึ่งอยู่บริเวณวงเวียนใหญ่ โดยเช่าในราคาเดือนละ 3,500 บาท มาให้ถึงก่อนเวลาเริ่มทำงานประมาณ 10 นาที เพราะผู้บังคับบัญชาจะมาตรวจความเรียบร้อยของเครื่องแบบและมอบหมายการทำงานในแต่ละครั้งก่อนออกปฏิบัติราชการ ในแต่ละวันและแต่ละผลัด จะหมุนเวียนสับเปลี่ยนบริเวณพื้นที่รับผิดชอบไปเรื่อยๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรทุกคนรู้จักสภาพปัญหาจราจรในแต่ละที่ ซึ่งจะมีความแตกต่างกันออกไป ส.ต.ท.จะเริ่มอำนวยความสะดวกจราจรตั้งแต่เวลาประมาณ 06.00 น. หลังจากเวลา 08.30 น. สภาพปัญหาการจราจรจะน้อยลง ซึ่งช่วงนี้ ส.ต.ท.คอนจะพอมีเวลาว่างไปทานข้าวตามแต่จะสะดวกและไปตรวจความเรียบร้อยบนท้องถนนจับกุมผู้

กระทำผิดกฎจราจร จนถึงเวลาประมาณ 13.00 น. จึงจะกลับเข้าสถานีตำรวจ เพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ แล้วจึงจะไปทานข้าวกลางวัน โดยส่วนใหญ่ก็จะทานที่ร้านค้าหลังสถานีตำรวจ แต่ก็มีบางที่ออกไปทานร้านอาหารข้างนอกในเขตท้องที่ แล้วจึงจะกลับไปพักผ่อนที่ห้องเช่า ส.ต.ท.คอนจะมีเวลาว่างไปจนถึง 13.00 น. ของวันรุ่งขึ้น ระหว่างนี้ก็จะพักผ่อนโดยการนอนอยู่กับห้องข้าง ออกไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าบ้าง ไม่แน่นอน ในช่วงเย็นส่วนใหญ่จะออกไปเที่ยวพบปะเพื่อนฝูงอยู่เสมอ เพราะอยู่ห้องคนเดียวรู้สึกเหงา จะกลับมานอนพักผ่อนประมาณ 24.00 น. หรือในบางครั้งถ้าไปเที่ยวตามสถานบริการต่างๆก็จะกลับไม่เป็นเวลา กลับเข้าเลยก็มี ถ้าวันใดที่ ส.ต.ท.คอนทำงานในผลัดที่ 2 จะต้องตื่นนอนอย่างช้า 11.30 น. เพราะต้องใช้เวลาในการเดินทางมากกว่าช่วงเช้า เนื่องจากสภาพปัญหาการจราจร ระเบียบการปฏิบัติเหมือนช่วงเช้า จะมบบางวันที่มีการสั่งการจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติราชการต่อก็ต้องอยู่ทำงานจนกว่าจะเสร็จสิ้นภารกิจ ซึ่งไม่มีเวลาแน่นอน ถ้าเลิกไม่เกิน 24.00 น. ก็จะกลับบ้านนอน แต่ถ้าเกิน 24.00 น. ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวต่อและจึงกลับห้องเช่า

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ส.ต.ท.คอนเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเกลียดบุคคลที่ทำการขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมาก เพราะรู้สึกว่าเป็นความคิดที่ทำการจับกุมได้ยาก และส่วนมากบุคคลเหล่านี้จะไม่กลัวเกรงอำนาจของรัฐ มักจะก่อการบันดลโทสะของเจ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจเสมอ เพราะสมรรถนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถไล่ตามรถจักรยานยนต์ของผู้ที่ขับขี่แข่งขันได้ทัน ทำให้รู้สึกเจ็บใจและผู้ที่ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่จะเป็นเด็ก ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถใช้วิธีการที่รุนแรงได้ ถ้าจับได้จะต้องลงโทษตามกฎหมายให้หนัก กลุ่มคนพวกนี้จะมีความสนุกมากเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับรถไล่จับกุม และจะตกใจเมื่อเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจยื่นบัตรอยู่ด้านหลังและจะรีบกลับรถและขับหนีไปทันที เป็นความคิดที่มีแต่ความสูญเสียไม่ว่าจะเป็นเวลาที่ปล่อยทิ้งไปโดยเปล่าประโยชน์ น้ำมันที่มีราคาแพงและเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันของคนทั่วไป และถ้าเกิดอุบัติเหตุก็จะสร้างความเดือดร้อนทั้งกับตนเองและผู้อื่นที่ใช้การจราจรบนถนน ทำให้การจราจรติดขัด ทั้งๆที่สภาพปัญหาการจราจรในปัจจุบันก็มีมากพออยู่แล้ว ยังมีบุคคลเหล่านี้มาสร้างปัญหาขึ้นอีก โดย ส.ต.ท.คอนจะใช้วิธีจับกุมขณะที่ผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์จอดติดสัญญาณไฟแดง ซึ่งได้ผลดีและเป็นวิธีการที่นุ่มนวลที่สุด แต่ก็มีบางที่ผู้ขับขี่แข่งขันขับจรถจักรยานยนต์ฝ่าสัญญาณไฟแดงหนีไป การรอจับกุมที่จุดเริ่มต้นเป็นวิธีการที่ไม่ได้ผล จับไม่ค่อยได้ รู้ตัวเสียก่อน ต่อมาในระยะหลังจะใช้วิธีอื่นที่รุนแรงขึ้น โดยการเทน้ำมันเครื่องบน

ถนน หรือนำมาใส่ถุงและนำติดตัวไปด้วย พอเห็นกลุ่มผู้แข่งขันผ่านมาก็จะปาลงถนนเพื่อให้ผู้ขับขี่แข่งขันลื่นลัม แล้วจึงทำการจับกุม ใช้หนังสือขังขังผู้เข้าแข่งขัน เอาหินปา บางครั้งก็จะปาหลอกในมือไม่มีอะไร เป็นการขู่เฉยๆ แต่ส่วนใหญ่ ส.ต.ท.คอน จะขับรถจักรยานยนต์เข้าไปเบียดข้าง เมื่อได้จังหวะผู้ขับขี่แข่งขันเผลอ แล้วใช้เท้าถีบให้ลัม และจะขับจักรยานยนต์ของผู้แข่งขันไปไว้ที่อื่นให้ผู้เข้าแข่งขันหาเอาเอง ซึ่งในระยะหลังการแข่งขั้รถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ ส.ต.ท.คอนจะลดน้อยลงไปมาก ทราบข่าวว่าพากันไปแข่งกันที่อื่น แต่ไม่ทราบว่าที่ไหน

ข้อเสนอแนะ

ส.ต.ท.คอนเห็นว่าผู้บังคับบัญชาควรจะให้ความสนใจกับความผิดปกติอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง มีคำสั่งที่เด็ดขาดในการจับกุมและการดำเนินการตามกฎหมาย มีการกำหนดวิธีการจับกุมที่ชัดเจนทั้งที่เป็นไปและไม่เป็นไปตามการปฏิบัติที่ถูกต้อง การกำหนดโทษยังไม่รุนแรงเท่าที่ควร ต้องมีโทษปรับให้สูงขึ้น ครอบคลุมแต่ละครอบครัว ควรจะดูแลเอาใจใส่บุตรหลานที่อยู่ภายใต้การปกครองให้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง สื่อมวลชนควรมีการถ่วงถ่วงการต่างๆที่นำเสนอว่าจะเป็นการส่งเสริมการกระทำผิดตามสมัยนิยมหรือไม่ และที่สำคัญประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้มีความสำนึกในหน้าที่ ร่วมมือกันในทุกฝ่าย คิดว่าคงจะทำให้ปัญหาการกระทำผิดประเภทนี้ลดน้อยลง

การประกอบอาชีพและชีวิตในอนาคต

ส.ต.ท.คอน มีความพึงพอใจในการประกอบอาชีพรับราชการตำรวจมาก เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ถึงจะมีรายได้น้อยแต่ก็มั่นคง โดยเฉพาะในสภาพทางเศรษฐกิจในปัจจุบันก็ถือว่าเป็นคนหนึ่งที่โชคดีเพราะมีงานทำ อนาคตข้างหน้าถึงแม้ว่าจะเคยประสบความล้มเหลวในชีวิตครอบครัวมาแล้ว ก็ยังคิดว่าต่อไปคงต้องมีครอบครัวอีก เพราะคนเราเกิดมาจะให้สมบูรณ์แบบ ต้องมีครอบครัวมีงานทำ แต่จะไปกำหนดตัวเองว่าจะต้องมีเมื่อไร แล้วแต่ความพร้อม อาชีพการงานตอนนี้ก็มีความเจริญก้าวหน้าตามลำดับ ถ้ามีโอกาสก็จะเรียนต่อให้จบในระดับอุดมศึกษา จะได้มีสิทธิสอบเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรกับเขาบ้าง ก็พอใจแล้ว

สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีส่วนร่วมในการปราบปรามผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 3.จ.ส.ต. เค่น (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.ฐิตินพ ภู่งประเสริฐ
นิติตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

จ.ส.ต. เค่น อายุ 33 ปี ภูมิลำเนาเป็นชาวตำบลบางน้ำทับ อำเภอบางน้ำจืด จังหวัดกำแพงเพชร จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อำเภอบางน้ำจืด จังหวัดนครสวรรค์ ปัจจุบันยังโสด จ.ส.ต. เค่น ประกอบอาชีพรับราชการตำรวจ ประจำสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานคร มียศจ่าสิบตำรวจ ตำแหน่งผู้บังคับหมู่จราจร มีหน้าที่จัดการจราจรในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจที่สังกัดอยู่ให้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

จ.ส.ต.เค่นเป็นบุคคลที่มีลักษณะเรียบร้อย ไม่ใคร่จะชักพุดนัก มีผิวแดงดำ สูงประมาณ 171 ซม. สีผิวดำแดงเนื่องจากทำงานกลางแจ้งตลอด พุดจาด้วยน้ำเสียงค่อนข้างเบา แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ตามระเบียบเครื่องแต่งกายของทางราชการ พุดช้า ต้องค่อยๆชกถามจึงจะได้คำตอบ เริ่มแรกในการขอสัมภาษณ์ไม่ค่อยจะอยากให้ความร่วมมือชกเท่าไรแต่ก็ให้สัมภาษณ์ในที่สุด และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในภายหลัง

ประวัติชีวิต

จ.ส.ต.เด่น เกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพทำนา โดยพ่อและแม่ของ จ.ส.ต. เด่นยึดอาชีพทำนา ตั้งแต่ จ.ส.ต. เด่นจำความได้ จ.ส.ต. เด่นจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่บ้านเกิด หลังจากนั้น จ.ส.ต. เด่นก็ได้ย้ายไปพักอาศัยอยู่กับญาติที่อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ เนื่องจากพ่อแม่ไม่มีกำลังพอที่จะส่งเสียให้เรียนต่อได้ ประกอบกับที่บ้านเกิดยังไม่มีโรงเรียนที่เปิดการศึกษาถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา จ.ส.ต.เด่นได้เรียนหนังสือในระดับชั้นมัธยมศึกษาจนจบชั้นปีที่ 6 ที่อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ หลังจากที่ยกการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว จ.ส.ต.เด่นอยากเรียนต่อ แต่ทางบ้านส่งเสียไม่ได้ จ.ส.ต. เด่นจึงไปสมัครสอบที่โรงเรียนตำรวจภูธร 6 ตำบลสวรรค์คต อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เพราะ จ.ส.ต. เด่นเห็นว่าเป็นโรงเรียนของทางราชการ ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีเงินเดือนให้ด้วย การศึกษาระดับอนุปริญญา และหลังจากจบการศึกษาแล้ว มีงานรองรับทันทีไม่ต้องไปหางานทำอีก จ.ส.ต. เด่นจึงตั้งใจเล่าเรียนจนภายหลังจบการศึกษา จ.ส.ต. เด่นมีผลการศึกษาที่ดีและสามารถเลือกรับราชการที่สถานีตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ปัจจุบันพ่อแม่ของ จ.ส.ต. เด่น ไม่ได้ทำนาด้วยตัวเองแล้ว ใช้วิธีจ้างคนแถวบ้านทำมาหาเลี้ยงครอบครัว ในสายงานจราจรมาประมาณ 5 ปีแล้ว และทำการไล่จับ ปราบปรามผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน

ครอบครัวเครือญาติ

จ.ส.ต. เด่น มีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกัน 5 คน จ.ส.ต. เด่นเป็นคนพี่ 3 มีพี่ชาย 2 คน และน้องสาวอีก 2 คน พ่อแม่ของ จ.ส.ต.เด่นมีอาชีพทำนา จ.ส.ต. เด่นเองเป็นคนที่มีโอกาสและได้รับการศึกษาสูงที่สุดในครอบครัวปัจจุบันพ่อแม่ของ จ.ส.ต. เด่น ไม่ได้ทำนาด้วยตัวเองแล้ว ใช้วิธีจ้างคนแถวบ้านทำมาหาเลี้ยงครอบครัว พี่ชายคนโตเดิมที่ช่วยพ่อแม่ทำนาอยู่กับบ้าน ต่อมาภายหลังจากแต่งงานกับคนแถวบ้าน ก็ย้ายไปอยู่ข้างนอก แต่ยังอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน และทำสวนเป็นของตัวเอง จะมาช่วยพ่อแม่ทำนาเมื่อมีเวลาจากการทำสวนแล้ว เพื่อลดค่าใช้จ่ายของพ่อแม่ มีลูกสาว 2 คน กำลังเรียนหนังสืออยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา ที่โรงเรียนใกล้บ้าน พี่ชายคนรองปัจจุบันแต่งงานแล้วหลังจากแต่งงานก็ย้ายไปอยู่ที่บ้านของภรรยาที่จังหวัดพิจิตร มีลูกชายด้วยกันหนึ่งคน กำลังจะได้เรียนหนังสือในปีหน้า ตัว จ.ส.ต.เด่น ทำงานอยู่กรุงเทพมหานคร ยังไม่ได้แต่งงาน นานๆจะกลับบ้านสักครั้ง ประมาณปีละ

3-4 ครั้ง แต่ส่งเงินไปให้พ่อแม่อยู่เป็นประจำ ถึงแม้จะเป็นจำนวนไม่มากนัก น้องสาวคนโตแต่งงานแล้ว สามีเป็นคนบ้านเดียวกัน หลังจากแต่งงานก็ย้ายมาเปิดร้านเสริมสวยที่อำเภออ้อมน้อย จังหวัดนครปฐม ยังไม่มีลูก น้องสาวคนเล็กแต่งงานเมื่อปีที่แล้ว หลังจากแต่งงานก็ย้ายมาอยู่บ้านสามี เป็นร้านขายอาหารที่จังหวัดอยุธยา มีลูกชายด้วยกันหนึ่งคน ยังเล็กอยู่ ครอบครัวของ จ.ส.ต. เด่นไม่ค่อยเจอกันสักเท่าไรนัก จะไปพบปะกันบ้างก็บางเทศกาล เช่น ปีใหม่ ออกพรรษา และวันสงกรานต์ เป็นต้น

ชีวิตประจำวัน

จ.ส.ต.เด่นจะต้องมาทำงานทุกวันตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จะได้หยุดในวันเสาร์และวันอาทิตย์ จ.ส.ต. เด่นจะทำงานเป็นผลัด โดยในแต่ละวันจะแบ่งการทำงานเป็น 2 ผลัด ผลัดที่ 1 จะเข้าตั้งแต่ 05.30 น. จนถึง 13.00 น. ถึงเวลา 22.00 น. จะทำงานอีกกว่า 22.00 น. เป็นบางวัน เมื่อมีตำรวจจัดเป็นพิเศษ เพื่อปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรเป็นครั้งคราวในวัน จ.ส.ต.เด่นเข้าเวรผลัดที่ 1 จ.ส.ต.เด่นจะเริ่มตื่นนอนประมาณ 05.00 น. อาบน้ำแต่งตัว จ.ส.ต.เด่นมีโอกาสดี เป็นผู้ที่ได้อยู่บ้านพักที่ทางราชการจัดให้บริเวณสถานีตำรวจ จึงไม่ต้องรีบร้อนมากนัก จ.ส.ต. เด่นจะต้องเข้าแถวเข้ารับการตรวจความพร้อมและรับมอบหมายนโยบายจากผู้บังคับบัญชา ประมาณ 05.20 น. หลังจากเลิกแถว จ.ส.ต.เด่น จะขับขีรถจักรยานยนต์ออกไปประจำจุดที่ได้รับมอบหมาย เพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจราจร ปัญหาจราจรจะลดลงหลังเวลาประมาณ 09.00 น. จ.ส.ต.เด่นจึงจะได้พักรับประทานอาหาร โดยจ.ส.ต.เด่น จะซื้อทานตามที่ต่างๆแล้วจะสะดวก หลังทานอาหารเสร็จจะออกขับขีรถจักรยานยนต์ตรวจสอบสภาพการจราจรอีกครั้ง เพื่อจับกุมผู้ที่กระทำความผิดจราจร หลังจากออกเวรในเวลา 13.00 น. จ.ส.ต.เด่นจะต้องกลับเข้ารายงานผลการปฏิบัติราชการกับผู้บังคับบัญชาอีกครั้ง จึงจะกลับบ้านพักผ่อนได้ วันใดที่ จ.ส.ต. เด่นเข้าเวรผลัดที่ 2 จ.ส.ต.เด่นจะต้องออกตรวจพื้นที่จับกุมผู้กระทำความผิดจราจร จนถึงเวลาประมาณ 15.30 น. จึงจะประจำจุดการจราจรที่สำคัญเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการจราจรในช่วงเย็น ปัญหาการจราจรจะลดลงเวลาประมาณ 20.00 น. จ.ส.ต. จะตรวจพื้นที่การจราจรอีกครั้ง หลังออกเวร 22.00 น. กลับเข้ารายงานผลการปฏิบัติราชการกับผู้บังคับบัญชา ถ้าวานใดมีการตั้งจุดตรวจ จ.ส.ต. เด่น ก็จะต้องปฏิบัติราชการต่อ และเป็นส่วนหนึ่งให้ จ.ส.ต. เด่น ได้สัมผัสกับผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

จ.ส.ต.เด่น มีความรู้สึกว่าการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง เป็นกลุ่มคนที่สร้างความเดือดร้อน ไร้คาถา ให้กับสังคม คอยสร้างความวุ่นวายให้กับผู้อื่น ผู้ใช้รถใช้ถนน ตลอดจนถึงผู้เดินอยู่บริเวณท้องถนน จะรู้สึกว่าจะไม่ปลอดภัย และเสียงของรถจักรยานยนต์แต่ละคันที่ใช้ในการแข่งขัน มีเสียงดังเกินกว่าที่ทางราชการกำหนดไว้หลายเท่า เป็นงานที่น่าเบื่อมากในการจับกุมคนพวกนี้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถใช้วิธีการที่รุนแรงได้ แต่ถ้าไม่ใช้ก็จะจับได้ยากมาก เพราะรถจักรยานยนต์แต่ละคันมีสมรรถนะสูงกว่ารถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ที่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้อยู่มาก ทำให้ไล่จับไม่ทัน แต่ถ้าใช้วิธีการตั้งด่านจุดตรวจ คนกลุ่มนี้ก็จะรีบกลับรถจักรยานยนต์ขับขึ้นสวนทางกับรถคันอื่นหนีไป ซึ่งเป็นอันตรายมาก ในบางครั้งก็จะใช้ไม้ปา หรือถ้าคันไหนสภาพไม่ดีก็จะแอบขับขึ้นตามไปด้านหลัง เอามือจับปิ่นข่มขู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะรู้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เอาจริง บางครั้งก็จะแกล้งโดยการขับขึ้นเข้าทางด้านหลังแล้วให้จอร์รถจักรยานยนต์เพื่อตรวจสอบเอกสาร แล้วก็ขับขึ้นรถจักรยานยนต์ของผู้ที่ถูกตรวจไปจอดทิ้งไว้ที่อื่น ให้ไปตามหาเอาเอง แต่ในระยะหลังการขับขึ้นแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ จ.ส.ต.เด่น มีจำนวนน้อยลง เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้วิธีการจับกุมที่นอกกฎระเบียบที่วางไว้ และทราบข่าวว่าไปแข่งขันกันบริเวณถนนเส้นนอกเมือง เช่น วงแหวนรอบนอก เพื่อหลีกเลี่ยงกับวิธีการนอกระเบียบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ข้อเสนอแนะ

จ.ส.ต.เด่น มีความเห็นว่า ปัจจุบันมีกฎหมายต่างๆที่บัญญัติขึ้นเพื่อปราบปรามปัญหาการกระทำผิดประเภทนี้ ซึ่งมีบทกำหนดการลงโทษที่รุนแรง แต่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่มีความเด็ดขาดเพียงพอ บางครั้งเมื่อมีการจับกุมก็จะมีผู้ที่มีอำนาจสูงกว่าร้องขอให้ปล่อยตัวไป เพื่อให้ได้รับโทษที่เบาลง ทำให้ผู้ที่กระทำผิดไม่มีความสำนึกและเกรงกลัวต่อกฎหมาย ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า การดูแลและเอาใจใส่ความสนใจของผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดประเภทนี้ ยังไม่มีความเพียงพอและจริงจัง จะมอบหมายให้ทำการจับกุมเป็นครั้งคราว ไม่ต่อเนื่อง สมรรถนะรถของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่พร้อมที่จะทำการจับกุมผู้กระทำผิดได้ทัน และสามารถหนีไปได้ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดความกดดัน จึงต้องใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องในการ

จับกุม ซึ่งได้ผลดีพอสมควร และเจ้าหน้าที่ตำรวจหลายนายก็รู้สึกว่ามันไม่ต้องเช่นกัน แต่ก็ต้องทำเพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง

การประกอบอาชีพและชีวิตในอนาคต

จ.ส.ต.เด่น มีความพึงพอใจที่ได้ประกอบอาชีพนี้มาก เพราะเป็นอาชีพที่มีเกียรติและมีความมั่นคง ถึงแม้ว่าจะได้เงินเดือนน้อยก็ตาม แต่ก็พอเพียงสำหรับการอยู่คนเดียว ตอนนี้ จ.ส.ต.เด่นยังไม่คิดจะขอย้ายไปทำงานที่อื่นเพราะเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาในที่ทำงานอยู่ปัจจุบันมีความเป็นกันเองและเข้าใจกัน ไม่มีแรงกดดันในการทำงาน การมีครอบครัวยังไม่คิด จ.ส.ต.เด่นบอกว่าถึงเวลาที่มีเองไม่ต้องรีบหา แต่ถ้ามีครอบครัวก็คงจะต้องหาอาชีพเสริมอย่างอื่น เพราะเงินเดือนที่รับอยู่ในปัจจุบันคงไม่พอเพียงสำหรับการมีครอบครัวได้ ตอนนี้หวังอย่างเดียวว่า คงจะมีความเจริญก้าวหน้าในการทำงานต่อไป

สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีส่วนร่วมในการปราบปรามผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	4.ส.ต.อ. เฉชา (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ.จตุตินพ ภูประเสริฐ นิติศปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	บริเวณป่าयरดเมล์ ฟังตรงกันข้ามกับห้างสรรพสินค้าเมอริรี่คิงส์ปีนเกล้า แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

ส.ต.อ. เฉชา อายุ 31 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ ต.องค์รักษ์ อ.บางปลาหมอ จ.สุพรรณบุรี จบการศึกษาในระดับชั้นอนุปริญญา ปัจจุบันมีอาชีพรับราชการตำรวจประจำสถานีตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร ยศสิบตำรวจเอก มีตำแหน่งเป็นผู้บังคับหมู่ มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจที่สังกัดอยู่ ปัจจุบันสมรสแล้ว ภรรยาอายุ 30 ปี มีอาชีพค้าขายทั่วไปแล้วแต่ความนิยมในแต่ละช่วงและโอกาส ส.ต.อ. เฉชา มีบุตร 2 คน บุตรสาวอายุ 6 ปี และบุตรชายอายุ 3 ปี ตามลำดับ ปัจจุบันบุตรสาวพักอาศัยอยู่กับส.ต.อ. เฉชา กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้น อนุบาลที่โรงเรียนวัดคูสิดาราม เขตบางกอกน้อย แขวงบางกอกน้อย แขวงอรุณอมรินทร์ ส่วนบุตรชายอาศัยอยู่กับบิดาและมารดาของส.ต.อ. เฉชาโดยส.ต.อ. เฉชา กล่าวว่า ปู่กับย่ารักมากจึงขอไว้เลี้ยงเองไม่ยอมให้ส.ต.อ. เฉชา นำมาเลี้ยงที่กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

ส.ต.อ. เฉชา มีรูปร่างสันทัก มีส่วนสูงประมาณ 167 ซม. ผมหสีดำ เป็นเส้นตรง มีผิวขาวหน้าตาดี ตัดผมสั้นเป็นระเบียบ เป็นบุคคลที่พูดเก่ง กล่าวพูด น้ำเสียงชัดเจน เสียงดังฟังชัด แต่งกายเครื่องแบบข้าราชการตำรวจ สะอาดเรียบร้อย เครื่องหมายรองเท้าเป็นมันเงา การสัมภาษณ์ในระยะแรกๆ

ชอบมองไปข้างหน้าไม่หันมาสบตาผู้สัมภาษณ์ แต่เมื่อมีความคุ้นเคยกันมากขึ้น ส.ค.อ. เดชาจึงหันมาสบตามากขึ้นและพูดอย่างเป็นกันเองมากขึ้น ทำให้การสัมภาษณ์เป็นไปได้อย่างเต็มที่

ประวัติชีวิต

ส.ค.อ. เดชา เกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพทำนา โดยบิดาและมารดาชื่ออาชีพทำนามาตั้งแต่บรรพบุรุษ จบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดสามเพลง ต.ปลายกลัด อ.บางช้าง จ.สุพรรณบุรี ขณะที่ศึกษาอยู่ใน จ.สุพรรณบุรี พักอาศัยอยู่ที่บ้านของบิดามารดา หลังจากนั้นได้เข้ามาสมัครคัดเลือกเข้าเป็นตำรวจ จบการศึกษาในระดับอนุปริญญาจากโรงเรียนตำรวจนครบาล เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ระหว่างศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นโรงเรียนประจำ จะได้กลับบ้านเฉพาะวันเสาร์อาทิตย์ และวันหยุดคนขี้ตฤกษ์เท่านั้น หรือในบางสัปดาห์ ก็ไม่ได้กลับบ้าน เวลาได้ออกมาพักผ่อนข้างนอกจึงกลับไปพักผ่อนที่ จ.สุพรรณบุรี หลังจากจบการศึกษาครั้งแรกได้รับการบรรจุแต่งตั้งประจำกองกำกับการป้องกันและปราบปรามจรจลกองร้อย 2 เป็นเวลา 1 ปี ระหว่างนี้ ส.ค.อ. เดชา ได้สมัครเรียนในระดับชั้นอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงควบคู่ไปกับการทำงานด้วย เพื่อความก้าวหน้าในชีวิตราชการแต่เรียนไม่จบ เนื่องจากไม่มีเวลาต้องทำงานต่อมาได้ย้ายมาประจำอยู่สถานีตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 10 ปี แล้วจนถึงปัจจุบันมียศเป็นสิบตำรวจเอก มีตำแหน่งเป็นผู้บังคับหมู่ รวมเวลารับราชการมาแล้วทั้งหมด 11 ปีปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจในเขตกรุงเทพมหานครมาโดยตลอด สมรสตอนมีอายุได้ 25 ปี ภรรยา มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อ.ชาคระกาพ จ.พิษณุโลกจบการศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากสมรสได้ย้ายมาอยู่ที่แฟลตหลังสถานีตำรวจที่ปฏิบัติราชการอยู่ เป็นที่อยู่ที่พักทางราชการจัดให้ ภรรยามีอาชีพค้าขายทั่วไปไม่แน่นอน ส.ค.อ. เดชามีรายได้จากหน้าที่ราชการประมาณ 9,500 บาทต่อเดือน เมื่อรวมกับภรรยาแล้วมีรายได้ประมาณไม่ต่ำกว่า 12,000 บาทต่อเดือน แต่ส.ค.อ. เดชา กล่าวว่ารายได้ทั้งหมดยังไม่พอจ่าย ในแต่ละเดือน เพราะรายได้ของภรรยาเป็นรายได้เสริมเพียงเล็กน้อยและไม่มีความแน่นอน และมีภาระต้องเลี้ยงดูบุตรสาวอีก 1 คน ที่อยู่ด้วยกัน ส่วนบุตรชายได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาของส.ค.อ. เดชา ที่ จ.สุพรรณบุรี ซึ่งก็เป็นการแบ่งเบาค่าใช้จ่ายไปได้บ้าง ส.ค.อ. เดชา ไม่เคยทำประกันชีวิตเวลาไม่สบายมักจะเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลที่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้ ส.ค.อ. เดชา ใ้รณอยู่ 2 คับ เป็นรถยนต์กระบะส่วนบุคคล 1 คัน ซึ่ง ส.ค.อ. เดชา

ได้ซื้อมาเองจนปัจจุบันนี้ก็ยังผ่อนไม่หมด ส่วนรถอีกคันเป็นรถจักรยานยนต์เป็นรถที่ได้จากการ
ประมูล โดยประมูลมาในราคา 12,000 บาท แต่เวลาทำงานจะใช้รถของทางราชการ

ครอบครัวหรือญาติ

ส.ต.อ. เดชา มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม 4 คน มีบุตรชายคน 2 คน ส.ต.อ. เดชา
เป็นบุตรคนโต แต่เดิมบิดาและมารดาของส.ต.อ. เดชา ที่อาชีพทำนา แต่เนื่องจากปัจจุบัน มีอายุมาก
แล้วจึงให้คนอื่นเช่าที่นาแทน บุตรชายทั้งสองคน แต่งงานมีครอบครัวกันหมดแล้ว ส.ต.อ. เดชา เอง
แต่งงานตอนอายุ 25 ปี ปัจจุบันมีบุตรสาว 1 คน และบุตรชาย 1 คน น้องชายคนรองของ ส.ต.อ. เด
ชา ปัจจุบันมีบุตรชาย 1 คน น้องสาวคนโตของส.ต.อ. เดชา ปัจจุบัน แต่งงานแล้วแต่ยังไม่มีบุตร
ส่วนน้องสาวคนเล็กยังไม่แต่งงาน พี่น้องของส.ต.อ. เดชา ไม่มีใครอยู่กับบิดาและมารดาต่างคนต่าง
ย้ายที่อยู่ไปสร้างครอบครัวของตัวเอง ที่บ้านเดิมก็มีอยู่เฉพาะบิดามารดา และบุตรชายคนเล็กของส.ต.
อ. เดชาเท่านั้น พี่น้องของส.ต.อ. เดชาจะกลับไปเยี่ยมบิดาและมารดาอย่างพร้อมหน้าพร้อมตากัน
เฉพาะวันสำคัญๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ ลอยกระทง เป็นต้น ส่วนส.ต.อ. เดชา จะกลับไปเยี่ยมบิดามารดา
ทุกๆวันที่พักการทำงานเป็นเวลานานๆ เพราะมีบุตรชายอยู่ที่นั่น

ชีวิตประจำวัน

การทำงานของส.ต.อ. เดชา ไม่มีวันหยุดราชการโดยการแบ่งเป็นผลัดๆ ละ 8 ชั่วโมง ทำงาน
1 ผลัด จะได้พัก 16 ชั่วโมง ทำงาน 3 ผลัด จะได้พัก 24 ชั่วโมง คิดเป็น 1 วงรอบ ทำงาน 3 วง
รอบ จะได้พัก 48 ชั่วโมง การทำงานจะเรียกว่า “เข้าเวร”

โดยปกติ ส.ต.อ. เดชา ไม่ต้องเข้าเวรจะตื่นเวลาประมาณ 07.00 น. และนอนเวลา 00.00 น.
เวลารับประทานอาหารถ้าเข้าเวรตรงกับเวลาที่ต้องรับประทานอาหาร ก็จะหารับประทานเองข้างนอก
รับประทานตามรถเข็นบ้าง ร้านอาหารบ้างแล้วแต่โอกาส ถ้าเป็นช่วงเย็นถึงค่ำก็จะรับประทานอาหาร
ตามสถานบริการในเขตรับผิดชอบ เวลาว่างจะมารับ – ส่ง ลูกไปโรงเรียน ช่วยภรรยาของพี่แฟลต
หรือไม่กี่ไปหาซื้อของไปขายเป็นรายได้เสริม ถ้าวันไหนเข้าเวรก็ไม่ได้ช่วย ถ้ามีว่างตรงกับเสาร์ –
อาทิตย์ ก็จะพามุตรสาวกับภรรยาไปเดินเล่นซื้อของตามห้างสรรพสินค้า หรือสวนสนุกที่มีใน
กรุงเทพมหานคร ในบางครั้งเวลากลางคืนจะออกไปเที่ยวกับเพื่อนตามสถานบริการต่างๆ เพราะใน

เวลาพักไปไหนไกลไม่ค่อยได้เพราะเกรงว่าจะมีราชการด่วน ถ้าไปไกลก็จะกลับมาไม่ทัน เช่น การรับเสด็จ แต่ถ้าได้พักเป็นเวลานานก็จะไปเยี่ยมบุตรชายคนเล็กที่บ้านบิดา มารดา ที่ จ. สุพรรณ

ทัศนคติเกี่ยวกับการขับขีแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ส.ต.อ. เศชา มีความเห็นว่าการกำหนดโทษในฐานะความผิด แข่งขันรถจักรยานยนต์เป็นการกำหนดโทษที่เบาเกินไป น่าจะกำหนดบทลงโทษให้หนักกว่านี้ ผู้กระทำความผิดบางคน หรือส่วนมาก ไม่รู้จักเข็ดหลาบ การลงโทษไม่เท่าเทียมกัน บางคนรับโทษจำคุก บางคนก็แค่โทษปรับ ไม่มีบรรทัดฐานที่แน่นอน ใครมีเงินจ้างทนายก็จะไม่ติดคุก เป็นความผิดที่สร้างความเดือดร้อน รำคาญแก่คนทั่วไป เวลาใครไปมาบนท้องถนนต้องคอยระวังพวกนี้ ส่วนใหญ่ผู้ขับขีแข่งขันรถจักรยานยนต์จะมีอายุประมาณ 18 ปี มาจากครอบครัวที่มีฐานะ และก็มีจำนวนไม่น้อยที่เป็นบุตรเป็นหลานของตำรวจเองเป็นการกระทำผิดซึ่งหน้าที่เจ้าผู้กระทำผิดได้ไม่ยาก

ข้อเสนอแนะ

แนวทางการแก้ปัญหาสังคมประเภทนี้ ส.ต.อ. เศชา ได้ให้ความเห็นว่า กกหมายที่ใช้กันในปัจจุบันควรเอาผิดกับการคัดแปลงสภาพรถให้รุนแรง มีอำนาจให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสั่งให้เปลี่ยนชิ้นส่วนของรถจักรยานยนต์ที่เปลี่ยนแปลงมาให้กลับสู่สภาพตามประกาศกระทรวง เช่น ไฟหน้า กระจกส่องหลัง ก่อนที่จะส่งคืน รถจักรยานยนต์ที่ทำการจับกุมต้องสามารถตรวจสอบได้ทันทีว่าเป็นของใคร มีการแจ้งหายไว้หรือไม่จะได้ดำเนินการได้ทันที เพราะส่วนมากรถจักรยานยนต์ที่นำมาแข่งขันกันจะเป็นรถจักรยานยนต์ที่ขโมยมา จะไม่คิดแผ่นป้ายทะเบียนรถ และไม่สามารถตรวจสอบได้ ในการจับกุมควรมีมาตรฐานที่แน่นอนว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถดำเนินการจับกุมได้มากน้อยเพียงใด บางกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุมด้วยวิธีที่รุนแรงเกินไป ก็จะมีปัญหาในภายหลัง กลุ่มบุคคลที่ทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์ส่วนมากเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ผู้ปกครองควรมีส่วนได้รู้การกระทำของลูกหลาน ว่าแท้จริงเป็นอย่างไร เอาทะเบียนบ้าน บัตรประชาชนมาตรวจสอบ รถจักรยานยนต์ที่ขับในเขตกรุงเทพมหานครในเขตชุมชน ควรมีการจำกัดความเร็วที่แน่นอน มีป้ายควบคุมความเร็วที่ชัดเจน มีการกวดขันจับกุมในแต่ละจุด ผู้บังคับบัญชาควรมีการกำชับให้มีการกวดขันจับกุม โดยเคร่งครัด และต่อเนื่อง ไม่ใช่แล้วแล้วแต่จะสั่งเป่าช่วงๆ ว่าในระยะนี้ควรกวดขันจับกุมความ

ผิคนิดใด ให้มีการเผยแพร่และปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อตั้งแตในโรงเรียน ชี้แจงให้เห็นถึงโทษและอันตรายที่เกิดจากการแข่งขันรถจักรยานยนต์ในแต่ละครั้งซึ่งส่วนมากจะเป็นเจ้าของอยู่ เจ้าของรถที่มาแข่งขันให้รับโทษรุนแรงขึ้น

การประกอบอาชีพในอนาคต

ส.ต.อ. เฉชา อยากทำงานรับราชการต่อไป แต่อยากจะย้ายไปประจำที่สถานีตำรวจในต่างจังหวัด โดยเฉพาะบ้านเกิดตัวเอง เพื่อจะได้ดูแล บิดามารดา จะได้เก็บเงินปลูกบ้านสักหลังที่บ้านเกิด ทำอาชีพเลี้ยงปลา ทำการเกษตรแบบผสมผสานตามโครงการในพระราชดำริ ในที่ดินประมาณ 20 ไร่ จะส่งบุตรทั้งสองคนให้สูงสุดเท่าที่ส.ต.อ. เฉชา จะมีกำลัง ส่งเสริม เมื่อบุตรโตขึ้นอยากให้มีกิจการเป็นของตัวเอง สัก 1 คน อยากให้รับราชการสักคน อะไรก็ได้ตามแต่จะชอบ แต่ถ้าเป็นปลัดได้ก็ดี เพราะอาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่เสี่ยงอันตราย ขัดผลประโยชน์เพียงเล็กน้อยก็อาจมีอันตรายถึงชีวิตได้และการเป็นปลัดก็มีความก้าวหน้ามากกว่าตำรวจด้วย

สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีส่วนร่วมในการปราบปรามผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขต
กรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 5.ร.ต.ท. สมชาย (นามสมมุติ)
ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.สุตินพ ภู่งประเสริฐ
นิติศิปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์ สถานีตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

ร.ต.ท. สมชาย อายุ 28 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ตำบลบางพุทรา อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี จบ
การศึกษาในระดับชั้นอุดมศึกษา ปัจจุบันยังมีสถานภาพโสด เขาประกอบอาชีพรับราชการตำรวจ
ประจำสถานีตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร มีศรี้อยตำรวจโท ตำแหน่งรองสารวัตรป้องกันและ
ปราบปราม มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจที่
สังกัดอยู่ ขณะนี้กำลังศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

ร.ต.ท. สมชายเป็นบุคคลที่มีบุคลิกเงียบขรึม เป็นคนใจเย็น เสียงเบา พูดน้อย แต่งกายเครื่อง
แบบราชการตำรวจ เครื่องแต่งกายสะอาด เครื่องหมายขัดเป็นมันเงา รูปร่างสูง ผอม มีความสูง
ประมาณ 181 ซม. ผิวสีคล้ำ ตัดผมสั้นเป็นหยักโสกอย่างเห็นได้ชัด เวลาพูดมักจะมองไปทางอื่นไม่
สบตาสักเท่าไร แต่หลังจากมีความสนิทสนมกันมากขึ้นเขาจึงให้สัมภาษณ์อย่างเต็มที่และเป็นกันเอง
มากขึ้น

ประวัติชีวิต

ร.ต.ท. สมชาย เกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพค้าขาย โดยบิดาและมารดาของเขายึดอาชีพค้าขายมาตั้งแต่จำความได้ จบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดสังฆราชาวดี ในอำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสิงห์บุรี อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี หลังจากนั้นได้สอบเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมปลายที่โรงเรียนเตรียมทหาร เขตลุมพินี กรุงเทพมหานคร จึงต้องมาพักอาศัยอยู่กับญาติซึ่งอยู่ในเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 2 ปี แล้วจึงเข้ารับการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษาที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นเวลา 4 ปี หลังจากจบการศึกษาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรฝ่ายปฏิบัติการที่ 3 ส่วนปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง 3 ปี และปัจจุบันย้ายมาดำรงตำแหน่งรองสารวัตรป้องกันและปราบปรามได้เป็นเวลา 1 ปี ปัจจุบันได้มาเช่าบ้านพักอยู่บริเวณซอยรถไฟวรพงษ์ ถนนจรัลสนิทวงศ์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร เพราะมีรายได้เป็นของตนเองจึงไม่ต้องไปอาศัยอยู่กับญาติเหมือนแต่ก่อน ใกลี้ทำงานและเป็นส่วนตัวกว่า ปัจจุบันได้รับอัตราเงินเดือนประมาณ 7,500 บาท เป็นรายได้ที่ไม่มากนัก ต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด

ครอบครัวหรือญาติ

ร.ต.ท. สมชายมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม 3 คน ตัวเขาเองเป็นคนที่ 2 มีพี่ชาย 1 คน และน้องสาวอีก 1 คน แต่เดิมครอบครัวของเขาพ่อและแม่ประกอบอาชีพค้าขาย พี่ชายน้องสาวรวมถึงตัวเขาเองได้เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันทั้ง 3 คน และเมื่อปี พ.ศ. 2541 พ่อของเขาก็ได้จากครอบครัวไปอย่างไม่มีวันกลับด้วยอาการเจ็บป่วย ปัจจุบันพี่ชายของเขาเป็นคนที่ช่วยแม่ค้าขายอยู่กับบ้าน ส่วนน้องสาวของเขาตอนนี้ย้ายไปทำงานอยู่ที่จังหวัดอุตรดิตถ์กลับบ้านทุกวันหยุด พี่ชายและน้องสาวของเขาเรียนได้ถึงชั้นมัธยมต้นก็ออกมาช่วยแม่และหางานทำตามลำดับไม่ได้ศึกษาต่อ ส่วนตัวเขาเองเป็นคนที่เรียนหนังสืออยู่ในชั้นตรีจึงสอบเข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานครได้ โดยปกติเขามักจะกลับไปเยี่ยมบ้านในวันที่ได้พักจากการทำงานเป็นเวลานานประกอบกับจังหวัดสิงห์บุรีซึ่งเป็นบ้านเกิดอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไม่มากนัก

ชีวิตประจำวัน

ด้วยอาชีพและหน้าที่การทำงานของ ร.ต.ท. สมชาย เป็นตำแหน่งที่ไม่มีวันหยุดในวันเสาร์ และอาทิตย์เหมือนคนส่วนใหญ่ เวลาการทำงานจะไม่นับเป็นวันจะนับเป็นชั่วโมง ทำงาน 8 ชั่วโมงจะได้พัก 16 ชั่วโมง ทำงาน 2 ครั้งจะได้พัก 24 ชั่วโมง ให้คิดเป็น 1 รอบ ทำงาน 3 รอบจะได้หยุดพัก 48 ชั่วโมง ซึ่งจะมีเวลาว่างพอที่จะกลับไปเยี่ยมแม่และพี่ชายที่จังหวัดสิงห์บุรี ช่วงเวลาที่ได้พักการทำงาน วันไหนเป็นตอนกลางวันจะตื่นประมาณ 07:00 น. เวลาว่างตอนกลางวันจะไปเรียนที่มหาวิทยาลัยซึ่งส่วนใหญ่ก็จะไปเวลาประมาณ 09:00 – 18:00 น. วันไหนถ้าพักการทำงานตอนเย็นก็จะไปออกกำลังกายด้วยการว่ายน้ำที่สระว่ายน้ำที่ทองซึ่งตั้งอยู่บริเวณถนนอรุณอมรินทร์ ไม่ไกลจากที่ทำงานมากนัก พักอ่านหนังสือทั่วไปอยู่กับบ้าน หรือไปหาเพื่อนหญิงคนสนิท ดูหนัง รับประทานอาหาร เดินซื้อของตามห้างสรรพสินค้าแล้วแต่โอกาส ไม่แน่นอน การรับประทานอาหารขึ้นอยู่กับเวลาที่เข้าทำงานด้วย โดยปกติจะรับประทานอาหารที่บ้าน ถ้าเวลาเข้าทำงานตรงกับมื้ออาหารก็จะหารับประทานเองข้างนอก ไม่แน่นอนเฉพาะที่แล้วแต่สะดวก ร้านอาหารบ้าง ร้านอาหารบ้าง เวลานอนปกติจะประมาณ 00:00 น. ปัจจุบันยังไม่มียอดเงินของตัวเอง แต่มีรถของสถานีตำรวจให้ใช้ชั่วคราวก่อนเพื่อความสะดวกในการทำงาน

ทัศนคติเกี่ยวกับการขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์

ร.ต.ท. สมชาย มีความเห็นว่าการขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์เป็นการกระทำของเด็กที่มีปัญหา และเป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่งที่สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับผู้ใช้รถใช้ถนน ผู้ที่มีบ้านพักอาศัย รวมถึงผู้ที่อยู่ตามทางเท้าริมถนนด้วย ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะรู้สึกว่าคุณเองไม่ปลอดภัยในระหว่างที่อยู่บนท้องถนน เป็นบุคคลที่จะก่อความเสียหายทางเศรษฐกิจ เช่น น้ำมันซึ่งเป็นทรัพยากรที่หายากอยู่แล้วในปัจจุบัน พวกนักแข่งเหล่านี้ก็เอามาเผาเล่นไปโดยเปล่าประโยชน์ เงินที่ซื้อรถมาแต่ละคันมีราคาสูงสิ้นเปลืองโดยไม่คุ้มกับเงินที่ได้เสียไป เวลาเกิดอุบัติเหตุจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมทั้งทรัพย์สินของตนเอง ของผู้อื่น และของราชการด้วย รถจักรยานยนต์ที่นำมาแข่งกันจะเป็นรถจักรยานยนต์ที่ได้รับการปรับแต่งเครื่องยนต์มาแล้ว ทำให้เกิดเสียงดัง เกิดมลพิษทางอากาศที่เกิดจากท่อไอเสีย รถจักรยานยนต์ที่มีการปรับแต่งท่อไอเสียจะมีควันมากกว่ารถจักรยานยนต์โดยทั่วไป สื่อมวลชนแขนงต่างๆก็มีส่วนในการสนับสนุนชักจูงให้มีผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ แต่ที่มีส่วนมากที่

สุดให้ความคิดของเขาคือสื่อจากโทรทัศน์ที่มีการถ่ายทอดการแข่งขันรถจักรยานยนต์ในสนามต่างๆที่มีอยู่ในประเทศไทย เพราะเขาคิดว่าเศรษฐกิจของประเทศไม่สมควรเลยที่จะใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง และได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ 18 ปี เป็นคนที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะดี ตัวเขาเองก็มีคนรู้จักที่เป็นผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ เขาได้ทำการดักเตือนด้วย ไปแล้วหลายครั้งแต่ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้แข่งขัน โดยส่วนตัวแล้วไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ แต่จากการที่ได้ทำงานในด้านการปราบปรามผู้กระทำความผิดมาเป็นเวลา 1 ปี ได้ทำการจับกุมผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ในพื้นที่รับผิดชอบมาแล้ว 4 ราย และเคยได้รับความเดือดร้อนจากบุคคลกลุ่มนี้มาแล้ว โดยกลุ่มผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ 3 คัน แข่งในระยะกระชั้นชิดด้วยความเร็วสูง ในขณะที่เขากำลังขับขี่รถจักรยานยนต์กลับบ้านพัก ทำให้เขาซึ่งเป็นตำรวจผู้ทำหน้าที่ปราบปรามเองยังรู้สึกกลัวอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลเหล่านี้ และเคยเห็นผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์แล้วประสบอุบัติเหตุจากการแข่งขันรถจักรยานยนต์ มีผู้ได้รับบาดเจ็บแต่ไม่สาหัส เขารู้สึกสะใจและอยากให้ตายไปเลย ก็คิดว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในครั้งต่อไปคงจะไม่บาดเจ็บเพียงเล็กน้อยเหมือนอย่างครั้งนี้ โดยปกติเขาเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะ แต่ก็ไม่เคยมีความคิดที่จะไปขับขี่แข่งขันเลย แต่น่าแปลกอยู่อย่างหนึ่งคือการแข่งขันในแต่ละครั้งไม่มีการพนันเอาเงินกันมีแต่เอาผู้หญิงที่ซอันท้ายไปด้วยหรือเอารถจักรยานยนต์ของผู้แพ้ไป

ข้อเสนอแนะ

ส่วนแนวทางในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นนี้ ร.ต.ท. สมชาย ให้ความเห็นว่า อยากให้ผู้ที่มีอำนาจกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงกว่านี้ เพราะผู้พิจารณาบางทีเห็นว่าผู้กระทำความผิดเป็นเยาวชนอายุยังน้อยก็ได้แต่ว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป ผู้ขับขี่แข่งขันบางคนยังไม่รู้สำนึก หน้าตาซ้ำหน้าเดิม ควรออกกฎหมายการดัดแปลงรถให้มีโทษหนักและเด็ดขาดขึ้น และมีการจำกัดความเร็วในการขับขี่ที่ชัดเจน

การประกอบอาชีพในอนาคต

ร.ต.ท. สมชาย ยังอยากทำงานรับราชการต่อไป แต่อยากที่จะเปลี่ยนลักษณะการทำงาน เพราะคิดว่าตำแหน่งที่ประจำอยู่ในปัจจุบันเป็นตำแหน่งที่รับภาระหนักไม่ค่อยได้พักผ่อน เคยพูดกับเพื่อนที่

เป็นนักบินว่าถ้าทางกองบินตำรวจรับสมัครนักบินเพิ่มเมื่อไรให้ส่งข่าวด้วยร.ต.ท. สมชายจะไปสอบ เพราะร.ต.ท. สมชายเห็นว่าตำแหน่งนักบิน (ตำรวจ) มีรายได้สูงถึงจะแลกกับความเสี่ยงภัยก็ตามที จะ ได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และถ้ามีโอกาสจะได้ลาออกไปอยู่บริษัทสายการบินพาณิชย์เพราะต่อไปต้องมี ครอบครัว ค่าใช้จ่ายต่างๆ จะต้องสูงขึ้นกว่าในปัจจุบันไม่รู้ก็เท่า การวางแผนครอบครัวไม่ได้คิดอะไรมากเพราะปัจจุบันก็ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีอาชีพหน้าที่การงานสูงกว่าคนในตระกูลแล้ว เวลา ร.ต.ท. สมชาย ไม่สบายส่วนใหญ่จะไปโรงพยาบาลที่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลจากทางราชการได้ ถ้าฉุกเฉินจริงๆ ถึงจะเข้ารักษาตามคลินิกที่ใกล้ที่สุด

สัมภาษณ์ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	1.นางน้อย (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ.จตุตินพ ภูประเสริฐ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	บริเวณริมถนนรามอินทรา เขตบางเขนกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นางน้อย อายุ 42 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี จบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่บ้านเกิด ปัจจุบันสมรสแล้ว นางน้อยประกอบอาชีพค้าขาย และรับจ้างเป็นอาชีพเสริม สามีปัจจุบันเสียชีวิตแล้วด้วยโรคตับ นางน้อยมีบุตร 2 คน บุตรคนโตเป็นผู้หญิงอายุ 19 ปี และบุตรคนรองเป็นผู้ชายอายุ 14 ปี ซึ่งในขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นางน้อยเป็นบุคคลที่มีลักษณะเรียบร้อย เสียงเบา พูดน้อย เป็นคนใจเย็น การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย นางน้อยสูงประมาณ 155 ซม. ผิวสีเหลือง ในช่วงที่มีผู้วิจัยสัมภาษณ์นางน้อยในระยะแรกๆ นางน้อยมีท่าทางเงินอายซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน เวลาพูดมักจะมองไปทางอื่นไม่สบตากับผู้วิจัย แต่พอมีความสนิทสนมมากขึ้น นางน้อยก็ให้สัมภาษณ์อย่างเต็มที่

ประวัติชีวิต

นางน้อยเกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพทำนา โดยบิดาและมารดาของนางน้อยยึดอาชีพทำนา มาตั้งแต่ครั้งบรรพบุรุษ เมื่อนางน้อยเรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่บ้านเกิด นางน้อยจึงเริ่มช่วยพ่อแม่ทำนาอย่างจริงจัง การทำนาของครอบครัวเริ่มประสบปัญหาขาดทุน เนื่องจากที่นาปลูกไป

แล้วไม่ให้ผลผลิตเพียงพอ ราคาข้าวตกต่ำลงอย่างต่อเนื่อง และต้นทุนการทำนาในแต่ละปีก็สูงขึ้นด้วย ทำให้พ่อแม่ของนางน้อยเลิกทำนาในที่สุด ทำให้นางน้อยหันหน้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ โดยเริ่มแรกได้ไปอาศัยอยู่กับน้องสาวที่ซอยเสนานิคม 1 ทำให้นางน้อยได้รู้จักกับสามีและได้ย้ายไปอยู่กับสามีบริเวณถนนรามอินทรา นางน้อยประกอบอาชีพขายอาหารตามสั่งให้กับพนักงานสำนักงานต่างๆที่ตั้งอยู่ริมถนน ส่วนสามีมีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีบุตรด้วยกัน 2 คน นางน้อยจะทำงานด้วยและเลี้ยงลูกทั้งสองคนด้วย ต่อมาประมาณปี 2532 สามีของนางน้อยก็เสียชีวิตด้วยโรคตับแข็ง นางน้อยจึงต้องรับภาระเลี้ยงลูกทั้ง 2 คนเดียว และแล้วนางน้อยก็ต้องส่งลูกทั้ง 2 คนไปให้น้องสาวคนเล็กช่วยเลี้ยง เพราะน้องสาวของนางน้อยมีบ้านพักใกล้กับโรงเรียนของลูก ส่วนนางน้อยก็ส่งเงินไปให้เป็นค่าเล่าเรียนอยู่ตลอดเวลา ภาระของนางน้อยมีมากขึ้นจนบางเดือนแทบจะไม่พอค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะช่วงที่ลูกเปิดเทอม นางน้อยยังยึดอาชีพเดิมและยังพักอาศัยอยู่ที่บ้านสามีย่านรามอินทรา

ครอบครัวเครือญาติ

นางน้อยมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 8 คน นางน้อยเป็นคนที่ 6 มีพี่สาว 2 คน พี่ชาย 3 คน น้องชาย 1 คน และมีน้องสาวอีก 1 คน ครอบครัวของนางน้อยมีอาชีพทำนา แต่ปัจจุบันได้เลิกทำแล้ว เพราะประสบปัญหาขาดทุน พี่สาวคนโตทำงานอยู่โรงเหล้า สามีเสียชีวิตแล้ว มีลูกชายด้วยกัน 4 คน ยังอาศัยอยู่ที่บ้านสามีกับลูก พี่สาวคนที่ 2 มีอาชีพทำสวนอยู่ที่บ้านสามีที่จังหวัดสมุทรสาคร มีลูกด้วยกัน 5 คน เป็นผู้หญิง 2 คน และผู้ชาย 3 คน ตามลำดับ พี่ชายคนโตมีภรรยาแล้ว ประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ที่บ้านเกิด มีลูกชายคนโตและลูกสาวคนรอง ไม่ได้เรียนหนังสือทั้งคู่ พี่ชายคนที่สองเสียชีวิตแล้ว ภรรยา มีอาชีพรับจ้างมีลูกชายคนโตและลูกสาวคนรอง ยังอาศัยอยู่ที่บ้านพ่อแม่ของนางน้อย พี่ชายคนที่สามมีภรรยาแล้ว ประกอบอาชีพรับจ้าง มีลูกชายด้วยกัน 3 คน อาศัยอยู่ที่บ้านเกิด ตัวนางน้อยเองเป็นลูกคนที่ 6 สามีเสียชีวิตแล้ว มีลูกสาวและลูกชายตามลำดับและได้ลูกไปอยู่กับน้องสาวคนเล็กที่ซอยเสนานิคม ชังโสด มีอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนน้องชายยังอาศัยอยู่ที่บ้านเกิด ประกอบอาชีพรับจ้างอยู่กับภรรยา มีลูกชายคนโตและลูกสาวคนเล็ก พ่อแม่ของนางน้อยจะไปเยี่ยมเยียนตามบ้านลูกที่ย้ายออกไปอยู่เอง จะไปๆมาๆเสมอไม่แน่นอน นางน้อยจะพาลูกไปหาตาชายที่บ้านเกิด เฉพาะในช่วงวันปีใหม่ และวันสงกรานต์เท่านั้น เพราะลูกๆของนางน้อยไม่ชอบไป

ชีวิตประจำวัน

นางน้อยจะตื่นตั้งแต่เช้าตรู่และรีบไปซื้อของที่ตลาดสดรามอินทรา ก.ม.4 กลับมาจัดเตรียมทำอาหารก่อนเปิดร้านประมาณ 07.00 น. ลูกค้าจะเป็นคนทั่วไปตั้งแต่นักศึกษาที่มาเรียนบริเวณนี้ และพนักงานที่ทำงานอยู่ในห้างร้าน ลูกค้าของนางน้อยจะมีมากตอนช่วงเช้าและเที่ยง ส่วนตอนเย็นจะน้อยเพราะคนส่วนใหญ่จะกลับไปทานข้าวที่บ้าน ระหว่างที่ไม่มีลูกค้านางน้อยก็จะกวาดร้านและทำความสะอาดเล็กๆน้อยๆ ส่วนการล้างจานเช็ดโต๊ะและบริการลูกค้าอย่างอื่น เช่น ยกอาหารและน้ำดื่มล้างจาน นางน้อยจะมีลูกจ้างเป็นรายวันคอยช่วยแบ่งเบาภาระ นางน้อยจะเก็บร้านประมาณ 17.30 น. เพราะงานจะเลิก 17.00 น. นางน้อยจะนั่งรอลูกค้าไปก่อนถ้าไม่มีก็เก็บร้าน กว่าจะเก็บร้านเสร็จก็ประมาณ 19.00 น. นางน้อยจะปิดร้านทุกเสาร์ – อาทิตย์ เพราะเป็นวันที่มีลูกค้าน้อยถ้าเปิดร้านก็ไม่คุ้มกับค่าไปซื้อของและค่าจ้างเด็ก นางน้อยจะไปอยู่ที่บ้านน้องสาวในซอยเสนานิคม เพื่อเป็นการไปอยู่กับลูก และช่วยน้องสาวไปในตัวด้วย

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นางน้อยเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาของเด็ก เป็นวัยที่กำลังต้องการเป็นจุดเด่น ส่วนมากนางน้อยจะเห็นในช่วงเย็นเวลาประมาณ 17.00 น. จนถึงพระอาทิตย์ตกดินก็เริ่มไปกันหมด ไม่ทราบเหมือนกันว่าเลิกหรือย้ายที่ไปแข่งกันที่อื่น หรือไม่บางครั้งก็เห็นรถตำรวจวิ่งไล่จับ แต่เท่าที่นางน้อยเคยเห็นมา ไม่เคยเห็นพวกที่ขับแข่งกันกันประสาอุบัติเหตุเลย แต่ก็น่ากลัว เพราะเด็กพวกที่ขับขี่กันด้วยความเร็วสูง และขับรถจักรยานยนต์วนไปมาหลายรอบ นางน้อยจะรู้สึกว่าเป็นห่วงมากกว่า เพราะกลัวว่าจะไปชนรถคันอื่น ทำให้คนอื่นเดือดร้อน เคยมีเหมือนกันที่สมาชิกของกลุ่มแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมาซื้อของในร้าน แต่นางน้อยก็ไม่ได้ว่ากล่าวตักเตือนอะไร ไม่อยากยุ่งด้วย ประกอบกับมีความคิดว่าเด็กเหล่านี้ต่างก็มีญาติพี่น้องของเขาอยู่แล้ว ญาติพี่น้องของเขาคงจะว่ากล่าวแล้ว เด็กพวกนี้ยังไม่เชื่อฟัง นับอะไรกับนางน้อยซึ่งไม่รู้จักกัน นางน้อยรู้สึกว่าเสียงของรถจักรยานยนต์แต่ละคันดังมากจนบางครั้งทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ไม่มากนัก เพราะไม่ได้อยู่ในช่วงเวลากลางคืนและการที่เด็กพวกนี้ออกมาแข่งกันนางน้อยคิดว่าคงจะได้คู่ตัวอย่างจากในโทรทัศน์ จึงทำให้อยากลองดูบ้าง

ข้อเสนอแนะ

นางน้อยคิดว่าผู้ที่ทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงน่าจะไปลงแข่งในสนามแข่งขันมากกว่าที่จะมาแข่งกันบนถนนที่มีผู้อื่นใช้กันอยู่ทั่วไป นางน้อยกลัวว่าจะไปล้มถูกรถคันอื่น จะทำให้คนอื่นเดือดร้อน ส่วนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจนางน้อยเห็นว่าคืออยู่แล้วเพราะเกือบทุกครั้งที่มีการแข่งขันจะต้องเห็นรถตำรวจวิ่งไล่จับอยู่เป็นประจำ และบางครั้งที่ไม่มีการแข่งขันก็ยังมีรถตำรวจคอยจับตรวจตราอยู่เสมอ ทำให้นางน้อยรู้สึกปลอดภัย นางน้อยเชื่อว่าครอบครัวก็มีส่วนสำคัญ และคิดว่าถ้าครอบครัวของผู้ที่ทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงทราบว่าบุตรหลานของท่านมากระทำการเช่นนี้ แต่ละครอบครัวก็ควรมีวิธจัดการกันเอง แต่ที่มีเด็กออกมาแข่งขันกันคิดว่าเป็นความผิดของครอบครัวที่ไม่เอาใจใส่ดูแลบุตรหลานของตนเอง

การประกอบอาชีพและชีวิตในอนาคต

สิ่งที่มีค่ามากที่สุดในตอนนี้นางน้อยคือลูกทั้ง 2 คน ซึ่งกำลังเรียนหนังสืออยู่ จากการที่นางน้อยเกิดมาในครอบครัวที่เป็นชาวนา มีฐานะไม่ค้ำกึ่งทำให้นางน้อยเป็นคนรู้จักคุณค่าของเงิน เงินทุกบาททุกสตางค์ที่นางน้อยหามาได้ นางน้อยจะใช้อย่างประหยัด เพื่อส่งให้ลูกๆ ได้เรียนหนังสือให้สูงที่สุดเท่าที่ลูกจะเรียนได้ ไม่ให้เหมือนกับตนเองที่มีความรู้เพียงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอนาคตนางน้อยอยากเปลี่ยนอาชีพใหม่ คือเปิดร้านขายของชำเล็กๆ เพราะการทำร้านอาหารมีที่อยู่เป็นของตัวเองแล้วก็จะย้ายไปอยู่กับลูก และเปิดร้านขายของชำที่บ้าน นางน้อยไม่อยากจะอยู่บ้านเฉยๆ เพราะที่ผ่านมานางน้อยต้องทำงานมาโดยตลอด กลัวว่าจะเหงาถ้าไม่ได้ทำอะไร แต่ตอนนี้ก็ขอมืออาชีพขายอาหารตามสั่งไปก่อน ตอนนี้เศรษฐกิจไม่ค่อยดี รอให้มีรายได้และเงินเก็บมากกว่านี้ค่อยหาหนทางขายขายอีกทีหนึ่ง

สัมภาษณ์ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	2. นายบี (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ.จตุตินพ ภู่งประเสริฐ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายบี อายุ 29 ปี เป็นคนกรุงเทพมหานครแต่กำเนิดเดิมอยู่อาศัยอยู่บริเวณแขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง ตอนหลังได้ย้ายมาอยู่กับญาติบริเวณแขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งย่านรามคำแหง ปัจจุบันยังโสด ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่อาศัยอยู่ในปัจจุบัน

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายบี เป็นคนที่มีบุคลิกภาพหล่อแคล้ว ว่องไว พุคจาซัดด้อยซัดคำ รูปร่างสูงใหญ่ ผิวคล้ำ มีความกระตือรือร้นในการให้สัมภาษณ์เป็นอย่างดี นายบีสูงประมาณ 183 ซม. ไว้ผมสั้น คุยเร็วเรื่องการแต่งตัวสุภาพสะอาดสะอ้าน จะยิ้มตลอดเวลาระหว่างการให้สัมภาษณ์ มักจะชวนคุยถึงเรื่องต่างๆ ทั่วไปอยู่เสมอ พุคจาเป็นกันเอง เหมือนเคยรู้จักกันมาก่อน

ประวัติชีวิต

นายบีเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง โดยบิดาและมารดารับราชการ แต่ปัจจุบันเกษียณอายุแล้ว นายบีเกิดและอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ที่แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร หลังจากจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว นายบีได้ย้ายไปอยู่กับญาติบริเวณแขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา จากนั้นนายบีได้ศึกษาต่อใน

ระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งย่านรามคำแหง หลังจากจบการศึกษา นายบีได้เข้าทำงานที่ธนาคารกรุงเทพ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านมากนัก หลังจากทีี่สะสมประสบการณ์อยู่ 4 ปี นายบีได้รู้จักคนมากขึ้น และได้รู้จักกับผู้ประกอบการค้าหลายคน นายบีจึงลาออกจากธนาคาร และมาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจนถึงปัจจุบัน นายบีบอกว่าเป็นลูกน้องเขา ยังไงก็ไม่เจริญ ไม่มีความเป็นอิสระ ถูกจำกัดด้านความคิด การแข่งขันกับระหว่างเพื่อนร่วมงานสูง หลังจากที่นายบีออกมาทำธุรกิจส่วนตัว ทำให้นายบีมีความเป็นอยู่ดีขึ้นมาก มีรายได้ประมาณเดือนละ 30,000 -40,000 บาท แต่มาตอนหลัง เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศไม่ดี จึงมีผลกับธุรกิจของนายบีด้วย รายได้ของนายบีตกลงไปมาก เหลือประมาณเดือนละ 15,000 บาท แต่ก็ยังอยู่ได้ เพราะนายบียังไม่มีภาระเลี้ยงดูใคร อยู่ตัวคนเดียว ในระหว่างนี้ นายบีหันมาประกอบธุรกิจส่วนตัว ทำให้นายบีมีเวลามากขึ้น นายบีจะไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทควบคู่กับการทำธุรกิจไปด้วย ซึ่งนายบีบอกว่าการศึกษสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตคนได้ และไม่มีใครสามารถขโมยจากเราไปได้ มันจะคิดตัวเราไปจนวันตาย ขณะนี้เหลือเวลาอีกประมาณ 1 ปี นายบีก็จะสำเร็จการศึกษาแล้ว นายบีบอกว่าหลังจากเรียนจบคงจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงในชีวิตอีก

ครอบครัวเครือญาติ

นายบีเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง โดยพ่อและแม่ของนายบีมีอาชีพรับราชการ ปัจจุบันทั้งสองท่านได้เกษียณอายุราชการแล้วทั้งคู่ อาศัยอยู่ที่บ้านบ้านญาติ พ่อกับแม่ของนายบีหลังจากเกษียณอายุยังอาศัยอยู่ที่แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง และทำอาชีพเสริมโดยการเปิดร้านขายของเล็กๆน้อยๆ เพื่อไม่ให้รู้สึกเหงา นายบีมีพี่น้องสองคน โดยนายบีเป็นคนโต นายบีได้ย้ายออกไปอยู่บ้านญาติที่แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม ตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนกระทั่งทำงานในปัจจุบัน นายบีกลับไปหาพ่อกับแม่ทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ ส่วนน้องชายของนายบีกำลังทำงานอยู่ที่ศาลอาญากรุงเทพเหนือ บริเวณถนนรัชดาภิเษก ยังอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ครอบครัวของนายบีได้พบปะกันบ่อยครั้ง เมื่อมีปัญหา มักจะนำมาพูดคุยกันอยู่เสมอ ทำให้ครอบครัวของนายบีเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่นครอบครัวหนึ่ง

ชีวิตประจำวัน

นายบีจะตื่นนอนในเวลาประมาณ 08.00 น. หลังจากนั้นก็จะไปอาบน้ำแต่งตัวเพื่อจะเปิดร้าน นายบีจะเปิดร้านประมาณ 09.30 น. เนื่องจากในช่วงเช้าจะไม่ค่อยมีลูกค้า จะเริ่มมีก็ประมาณ 10.00 ไปแล้ว งานของนายบีจะไม่มีการพักเที่ยง เพราะโดยปรกติก็จะได้พักกันอยู่แล้ว พอมีลูกค้าเข้ามาก็จะบริการจนกว่าจะเสร็จสิ้นแล้วจึงพัก หรือไม่ก็ให้ลูกน้องผลัดกันไปพัก โดยส่วนมากจะปิดร้านไม่เป็นเวลา แล้วแต่ลูกค้า ถ้างานยังค้างอยู่ก็จะทำงานเสร็จ จะไม่เก็บงานไว้ทำต่อ แต่ถ้าวันไหนไม่มีลูกค้าจนถึงเวลาประมาณ 17.30 น. ก็จะเริ่มเก็บร้าน นายบีจะทานข้าวเช้าที่บ้านก่อนมาที่ร้านทุกมื้อ ส่วนอาหารกลางวันจะหาทานที่ร้านอาหารบริเวณใกล้ๆกับที่ทำงาน ส่วนมื้อเย็นถ้าปิดร้านก็จะกลับไปทานข้าวบ้าน แต่ถ้าวันไหนปิดร้านค่ำ หรือมีนัดกับเพื่อน ก็จะไปทานข้าวข้างนอก แต่โดยส่วนใหญ่จะไปกับเพื่อนเฉพาะวันเสาร์ เพราะวันอาทิตย์นายบีจะปิดร้านหนึ่งวัน วันพักผ่อนนายบีจะทำความสะอาดห้องพักของตัวเองเป็นหลักก่อน แล้วจึงทำอย่างอื่น ไม่ว่าจะไปเที่ยวข้างนอกหรือดูหนังอยู่กับบ้าน บางครั้งเวลาไปทำงาน นายบีอาจจะออกไปข้างนอก บางทีไปสังเกตการณ์ร้านอื่นที่เปิดบริการลักษณะเดียวกับของนายบี นายบีจะสังเกตตั้งแต่ราคา วัสดุที่ใช้ จนถึงบริการ บางครั้งนายบีก็จะไปตามงานแสดงสินค้าที่เป็นประเภทเดียวกันกับที่ร้าน เพื่อจะดูเทคโนโลยี หรือรูปแบบใหม่ๆของสินค้าแต่ละร้านกลับร้านให้เร็วที่สุด เพื่อดูแลความสะดวกของลูกค้า

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายบีเคยตกอยู่ท่ามกลางการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ซึ่งนายบีรู้สึกหวาดกลัวและไม่ปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน นายบีตกใจมาก เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น เพราะรถจักรยานยนต์พวกนี้จะขับด้วยความเร็วสูง และเลี้ยวไปมาด้วยความรวดเร็ว พอบีคิดว่าเป็นการมั่วสุมกันของวัยรุ่น ซึ่งอาจจะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมประเภทต่างๆได้ เป็นพฤติกรรมสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น อาจจะมีสิ่งเสพติดหรือการพนันเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยกับการแข่งขัน เสี่ยงของรถจักรยานยนต์แต่ละคันได้รับการปรับแต่งให้มีเสียงดัง คนดูหรือผู้ที่มาชมการแข่งขันก็มีส่วนทำให้เกิดการแข่งขันเช่นกัน นายบีคิดว่าคนดูอาจจะทำให้ผู้เข้าแข่งขันรู้สึกถึงความกล้าหาญ จึงได้แสดงออก รู้สึกว่าตนเองเป็นจุดเด่นในขณะนั้น ทำให้ผู้แข่งขันเกิดความภาคภูมิใจกับการกระทำของตนเอง นายบียังไม่เคยเห็นผู้เข้า

แข่งขันประสบอุบัติเหตุเลย เคยได้ขึ้นแค่เพื่อนเล่าให้ฟัง ความรู้สึกของนายบีไม่มีความสงสารเกิดขึ้นเลย แต่กลับรู้สึกสะใจเสียด้วยซ้ำ

ข้อเสนอแนะ

นายบีคิดว่ากฎหมายที่ใช้ควบคุมความผิดประเภนี้ยังไม่มีความรุนแรงเพียงพอ ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ควรให้การศึกษาตั้งแต่อยู่ในโรงเรียน ในสถาบันการศึกษาทุกระดับชั้น โดยเฉพาะในระดับที่กำลังเข้าสู่ช่วงความเป็นวัยรุ่น เพราะเป็นช่วงที่มีความเปลี่ยนแปลงในชีวิตสูง สร้างจิตใต้สำนึกในการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยตามกฎหมาย ให้ความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะความแตกต่างของรถจักรยานยนต์ที่ใช้ทั่วไปในท้องถนนกับรถจักรยานยนต์มีใช้กันในสนามแข่งขันว่า มีความแตกต่างกันอย่างไร นำผู้ที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมมาอบรมศึกษาให้รู้ถึงผลเสียของการแข่งขันรถจักรยานยนต์เพื่อให้ผู้ที่ชอบขับจี้แข่งขันรถจักรยานยนต์ปรดนนหลงโดยเฉพาะ ให้อยู่เป็นที่เป็นที่ทาง จัดทำให้อู่ต้องเหมือนสนามม้าที่เปิดอยู่ในปัจจุบัน จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัย แต่ต้องกำหนดทุนในการแข่งขันไม่มากนัก เพราะเท่าที่นายบีเคยเห็นบุคคลส่วนใหญ่ที่ทำการแข่งขัน จะมีฐานะไม่ค่อยดีนัก โดยสังเกตจากการแต่งตัวของคู่แข่งกัน

การประกอบอาชีพและชีวิตในอนาคต

นายบีมีความรักและผูกพันกับอาชีพที่ทำอยู่ในปัจจุบัน เพราะนายบีเป็นเจ้าของกิจการด้วยตัวเอง ทำเอง บริหารเอง ทำจากน้ำพักน้ำแรงของตัวเอง ถึงแม้ว่าในช่วงปัจจุบันรายได้จะไม่ดีนัก แต่ก็ยังสามารถอยู่ได้สบายกว่าหลายๆคนที่นายบีรู้จัก นายบีจะทำอาชีพนี้ไปเรื่อยๆเพราะคิดว่ารายได้คงจะดีขึ้น ถ้าเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น ถ้านายบีมีรายได้เพิ่มขึ้นก็อยากจะขยายร้านให้ใหญ่กว่าเดิม นำสิ่งอำนวยความสะดวกมาใช้ให้มากขึ้น ส่วนการมีครอบครัวตอนนี้ นายบียังไม่คิดเพราะปัจจุบันเศรษฐกิจยังไม่แน่นอน นายบีจะรอให้มีรายได้และความแน่นอนให้มากกว่านี้ก่อน แต่คงมีแน่ๆ และไม่คิดจะย้ายไปไหน ที่ทำอยู่ในตอนนี้ ถือว่ามีทำเลดีพอสมควรและยังสามารถขยับขยายได้อีกมาก

สัมภาษณ์ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	3. นายโจ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ.จตุตินพ ภูประเสริฐ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่	หน้าโรงเรียนบริเวณสี่แยกลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายโจ อายุ 26 ปี เป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิดพักอาศัยอยู่บริเวณถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาในระดับชั้นอนุปริญญา นายโจประกอบอาชีพเป็นหัวหน้าพนักงานต้อนรับที่ร้านอาหารและเครื่องดื่มแห่งหนึ่งบริเวณย่านสุขุมวิทเป็นอาชีพหลัก และเป็นพนักงานต้อนรับอยู่ที่โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่าเป็นอาชีพเสริม เป็นคนโสด ขณะนี้กำลังจะศึกษาต่อในระดับชั้นปริญญาตรี

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายโจเป็นบุคคลที่มีลักษณะร่าเริง พุคจาเสียงดังฟังชัด เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย แต่เป็นคนจริงจังในชีวิต มักจะระบายความในใจที่เกี่ยวกับครอบครัวให้ฟังเสมอ นายโจสูงประมาณ 178 ซม. มีผิวสีเหลือง ตัดผมสั้น แต่งกายสะอาดสะอ้านดูสุภาพ ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามต่างๆได้เป็นอย่างดี

ประวัติชีวิต

นายโจเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง พ่อประกอบอาชีพรับราชการ แม่เป็นแม่บ้าน และขายของชำเล็กๆน้อยๆภายในบ้าน นายโจจบการศึกษาในระดับอนุปริญญา หลังจากนั้นนายโจก็เริ่มหางานทำเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระทางบ้าน เนื่องจากนายโจมีพี่น้อง 4 คน นายโจเริ่มทำงานตั้งแต่

อายุ 22 ปี โดยเพื่อนบ้านเป็นคนมาชักชวนให้นายโจไปทำที่โรงพยาบาลตำรวจ ในตำแหน่งเสมียน นายโจทำงานได้ 2 ปี ก็รู้สึกว่าจะไม่มีความก้าวหน้าในการทำงานประกอบกับที่ทำงานไกลจากบ้านมาก ต่อมานายโจได้เข้าไปทำงานอยู่ที่ร้านเคนคิกี้ ฟรายซิกเก้น (KFC) สาขาอมรพันธุ์ โดยทำหน้าที่เด็กเสิร์ฟ แต่ก็ทำได้ประมาณ 6 เดือนก็ลาออก นายโจบอกว่าเป็นงานที่เหนื่อย และน่าเบื่อ ต้องคอยทำความสะอาดร้าน กว่าจะปิดร้านก็ตึก ปิดร้านไป 1 ชั่วโมงแล้วยังทำความสะอาดไม่เสร็จเลย และเงินเดือนก็ได้น้อย นายโจเลยลาออกเป็นเป็นเด็กบรรจุสินค้าในซูเปอร์มาร์เก็ต ในห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์สาขางวงษ์วาน แต่ทำได้ไม่นานนายโจก็ลาออกเพราะหัวหน้างานเป็นคนจู้จี้มากน่ารำคาญ ต่อมานายโจได้เข้าทำงานที่ธนาคารไทยพาณิชย์ (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ในตำแหน่งรักษาความปลอดภัยขนเงินไปที่ต่างๆ โดยมีพี่แถวบ้านมาบอกให้นายโจไปสมัคร นายโจคิดว่างานนี้คงจะเป็นงานที่มั่นคงและดูเป็นงานที่มีความสำคัญ มีความรับผิดชอบสูง และตัวนายโจเองก็รู้สึกดีกับอาชีพนี้ แต่นายโจก็ทำอยู่ได้ไม่นาน เพราะเศรษฐกิจตกต่ำ ทางผู้บริหารของธนาคารจึงให้นายโจหยุดงานไว้ก่อนแล้วให้รอเรียกกลับไปทำงานอีกที ระหว่างที่นายโจรอเรียกกลับไปทำงานในธนาคาร นายโจได้เข้าไปสมัครงานของโรงแรมเซ็นทรัล และได้ทำงานในตำแหน่งพนักงานต้อนรับและลงทะเบียนผู้เข้าพัก โดยนายโจจะทำงานในวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 10.00 ถึงเวลา 17.00 น. ต่อมานายโจได้รู้จักกับเจ้าของร้านอาหารและเครื่องดื่มย่านสุทธิสารระหว่างไปเที่ยวกลางคืน เจ้าของร้านจึงช่วยนายโจให้ทำงานที่ร้านด้วย ปัจจุบันนายโจทำงาน 2 แห่ง โดยจะมาทำงานที่ร้านอาหารเวลาตั้งแต่ 20.00 น. ถึงเวลา 02.00 น. ทุกวันในตำแหน่งหัวหน้าพนักงานต้อนรับ จากการที่นายโจทำการ 2 แห่ง โดยจะมาทำงานที่ร้านอาหารเวลาตั้งแต่ 20.00 น. ถึงเวลา 02.00 น. ทุกวันในตำแหน่งหัวหน้าพนักงานต้อนรับ จากการที่นายโจทำการ 2 แห่ง ทำให้นายโจมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 10,000 บาท นายโจไม่ได้แบ่งเงินให้ทางบ้านใช้ แต่จะเก็บเงินไว้เป็นทุนเรียนต่อเมื่อมีโอกาส

ครอบครัวหรือญาติ

นายโจมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน นายโจเป็นคนที่ 2 มีพี่สาว 1 คน และน้องสาว 2 คน ครอบครัวของนายโจมีฐานะปานกลาง โดยพ่อของนายโจมีอาชีพรับราชการ ส่วนแม่มีอาชีพขายของชำอยู่กับบ้าน ลูกๆแต่ละคนจะได้รับการส่งเสริมให้เรียนหนังสือตามแต่ลูกแต่ละคนอยากจะเรียน พ่อของนายโจจะไม่ค่อยกลับบ้านและทะเลาะกับแม่อยู่เป็นประจำ พี่สาวคนโตมีอาชีพขายหมู สามมีอาชีพขายเทป ทั้งคู่ประกอบอาชีพอยู่ที่ตลาดยิ่งเจริญ หลังจากที่พี่สาวคนโตแต่งงานก็ย้ายออกไปอยู่ที่

บ้านสามมี มีบุตรชายด้วยกัน 2 คน พี่สาวส่งให้มาอยู่กับแม่ที่บ้าน โดยพี่สาวจะมาเยี่ยมประมาณ 2 สัปดาห์ต่อครั้ง นายโจปัจจุบันทำงานอยู่ 2 แห่ง งานหลักคือเป็นหัวหน้าพนักงานต้อนรับ อยู่ที่ร้านอาหารและเครื่องคัมย่านสุทธินสาร นายโจยังอาศัยอยู่กับแม่ น้องสาวคนแรกของนายโจปัจจุบันแต่งงานแล้วช่วยสามมีเก็บค่าเช่าห้องอยู่ย่านสุทธินสาร เนื่องจากสามมีเป็นเจ้าของอยู่ หลังจากแต่งงานน้องสามมีย้ายไปอยู่บ้านสามมี จะกลับมาเยี่ยมบ้างประมาณเดือนละ 2 ครั้งไม่แน่นอน ส่วนน้องสาวคนเล็กของนายโจยังอาศัยอยู่กับนายโจและแม่ กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ในสาขาวิชาวิศวกรรมโยธาปีสุดท้าย โดยพี่สาวคนโตและนายโจ จะเป็นคนที่ช่วยกันรับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยจะมีเวลาว่างมาพบปะกันมากนัก จะมีโอกาสได้เจอกันอย่างพร้อมเพรียงบ้างในงานเทศกาลเช่น งานวันเกิดลูกสาวของพี่สาวคนโต งานปีใหม่ สงกรานต์ และลอยกระทง เป็นต้น

ชีวิตประจำวัน

ในวันจันทร์ถึงวันพฤหัสบดี นายโจจะตื่นนอนประมาณ 13.00 น. หลังจากอาบน้ำเสร็จนายโจก็จะหาข้าวทานในบ้าน แต่ถ้าวันไหนแม่ไม่ได้ทำไว้ก็จะออกไปซื้อทานตามร้านค้าที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน โดยส่วนใหญ่ นายโจจะใช้เวลาว่างระหว่างหลังตื่นนอนจนถึงเวลาประมาณ 19.00 น. ดูโทรทัศน์ ฟังเพลงจากรายการวิทยุ อยู่ที่บ้าน หรือในบางครั้งก็จะออกไปเที่ยวข้างนอก ก่อนจะออกไปก็ต้องคิดว่า จะเข้ามาที่บ้านอีกหรือเปล่า ถ้าไม่กลับเข้ามาอีกก็ต้องแต่งตัวให้พร้อมที่ไปทำงานที่ร้านอาหารได้เลย แต่ถ้าแต่งตัวไปไม่พร้อมก็ต้องเผื่อเวลาไว้กลับมาอาบน้ำแต่งตัวที่บ้านก่อนแต่อย่างไรก็แล้วแต่นายโจจะต้องเข้าถึงร้านอาหารก่อนเวลา 20.00 น. นายโจจะต้องคอยดูแลลูกค้าและควบคุมเด็กเสิร์ฟให้ทำงานด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ร้านอาหารจะปิดประมาณ 02.00 น. ถ้าวันไหนยังมีลูกค้าทานอาหารยังไม่เสร็จก็จะรอลูกค้าจนกว่าจะทานเสร็จแล้วจึงปิดร้าน แต่หลังจาก 02.00 น. ทางร้านจะไม่ขายของให้อีก โดยปกติแล้วนายโจจะกลับถึงบ้านประมาณ 03.00 น. ถ้าไปเที่ยวต่อก็จะกลับสว่างงานที่ร้านอาหารจะหยุดได้เดือนละไม่เกิน 2 วัน นายโจสามารถเลือกวันเองได้ตามใจชอบ แต่ต้องไม่เป็นวันศุกร์ และวันเสาร์เพราะเป็นวันที่มีลูกค้ามาก

ในวันศุกร์ถึงวันอาทิตย์ นายโจจะต้องตื่นนอนตั้งแต่ 09.00 น. อาบน้ำแต่งตัวทานข้าวและต้องไปให้ถึงโรงแรมเซ็นทรัลก่อนเวลา 10.00 น. นายโจจะมีหน้าที่ต้อนรับและลงทะเบียนเข้าพักของลูกค้า จนถึง 17.00 น. อาหารเที่ยง ทางโรงแรมจะจัดไว้ให้พนักงานได้ทานกันอยู่แล้ว หลังจากเสร็จงานที่โรงแรม นายโจก็จะเข้าไปเดินเล่น ชมภาพยนตร์ในส่วนที่เป็นห้างสรรพสินค้า แล้วจึงไปทำงาน

ต่อที่ร้านอาหาร แต่ในบางครั้งนายโจก็จะกลับมาพักผ่อนที่บ้านก่อนแล้วจึงออกไปทำงานที่ร้านอาหารอีกทีหนึ่ง การเดินทางไปทำงานนายโจนิยมใช้บริการรถโดยสารประจำทางเป็นส่วนใหญ่ทั้งเวลาไปและเวลากลับ ทำให้นายโจได้มีโอกาสสัมผัสกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงด้วยเช่นกัน

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายโจเป็นผู้นิยมใช้บริการรถโดยสารประจำทางเป็นประจำ ทั้งเวลากลางวันและเวลากลางคืน นายโจให้ความเห็นว่าการแข่งขันรถจักรยานยนต์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดี ทำให้เกิดเสียงดังรบกวนผู้อื่นในเวลากลางคืน ถ้าฟังมีรถจักรยานยนต์ที่ใช้แข่งขันเพียงคันเดียวก็มีเสียงดังอยู่แล้ว แต่ในเวลาแข่งขันจะมีรถจักรยานยนต์ตั้งแต่ 2 คันขึ้นไปจนถึงประมาณ 6 คัน ต่อหนึ่งเที่ยว เวลาพวกที่ทำการแข่งขันกันประสบอุบัติเหตุก็จะทำให้การจราจรติดขัด พื้นถนนหรือทรัพย์สินของทางราชการก็จะเสียหายเพราะตัวถังรถที่เกิดอุบัติเหตุจะครูดไปกับพื้นทำให้รัฐบาลสิ้นเปลืองงบประมาณในการซ่อมแซมต่างๆที่ไม่ควรจะเป็น ถนนที่ใช้แข่งขันกันก็จะเปื้อนถนนวิภาวดีรังสิต ตั้งแต่ช่วงสี่แยกสุทธิสาร ถึงสี่แยกลาดพร้าว เวลาที่การแข่งขันกันนายโจก็จะสังเกตเห็นผู้ชมที่ยืนกันอยู่ตามข้างทางเป็นกลุ่มๆ และอีกพวกก็จะขึ้นไปอยู่บนสะพานลอยคนข้าม นายโจเองก็เคยเป็นคนหนึ่งในกลุ่มคนเหล่านั้น นายโจเล่าให้ฟังว่าสาเหตุที่ไปดูก็เพราะอยากรู้อยากเห็นว่ามီးอะไรกันบ้างในการแข่งขัน เข้าไปดูคนที่มาดูการแข่งขันรถจักรยานยนต์มีการพนันขันต่อกัน ทั้งเงินสด รถจักรยานยนต์ อุปกรณ์แต่งรถต่างๆ ครูตสวยๆเพื่อสักวันที่นายโจเก็บเงินซื้อรถจักรยานยนต์ได้ จะได้เอาไปแต่งให้เหมือนกับรถจักรยานยนต์คันที่นายโจชอบได้เวลาที่นายโจเห็นผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์ล้ม นายโจจะรู้สึกสมน้ำหน้า ดูแล้วสะใจดี อยากจะลงไปกระที่บข้า

ข้อเสนอแนะ

นายโจอยากจะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเข้มงวดมากกว่านี้ เพราะเท่าที่เห็นโดยมีตำรวจเข้ามาทำการจับกุมเหมือนกัน แต่นานๆครั้ง บางวันแข่งกันจนเลิกแข่งแล้วยังไม่เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจมาดูแลแม้แต่คนเดียว กฎหมายต้องมีความเด็ดขาดและรุนแรง ต้องให้ผู้ที่ทำการแข่งขันติดคุกหมดทุกคนมันถึงจะเลิกกัน พ่อแม่ก็มีส่วนสำคัญ ต้องดูแลลูกของคนให้มากกว่านี้ เพราะผู้ทำการแข่งขันจะมีอายุตั้งแต่ประมาณ 15 ปีจนถึงอายุประมาณ 30 ปี รัฐบาลควรออกระเบียบมาให้ชัดเจนว่าจะใช้มาตรการ

ไหนในการควบคุม ผู้ที่กระทำความผิดประเภทนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ก็มีส่วนช่วยกันลดการกระทำผิดประเภทนี้ ได้โดยการโทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกครั้งเมื่อเห็นการกระทำผิด รายการโทรทัศน์ควรจะมีการพิจารณารายการที่ออกเผยแพร่ เพราะนายโจคิดว่ามีผลมากกว่าเด็กวัยรุ่น โดยเฉพาะรายการแข่งขันรถจักรยานยนต์ต่างๆ

การประกอบอาชีพและชีวิตในอนาคต

นายโจมีความรู้สึกที่ว่าอาชีพที่ทำอยู่ในปัจจุบันถึงจะมีเวลาว่างน้อย แต่ก็มีรายได้ที่ดี นายโจยังไม่คิดที่จะเปลี่ยนอาชีพอีกตอนนี้ นายโจกำลังเก็บเงินเพื่อเป็นทุนสำหรับการศึกษาต่อให้จบชั้นอุดมศึกษา นายโจกำลังจะสมัครเข้าศึกษาต่อในสาขาบริหารการตลาดภาคปกติ เพราะนายโจยังต้องทำงานตอนกลางวันอยู่ ขณะนี้แม่ของนายโจกำลังผ่อนบ้านอยู่หนึ่งหลัง อยู่บริเวณ อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี ซึ่งไกลจากบ้านที่พักอยู่ในปัจจุบันไม่มากนัก นายโจไม่คิดที่จะมีครอบครัว เพราะประสบการณ์ที่ได้รับจากพ่อแม่ ถึงพ่อกับแม่ของนายโจจะอยู่ด้วยกัน แต่ก็ทะเลาะกันบ่อยมากจนนายโจรู้สึกว่าการมีครอบครัวไม่ได้มีความสุขเลย นายโจกลัวว่าชีวิตครอบครัวของนายโจจะเป็นแบบแม่ นายโจจะอยู่กับแม่ และเป็นคนหาเลี้ยงตัวเอง ตอนนี้นายโจคิดแต่ว่าจะเรียนต่อ และเก็บเงินซื้อรถยนต์ให้ได้สักคัน เป็นรถยนต์มือสองก็ยังดี แต่ถ้าเก็บเงินไม่ได้ก็จะซื้อรถจักรยานยนต์สักคัน นอกนั้นนายโจก็ยังไม่คิดอะไร หวังแต่ว่าจะทำให้ได้อย่างที่คิดไว้ก่อน ส่วนงานก็จะทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

สัมภาษณ์ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์	4. นายแดง (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ร.ต.อ. จูตินพ ภูประเสริฐ นิติศิปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่สัมภาษณ์	แขวงบางปะกอก เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นายแดง อายุ 33 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่ตำบลคองหงษ์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ จ.นครปฐม ปัจจุบันสมรสแล้ว นายแดงและภรรยาประกอบอาชีพรับราชการแต่เพียงอย่างเดียวทั้งคู่ นายแดงมีบุตร 2 คนอายุ 9 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ ซึ่งขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นายแดงเป็นบุคคลที่มีลักษณะเงียบขรึม มีความมั่นใจในตัวเอง พุดจาเสียงดัง ชัดเจนแต่จะคิดขี้บ้างเป็นบางครั้ง จะคิดก่อนพูดเสมอ เป็นคนที่มีรูปร่างสันทัด สูงประมาณ 168 ซม. ผิวสีเหลือง คัดผมสั้นหยักโสก แต่งกายเครื่องแบบข้าราชการ สะอาดสะอาดเรียบร้อย ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดี ด้วยความเต็มใจตั้งแต่เริ่มแรกจนเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์

ประวัติชีวิต

นายแดงเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง พ่อของนายแดงประกอบอาชีพรับราชการทหาร และแม่ของนายแดงเป็นแม่บ้าน นายแดงเกิดที่ตำบลคองหงษ์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภายหลังจากที่นายแดงเกิดได้ไม่นาน พ่อของนายแดงจึงต้องย้ายตามพ่อไปทั้งหมด นายแดงได้รับการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาที่จังหวัดนครสวรรค์ แม่ของนายแดงเสียชีวิต

ระหว่างคลอดน้องสาวของนายแดง และพ่อของนายแดงก็แต่งงานใหม่ นายแดงเล่าให้ฟังว่าช่วงที่พ่อของนายแดงจะมีแม่ใหม่ นายแดงเป็นเด็กที่เกรงมาก ไม่สนใจเรียน เหมือนเด็กมีปัญหาต่างๆไป เนื่องจากรับการเปลี่ยนแปลงที่พ่อจะไปรักผู้หญิงคนอื่นนอกจากแม่ของนายแดงเองไม่ได้ แต่ต่อมาก็เข้าใจ ต่อมาพ่อของนายแดงเสียชีวิตในระหว่างสงคราม ทำให้นายแดงรู้สึกไม่ดีกับชีวิต ที่ต้องประสบปัญหาต่างๆมากมาย แต่นายแดงก็สามารถฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆไปได้ด้วยดี นายแดงเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่จังหวัดนครปฐม หลังจากจบการศึกษา นายแดงได้เข้าทำงานในบริษัทแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เริ่มแรกทางบริษัทส่งให้นายแดงไปทำงานที่สาขาย่อยของบริษัทซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช นายแดงตั้งใจขันทำงานเป็นอย่างดี นายแดงทำงานได้ 4 ปี ทางบริษัทขอให้นายแดงย้ายเข้ามาทำงานในสำนักงานย่อยในกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้น 2 ปี นายแดงก็ได้ย้ายเข้ามาทำงานในสำนักงานย่อยในกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้น 2 ปี นายแดงก็ได้ย้ายเข้าไปทำงานในสำนักงานใหญ่ ตำแหน่งหน้าที่การงานของนายแดงเจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ นายแดงแต่งงานมา 9 ปีแล้ว มีบุตร 2 คน อาศัยอยู่ด้วยกัน

ครอบครัวและเครือญาติ

นายแดงมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันทั้งสิ้น 3 คน โดยนายแดงเป็นคนที่สอง มีพี่สาวหนึ่งคนน้องสาวหนึ่งคน และยังมีน้องชายร่วมบิดาเดียวกันอีกหนึ่งคน โดยแม่ของนายแดงเสียชีวิตระหว่างการคลอดน้องสาว หลังจากนั้นไม่นานนักพ่อก็แต่งงานใหม่ ต่อมาพ่อของนายแดงก็เสียชีวิตในสงคราม ส่วนแม่เลี้ยงปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่แต่ไม่ค่อยได้ติดต่อกันเท่าไรนัก พี่สาวของนายแดงแต่งงานแล้วมีอาชีพเป็นแม่บ้าน สามมีอาชีพรับจ้างเป็นผู้จัดการฝ่ายอาหารสดของห้างบิ๊กซี อาศัยอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา มีบุตรชายด้วยกัน 3 คน กำลังศึกษาอยู่ นายแดงแต่งงานแล้วมีอาชีพรับจ้างอยู่ที่บริษัทแห่งหนึ่งย่านราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร ภรรยา มีอาชีพเป็นพยาบาลอยู่ที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า มีลูกชายด้วยกัน 2 คน กำลังศึกษาอยู่ น้องสาวของนายแดงยังโสด มีอาชีพเป็นพยาบาลสภากาชาดไทย อยู่อาศัยอยู่ที่หอพักของสภากาชาดไทย ส่วนน้องชายต่างแม่ของนายแดงกำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ย่านรามคำแหง อาศัยอยู่ที่หอพัก ไม่ค่อยได้ติดต่อกันเท่าไรนัก ทุกคนในครอบครัวจะกลับบ้านทุกวัน เช่น พี่ใหม่ วันสงกรานต์ และตามวันเทศกาลทั่วไป

ชีวิตประจำวัน

นายแดงตื่นประมาณ 07.00 น. หลังจากนั้นก็อาบน้ำแต่งตัวไปถึงที่ทำงานก่อน 09.00 น. ภรรยาของนายแดงจะเป็นคนรับภาระไปส่งลูกด้วยในตอนเช้า เว้นแต่วันไหนที่ภรรยามีประชุมจะต้องออกจากบ้านแต่เช้า นายแดงก็จะเป็นคนไปส่งเอง ส่วนในตอนเย็นภรรยาของนายแดงจะเป็นคนไปรับลูกเนื่องจากภรรยาของนายแดงจะเลิกงาน 15.30 ซึ่งใกล้เคียงกับเวลาที่ลูกเลิกเรียนหนังสือและลูกจะใช้เวลารอไม่นานนัก นายแดงจะเลิกงาน 17.00 น. นายแดงจะทานอาหารเช้าเป็นกาแฟ และขนมปังซึ่งภรรยาซื้อไว้ให้ มือเที่ยงนายแดงจะหาทานบริเวณบริษัท และมีมือเย็นส่วนใหญ่จะกลับมาทานข้าวที่บ้าน โดยภรรยาจะเป็นผู้จัดหาไว้ให้ นายแดงจะทานข้าวเย็นเวลาประมาณ 19.00 น. แต่ถ้าวันไหนนายแดงมีประชุมตอนเย็นหรือจะไปงานเลี้ยง นายแดงจะโทรมาบอกภรรยาก่อน หลังจากนั้นนายแดงทานอาหารเย็นเสร็จก็จะอาบน้ำแล้วลงมาดูข่าวประจำวัน หรือไม่ก็คุยกับลูกและภรรยา นายแดงจะให้ลูกเข้านอนไม่เกิน 22.00 น. ส่วนนายแดงจะดูโทรทัศน์ พักผ่อนจนถึงเวลาประมาณ 23.00 น. นายแดงจะเป็นคนที่ไม่เคยเอางานกลับมาทำที่บ้านเลย ถ้าเป็นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ นายแดงจะตามใจลูกแล้วแต่ว่าลูกจะให้พาไปเที่ยวไหน บางครั้งก็จะพาไปเที่ยวบ้านญาติบ้าง แต่ถ้าไม่ได้ไปไหนนายแดงชอบจะนอนเล่นชมโทรทัศน์ ฟังรายการวิทยุอยู่กับบ้านเสียเป็นส่วนมาก

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นายแดงมีความเห็น โดยส่วนตัวให้ผู้ที่ชอบขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมักจะ เป็นวัยรุ่น เป็นการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยซึ่งอาจเกิดอันตรายได้ทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและของผู้อื่น เป็นบุคคลที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่มที่ตนเองมีส่วนร่วมหรือเป็นสมาชิกอยู่ นายแดงยังให้ความเห็นอีกด้วยว่าร้านซ่อมรถหรือผู้จัดจักรยานยนต์ก็น่าจะมีส่วนที่ทำให้เกิดการแข่งกันด้วย เพราะว่าอู่ซ่อมรถส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ มักจะมีรูปของการรับรางวัลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการปรับแต่งเครื่องยนต์ก็ดี หรือแม้กระทั่งรู้จักกับนักแข่งรถที่มีชื่อเสียงก็ต้องถ่ายรูปกับเจ้าของและเอารูปมาประดับร้าน เป็นการดึงดูดใจลูกค้าที่จะนำรถมาซ่อมหรือมาปรับแต่ง และนายแดงก็เชื่อว่าผู้ที่มาทำการแข่งขันคาดว่าจะเป็นที่สนใจของบริษัทที่ทำการจัดแข่งขันรถจักรยานยนต์ จะส่งผู้ที่มีประสบการณ์มาเฝ้าดูผู้ที่ควรจะได้รับรางวัลชมเชยเข้าร่วมทีม เพราะนายแดงเคยได้ยินมาว่ามีนักแข่งจักรยานยนต์บางคน ปัจจุบันเป็นผู้มีชื่อเสียง

ก็เคยเป็นผู้หนึ่งที่ทำการแข่งขันในรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมาก่อนเช่นกัน ทำให้ผู้ที่ทำการแข่งขันเกิดตัวอย่างในดวงใจ และอยากจะเป็นให้เหมือนกับผู้ที่ตนเองต้องการจะเอาอย่าง หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ ตามแบบคารา การกระทำเช่นนี้เป็นปัญหาต่อสังคม สร้างความเดือดร้อนรำคาญ ทำลายสุขภาพจิตของคนที่อยู่รอบตัว เป็นผู้ที่มีการศึกษาดำ ไม่สนใจเรียนหนังสือ

ข้อเสนอแนะ

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้นี้ควรจะหาวิธีสร้างภาพพจน์กับผู้ที่กระทำผิดลักษณะนี้ให้เป็นที่รังเกียจของสังคม อย่างเช่นตัวอย่างของการทิ้งขยะ ซึ่งคิดว่าได้ผลดีพอสมควร ครอบครัวควรจะให้ความรัก ความเอาใจใส่ในบุตรหลานหรือคนที่อยู่ในการปกครอง อย่างให้เขาเหล่านั้นรู้สึกว่าคุณเองมีปมด้อยและต้องการที่จะสร้างปมเด่นขึ้นมาทดแทน ควรดูแลถึงกลุ่มเพื่อน การคบเพื่อนให้อยู่ในขอบเขตของสังคม เจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรจะมีมาตรการที่เข้มงวดเด็ดขาดในการปราบปราม ให้รางวัลนำจับแก่เจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นการกระตุ้น สร้างแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ สื่อมวลชนควรจะพิจารณาการเผยแพร่ เช่นการจัดแข่งขันรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ว่ามีผลกระทบต่อการเล่นแบบของวัยรุ่นไทยหรือไม่ จัดตั้งสนามแข่งขันรถจักรยานยนต์เพื่อรองรับบุคคลเหล่านี้ให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อเป็นการจำกัดเขตไม่ให้รบกวนผู้อื่น พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกและการรักษาพยาบาล เพราะเมื่อห้ามไม่ได้ ยิ่งว่าเหมือนยิ่งขู่ก็ส่งเสริมให้ถูกต้องตามกฎหมายไปเลย

การประกอบอาชีพและชีวิตในอนาคต

นายแดงมีความพึงพอใจและรักในอาชีพที่ทำอยู่ในปัจจุบัน เพราะว่าเป็นอาชีพที่สามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับนายแดงได้ และมีรายได้ดี นายแดงมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีปัจจัยสี่ที่ต้องการแล้ว มีหวังไว้คือมีความก้าวหน้าในการทำงานต่อไป ลูกทั้งสองคนนายแดงอยากให้เรียนสูงๆ เพื่อความสำเร็จในชีวิตของตัวเอง และอยากจะให้ลูกสักคน คนไหนก็ได้รับราชการ เพื่อเป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล โดยนายแดงอยากให้เป็นตำรวจ อยากจะให้เรียนโรงเรียนนายร้อย เพราะนายแดงเคยอยากเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจมาก แต่สอบเข้าไม่ได้ นายแดงสอบอยู่ 3 ครั้งจนอายุเกินไม่สามารถ

สอบได้อีก นายแดงจึงอยากให้ลูกเป็นแทน แต่ถ้าลูกไม่ชอบก็จะไม่บังคับ ตอนนี้นายแดงไม่คิดจะเปลี่ยนแปลงอาชีพ เพราะคิดว่าประสบความสำเร็จเท่าที่ควร หวังแต่ลูกเท่านั้น

สัมภาษณ์ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 5.นางพร (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.จิตินพ ภู่งประเสริฐ
 นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่สัมภาษณ์ บริเวณถนนรามอินทรา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางสังคม

นางพรอายุ 38 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่บ้านเกิด ปัจจุบันสมรสแล้ว นางพรประกอบอาชีพแม่บ้านอย่างเดียว สามีมีอาชีพรับราชการ นางพรมีบุตร 1 คน อายุ 1 ปี 6 เดือน ซึ่งนางพรเป็นคนเลี้ยงดูด้วยตนเอง

ลักษณะทางบุคลิกภาพ

นางพรเป็นคนที่มีความร่าเริง พุดเก่ง มีน้ำเสียงดังฟังชัด เป็นคนใจเย็น การแต่งกายกางเกงสามส่วนสวมเสื้อยืดคอกกลมอยู่กับบ้าน นางพรสูงประมาณ 160 ซม. ผิวสองสี สวมแว่นตา ระหว่างที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์นางพรในระยะแรกๆนั้นมิได้ทำท่าทางประหม่าอย่างเห็นได้ชัด เวลาพูดมักจะมองเพดานและยิ้มอยู่ตลอดเวลา หลังจากที่มีความคุ้นเคยกันมากขึ้น นางพรจึงยอมให้สัมภาษณ์อย่างเต็มที่

ประวัติชีวิต

นางพรเกิดมาในครอบครัวที่มีอาชีพรับราชการ โดยบิดาและมารดารับราชการเป็นครูที่โรงเรียนในจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อนางพรจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาในบ้านเกิดแล้ว นางพรได้เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครเพื่อเรียนต่อในระดับชั้นอุดมศึกษา ระหว่างที่เรียนอยู่ในระดับชั้นอุดมศึกษาอยู่นั้นนางพรได้เช่าห้องพักอยู่กับเพื่อนที่บ้านเกิดด้วยกันสองคน หลังจากทีนางพรเรียนจบชั้นอุดมศึกษานางพรได้เข้าทำงานครั้งแรกที่ฮาร์ทลอร์ดคาเฟ่ โดยนางพรได้ไปสมัครงานด้วยตนเอง นางพร

ทำงานอยู่ประมาณ ในตำแหน่งสมุหบัญชี ก็ได้มีเพื่อนรุ่นพี่ได้มาชักชวนให้นางพรไปทำงานที่รีสอร์ทหรูในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อมานางพรรู้สึกว่าการที่ทำอยู่มีเงินเดือนน้อยเกินไปไม่เหมาะสมกับความสามารถของคนที่มีอยู่ จึงไปสมัครงานที่โรงแรมหัวหินแกรนด์ ในตำแหน่งสมุหบัญชี เมื่อโรงแรมหัวหินแกรนด์ตกลงก็ย้ายมาอยู่ที่หัวหินแกรนด์ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากที่ทำงานเดิมมากนักเพราะอยู่ในเขตอำเภอหัวหินเช่นกัน นางพรเคยคิดว่าจะอยากให้ตัวเองได้ทำงานในโรงแรมที่อยู่ในกลุ่มดุสิตกรู๊ป เพราะจัดได้ว่าเป็นกลุ่มโรงแรมชั้นดีและอยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศ ไทย นางพรจึงส่งจดหมายสมัครงานไปที่โรงแรมดุสิตลาดูน่า ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ต่อมานางพรก็ได้ไปทำงานที่นั่นตามที่ได้หวังไว้ หลังจากทำงานอยู่ที่ภูเก็ตประมาณ 2 ปี นางพรก็เริ่มรู้สึกว่ายู่ไกลบ้านมาก ประกอบกับมีรุ่นพี่มาชักชวนให้มาทำงานที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ นางพรจึงย้ายมาทำงานที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ในตำแหน่งสมุหบัญชี และระหว่างนี้เองนางพรก็ได้แต่งงานและย้ายไปอยู่บ้านพักราชการของสามี งานที่สุดท้ายที่นางพรทำก่อนที่จะลาออกมาเป็นแม่บ้านก็คือ โรงแรมปทุมวันปริ๊นเซส เนื่องจากเศรษฐกิจในช่วงนี้ไม่ดี ระหว่างที่ลาออกนางพรอยู่กับบ้านเลี้ยงลูกและทำงานทั่วไปในบ้าน

ครอบครัวเครือญาติ

นางพรมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 7 คน นางพรเป็นคนที่ 6 มีพี่ชาย 1 คน พี่สาว 4 คน และมีน้องชายอีก 1 คน พ่อของนางพรเสียชีวิตแล้วด้วยโรคชรา ส่วนแม่เป็นแม่บ้านอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด พี่ชายคนโตปัจจุบันเสียชีวิตแล้วเนื่องจากประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์พลิกคว่ำขณะขับไปทำงานที่จังหวัดร้อยเอ็ด พี่สาวคนโตประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว แต่งงานแล้วสามีเป็นคนร้อยเอ็ด ทำงานราชการ มีบุตรด้วยกัน 3 คน ลูกชายคนโตทำธุรกิจส่วนตัวอยู่ที่กรุงเทพฯ ลูกสาวคนกลางเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงและลูกชายคนสุดท้องเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พี่สาวคนที่ 2 ปัจจุบันยังไม่แต่งงาน ประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ในกรุงเทพมหานคร พี่สาวคนที่ 3 ทำธุรกิจส่วนตัวอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด ปัจจุบันยังไม่แต่งงาน พี่สาวคนที่ 4 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด สามีทำธุรกิจส่วนตัวอยู่ด้วยกัน มีลูกด้วยกัน 3 คน เป็นลูกชายคนโตและลูกสาว 2 คน หลังจากแต่งงานก็ย้ายไปอยู่ข้างนอกแต่ไม่ไกลจากบ้านแม่มากนักห่างไปประมาณ 2 กิโลเมตร ตัวนางพรเองเป็นลูกคนที่ 6 ลาออกจากงานมาเป็นแม่บ้าน สามีรับราชการ มีลูกชายด้วยกัน 1 คน อายุ 1 ปี 6 เดือน อาศัยอยู่ที่บ้านพักราชการของสามีในกรุงเทพมหานคร น้องชายคนสุดท้องช่วยพี่สาวคนที่ 3 ทำธุรกิจ

ส่วนตัวอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด ปัจจุบันยังโสด และพักอาศัยอยู่ที่บ้านของพี่สาวคนที่ 3 ปัจจุบันที่บ้านแม่จะมีครอบครัวของพี่สาวคนโต และพี่สาวคนที่ 3 อาศัยอยู่ด้วย ส่วนลูกคนอื่นๆจะนัดกันมาเยี่ยมพร้อมๆกันในวันเกิดแม่ วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ ซึ่งลูกๆจะมารวมกันเป็นประจำทุกปี ในช่วงที่ไม่มีเทศกาลนางพรก็ไปเยี่ยมแม่ที่จังหวัดร้อยเอ็ดบ้างประมาณ 2 เดือนครั้ง ส่วนแม่บางครั้งก็จะมาหาที่บ้านสามีบ้างประมาณปีละ 2-3 ครั้ง

ชีวิตประจำวัน

ปัจจุบันนางพรลาออกจากงานแล้วจะตื่นนอนประมาณ 07:00 ถึง 08:00 น. เพื่อจะมาดัมข้าวให้สามีและลูกรับประทาน แต่ส่วนใหญ่ตอนเช้าสามีมักจะดื่มน้ำกาแฟและขนมปังซึ่งสามีจะเป็นคนจัดหาเอง นางพรจะต้องป้อนข้าวลูกเพราะลูกยังเล็กช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ หลังจากลูกทานข้าวเสร็จนางพรก็จะปล่อยให้ลูกเล่นตามสบาย หรือไม่นานนางพรก็จะพาลูกออกไปเดินเล่นนอกบ้าน พอใกล้เที่ยงนางพรจะกลับมาเตรียมอาหารให้สามี เพราะส่วนมากสามีจะกลับมาทานข้าวที่บ้านทุกมื้อเนื่องจากที่ทำงานอยู่ไม่ไกลจากที่ทำงานมากนัก หลังจากทีลูกทานข้าวเที่ยงเสร็จก็จะอาบน้ำให้ลูกและพาลูกไปนอน ระหว่างที่ลูกนอนนางพรจะมาซักผ้าที่ใช้แล้วทั้งของตัวเองและสามีรวมถึงผ้าอ้อมลูกด้วย ครอบครัวของนางพรจะทานข้าวเย็นประมาณ 19:00 น. โดยในแต่ละมีอนางพรจะทำด้วยตัวเองและสามีจะซื้อสำเร็จมาจากข้างนอกด้วย ในบางครั้งสามีก็จะพาไปทานอาหารนอกบ้านประมาณสัปดาห์ละ 1 ครั้ง พอ 20:00 น. ก็จะมานั่งคุย จะพาลูกไปอาบน้ำก่อนนอน 20:30 น. นางพรจะให้ลูกเล่นถึง 21:00 น. แล้วจึงจะพาลูกขึ้นไปนอน นางพรจะอยู่กับลูกจนกว่าจะแน่ใจว่าลูกหลับแล้วก็จะลงมานั่งคุยกับสามี ดูโทรทัศน์ หรืออ่านหนังสือเกี่ยวกับการเลี้ยงลูก นางพรจะนอนประมาณ 23:00 น.

ทัศนคติเกี่ยวกับการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร

นางพรเห็นว่าการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงเกิดจากความคึกคะนองของคนซึ่งอยู่ในวัยรุ่น อาจจะได้รับอิทธิพลของสังคมในหมู่ผู้ที่มีรถจักรยานยนต์เหมือนกัน ทำสิ่งต่างๆในชีวิต ขยายกลุ่มใหญ่ขึ้น การแสดงความเป็นผู้นำ การแต่งรถ การแสดงความสามารถทั้งของรถจักรยานยนต์และผู้ขับขี่ การสร้างจุดเด่นให้เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม เป็นกลุ่มที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นถึงแม้เวลาที่ใช้ในการแข่งขันจะเป็นตอนกลางคืน แต่ก็ยังมีผู้ใช้รถหรือคนเดินเท้าอยู่ บางคนใช้

รดใหม่ ถ้าเดือดร้อนเพราะคนพวกนี้ก็เสียความรู้สึกเป็นอย่างมาก สื่อมวลชนมีผลอย่างมากที่จะทำให้เกิดการแข่งขันโดยเฉพาะโทรทัศน์ หรือนิตยสารที่เกี่ยวกับการแข่งรถจักรยานยนต์ ซึ่งจะทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ โดยส่วนตัวของนางพรแล้วความเดือดร้อนที่ได้รับจากการแข่งขันคือเสียงที่ดังมากจนไม่สามารถนอนหลับได้ การแข่งขันบางครั้งก่อให้เกิดความเสียหายในทรัพย์สินและชีวิตของตนเองและผู้อื่น รวมถึงทรัพย์สินของทางราชการ และเป็นการเพิ่มภาระให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย

ข้อเสนอแนะ

ถ้ามีโอกาสนางพรอยากจะแนะนำให้ผู้ที่ชอบขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงให้ไปแข่งขันกันในสนามแข่ง เพราะปัจจุบันก็มีการจัดการแข่งขันรถจักรยานยนต์ในรุ่นที่นิยมใช้กันตามท้องถนนด้วย การกำหนดโทษในฐานะความผิดประเภทนี้นางพรเองก็มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายน้อย แต่คิดว่าบทลงโทษคงจะเบาเกินไปและขาดความจริงจังของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ผู้บังคับบัญชาระดับสูงควรจะได้ใส่ใจกับปัญหานี้ให้มากเพราะผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยเด็กซึ่งจะเป็นอนาคตของชาติต่อไป

การประกอบอาชีพในอนาคต

นางพรอยากจะเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว เป็นธุรกิจที่ไม่ต้องใหญ่มากเพราะนางพรไม่อยากเป็นลูกจ้างใคร ธุรกิจที่คิดไว้คือทำมินิมาร์ท แต่ตอนนี้เศรษฐกิจยังไม่ดีเท่าที่ควรก็คงยั้งระยะเวลาของเป้าหมายออกไป ในตอนแรกนางพรคิดว่าจะทำธุรกิจตอนที่นางพรอายุได้ 40 ปี ต้องขยายเวลาเป็น 44 ปีเศรษฐกิจก็คงจะดีขึ้น ประกอบกับตอนนี้ลูกยังเล็กมาก ถ้าลูกโตอีกหน่อยคงจะออกไปหางานทำเป็นลูกจ้างไปก่อนถ้าเงินเดือนดี นางพรอยากมีบ้านเดี่ยวสักหลังย่านรามอินทรา วัชรพล ให้มีเนื้อที่ประมาณ 70 ตารางวาที่พอ เพราะอยู่บ้านที่ทางราชการจัดให้ทำอะไรก็คิดว่ามีความสุขอยู่ที่บ้านของตัวเองไม่ได้ ในช่วงปลายของชีวิตคิดว่าอาจจะไปอยู่ที่บ้านเกิดของสามี แต่ก็ต้องเอาธุรกิจที่จะทำเป็นหลัก เพราะปัจจุบันการสื่อสารหรือขนส่งมวลชนได้พัฒนาไปมากแล้ว ไปไหนมาไหนก็สะดวกและประเทศไทยไม่ใช่ประเทศที่ใหญ่มากเดินทางวันเดียวก็ถึง ส่วนลูกชายโตขึ้นอยากให้รับราชการอะไรก็ได้ เพราะนางพรคิดว่าถึงเงินเดือนจะน้อยแต่ก็มีความมั่นคงนางพรจะได้หมดห่วง ขณะนี้นางพรยังไม่คิดว่าจะมีบุตรคนที่สองส่วนทางสามีคิดว่ามีคนเดียวก็เพียงพอแล้ว

ส่วนที่สอง การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเรื่อง การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ และเก็บประวัติชีวิตผู้ให้ข้อมูล (Key Informant) ซึ่งเป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์แข่งขันในปัจจุบัน และผู้ที่เคยทำการมีประสบการณ์ในการขับขี่ในอดีต รวมทั้งสิ้น 10 คน นอกจากนี้ ข้อมูลอีกส่วนหนึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ และเก็บประวัติชีวิตของผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ซึ่งมีประสบการณ์พบเห็นการแข่งขันรถจักรยานยนต์ โดยเป็นผู้ สัตว์จรผ่านไปมาบนเส้นทางที่มีกิจกรรมการแข่งขันเป็นประจำ รวมทั้งผู้ที่อยู่อาศัยในละแวกใกล้เคียงจำนวน 5 คน และทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวน 5 คน ดังนั้นจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด คือ 20 คน

สำหรับสถานที่เก็บข้อมูลการวิจัย มาจากถนนสายหลักที่มีการแข่งขันบ่อยครั้ง คือ

1. บริเวณถนนบรมราชชนนี ไปจนถึงเขตบางพลัดหน้าห้างสรรพสินค้าตั้งฮั่วเส็ง-สายใต้ใหม่
2. ถนนคลองเตย - ชองนนทรี
3. วงแหวนรอบนอก ถนนดลิ่งชัน ไปบางแคและสมุทรปราการ

ในส่วนของคุณสมบัติที่ได้จากการสังเกตการพบผู้ที่เป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์คล้ายคลึงกัน จนอาจกล่าวได้ว่า เป็นลักษณะร่วมโดยเฉพาะทางด้านบุคลิกภาพ ที่มีลักษณะไม่ค่อยมีความมั่นใจในตัวเอง มีความอับอายและรู้สึกว่าคุณเองมีปมด้อยในชีวิต ขณะที่เล่าเรื่องราวของตนเอง มีท่าทางที่ไม่ค่อยมีความสุขเท่าไร รู้สึกว่ามีความผิดพลาด ผิดหวังในชีวิตในอดีตที่ผ่านมา จึงมีส่วนทำให้ไม่มั่นใจในอนาคตข้างหน้า เรียกได้ว่า หลักประกันชีวิตอนาคตยังไม่มั่นคง และผู้ให้สัมภาษณ์ 6 คน จากจำนวน 10 คน มีลักษณะทางกายภาพ ที่ไม่ค่อยน่าดู กล่าวคือ แต่งกายไม่ค่อยสะอาด สะอาด ไร้ผม ไร้หนวดเครา ไม่ค่อยเอาใจใส่รูปร่างหน้าตา ก่อนข้างจะปล่อยปลະละเลยในสุขอนามัยของตัวเอง

อาจกล่าวได้ว่า คนกลุ่มนี้ มีแนวโน้มในการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ที่สืบเนื่องมาจากอิทธิพลของหลาย ๆ ปัจจัยที่นำมาศึกษา ทั้งทางด้านการศึกษาที่กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีการเรียนน้อยหรือแม้จะได้รับการศึกษามาบ้าง แต่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการศึกษาเท่าที่ควร คนกลุ่มนี้ได้รับการช่วยเหลือจากสื่อมวลชน และการชักชวนของเพื่อน ตลอดจนถึงเร้าทั้งทางวัตถุที่เป็นการพนันและความรู้สึกสะใจทำหาย พื้นฐานของกลุ่มคนที่ขับขี่รถจักรยานยนต์บนถนนหลวงนั้นส่วนใหญ่ มาจาก

ครอบครัวที่ไม่อบอุ่น มีปัญหาในครอบครัว อีกทั้งเป็นพวกที่ไม่มีภาระรับผิดชอบในชีวิตมากนัก เนื่องจากเป็นคน โสด ทำให้ กล้าได้กล้าเสีย โดยไม่กังวล นอกจากนี้ ปึงจัยเสริมที่เข้ามา เกี่ยวข้องด้วย มาจากอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของจักรยานยนต์ เช่น มีความรู้ในการซ่อมรถ เป็นคน ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างมาก่อน

ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ นำมาจัดกลุ่มตามลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

1. อายุ

จากข้อมูล พบว่า ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มวัยรุ่นจำนวน 5 คน เป็นผู้ที่มิพบทบทวนในการเป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์บนถนนหลวงในปัจจุบัน คนเหล่านี้ เป็นวัยรุ่นที่ยังมีความตึกคะนอง และสนุกสนานในการใช้ชีวิตที่โลดโผน รักความตื่นเต้น รักความเร็ว ชอบการแข่งขันที่เร้าใจ ไม่ค่อยมีความขังคึกมากเท่าไร ไม่คำนึงถึงผลเสียของการขับขี่ประลองความเร็วมากเท่าไรนัก

สำหรับกลุ่มคนที่มีอายุเกิน 25 ปี จำนวน 5 คน เป็นผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการขับขี่รถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมาก่อนเมื่อมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น เท่าที่ทำการสัมภาษณ์ คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่อำนวยการแล้ว หากจะมีบทบาทบ้าง ก็เป็นเพียงผู้ดูหรือผู้สังเกตการณ์ที่ตีเท่านั้น คนกลุ่มนี้รู้สึกตัวว่า เป็นผู้ใหญ่แล้ว เริ่มมีความรู้สึกไม่อยากเข้าไปแข่งขันเสี่ยงตายอีกแล้ว และความคิดที่มีอยู่ในขณะนี้ คือ ไม่คาดคิดว่า เมื่อก่อนจะมีความกล้าหาญชาญชัย เข้าไปประลองความเร็วได้ ทั้งๆที่ตอนนี้ รู้สึกกลัว และมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีแฝงอยู่ อาจเป็นไปได้ว่า วัยที่สูงขึ้นมีส่วนทำให้คนมีความคิดแตกต่างไปจากเดิมที่เคยเป็นในช่วงที่มีอายุน้อยอยู่ หรือกล่าวได้ว่า เมื่อคนเป็นผู้ใหญ่ขึ้นจะมีวิจารณญาณที่สูงขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น

2. การศึกษา

จากข้อมูลที่เก็บได้ พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์แข่งขัน โดยเฉลี่ยมักเป็นผู้ที่มีการศึกษาไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ที่จบการศึกษาในระดับไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 6 คน จากจำนวนทั้งหมด 10 คน ในจำนวนนี้ จบการศึกษาในระดับต่ำสุด คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นจำนวน 4 คน และอีก 2 คน จบการศึกษาประมาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ขับขี่จำนวน 4 คนที่เหลือ มีการศึกษาระดับ ปวช. 2 คนและอุดมศึกษา 2 คน

ผู้ที่เรียนจบชั้นประถมศึกษา ไม่ได้ได้รับการศึกษาต่อ เนื่องจาก ความยากจนโดยเฉพาะทางบ้านมีสมาชิกที่ต้องเลี้ยงดูหลายคน มีอาชีพที่ไม่มั่นคงนัก และสภาพแวดล้อมในครอบครัวไม่เอื้ออำนวย นั่นคือ มีปัญหาครอบครัว เช่น ครอบครัวแตกแยก สมาชิกในครอบครัวเคยประกอบอาชญากรรม ครอบครัวไม่อบอุ่นและไม่สนใจดูแลกัน ทั้งฐานะและสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยทำให้ลดโอกาสในการศึกษาต่อ ทั้งนี้ ผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาส่วนหนึ่งมักจะไม่นิยมเรียนหนังสือ รู้สึกเกียจคร้านในการอ่านหนังสือ แต่มักจะรู้สึกได้ภายหลังว่า น่าจะตั้งใจเรียน เพื่ออนาคตที่ดีกว่า และมีความคาดหวังว่า ลูกหลานของตนเองจะมีอนาคตที่ดีกว่า และคนกลุ่มนี้จะส่งเสริมลูกหลานของตนเอง ให้มีโอกาสชีวิตที่ดีกว่า ตนเองไม่อาจจะคาดหวังในชีวิตได้ เพราะ สายเกินจะแก้ไขแล้ว คงมีชีวิตอยู่ไปวันๆ คนกลุ่มนี้ มักจะมีอาชีพไม่ค่อยมั่นคง มีรายได้น้อย และสังคมมองว่าเป็นชนชั้นล่างในสังคม เช่น มีอาชีพรับจ้างทั่วไป เก็บของเก่า และขับรถรับจ้าง

สำหรับคนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คนนั้น เริ่มจะมีอนาคตที่สดใสกว่าพวกที่จบชั้นประถมศึกษา แต่มีอุปสรรคเข้ามาโดยคนหนึ่งไม่มีใจรักในด้านการเรียน แม้ว่าฐานะพอใช้ได้ และครอบครัวก็อบอุ่นดี ส่วนอีกคนหนึ่ง มีโอกาสศึกษาต่อแต่ก็ต้องถูกไล่ออกเพราะทำความผิดทางกฎหมาย ด้วยการวิ่งราวทรัพย์สินและถูกจับติดคุก

ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา อีก 4 คนนั้น คนหนึ่งเคยเรียนระดับที่ใกล้จบปวช.และสอบเรียนต่อโรงเรียนช่างฝีมือทหารได้ แต่ ไม่มีความอดทนเพียงพอลงมือ และมีความสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงจนตั้งท้อง ทำให้โรงเรียนไล่ออก ส่วนอีกคนที่สอง เรียนระดับชั้นอุดมศึกษาแล้ว แต่ ต้องออกจากมหาวิทยาลัยเนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดแต่ก็สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่ประกอบธุรกิจจนมีฐานะดีได้ และมาเข้าวงการขับขี้อย่างจริงจัง โดยการชักชวนของเพื่อน ส่วนคนที่สามกำลังเรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีสุดท้าย ชีวิตของเขาพลิกผัน เนื่องจากประสบความผิดหวังหลายครั้ง เช่น สอบเข้าเตรียมทหารไม่ได้และเอ็นทรานส์ไม่ติดคนที่กำลังศึกษาในระดับ ปวช. ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นในอนาคต

3. สื่อมวลชน

สื่อมวลชนที่มีส่วนสนับสนุนให้มีการแข่งขันประลองความเร็วกัน ที่เด่นชัดมากที่สุด คือ สื่อจำพวกภาพ ที่มาจากภาพยนตร์ จากโฆษณาสมรรถนะความแรงของเครื่องยนต์ที่จูงใจให้คนอยากขับขี้อยากลอง รวมทั้งการโฆษณาอุปกรณ์เพิ่มความแรงของเครื่องยนต์ เช่น หัวเชื้อน้ำมัน แรงบันดาลใจส่วนหนึ่งมาจากการได้รับข่าวสารข้อมูล เรื่องการแข่งขันรถจักรยานระดับอาชีพ ที่สนุกสนาน ทำหายโดยนักแข่งที่ประสบความสำเร็จส่วนหนึ่ง เป็นพวกที่เคยแข่งบนถนนหลวง พวกที่ได้รับแรงจูงใจมาจากสื่อมวลชน มีจำนวนทั้งสิ้น 8 คน จากจำนวน 10 คน ที่ให้สัมภาษณ์

4. เพื่อน

การชักชวนของเพื่อน และการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่มีความสนใจในด้านการประลองความเร็วบนถนนหลวง ก่อให้เกิดลักษณะที่เรียกได้ว่าเป็น การถ่ายทอดบุคลิกลักษณะที่มีแนวโน้มคล้ายคลึงกันในกลุ่มเพื่อน กลุ่มวัยรุ่นนักรถแข่งจะได้รับอิทธิพลของเพื่อน จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ ทุกคนล้วนแล้วแต่มีกลุ่มเพื่อนที่ชักชวนกันไปทำการแข่งขันทั้งสิ้น เพื่อนเป็นผู้ที่ให้ความรู้ในเรื่องการเข้าวงการขับขี้อัจฉริยะยานยนต์เพื่อแข่งขันบนถนนหลวง และเพื่อนเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แนะในการปรับแต่งรถจักรยานยนต์ ช่วยกันรวมเงินพันทุน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและปลอบประโลมใจเมื่อแข่งขันแพ้ หรือประสบอุบัติเหตุ จากการสัมภาษณ์พบว่า เพื่อนมีบทบาทในการชักนำเข้าวงการ และการอำนวยการนักแข่งบนถนนหลวง เมื่อนักแข่งเห็นว่า เพื่อนของตนเริ่มจะเลิกจากกิจกรรมนี้ ก็จะเริ่มออกจากการแข่งขัน เมื่อพบเจอแต่คนใหม่ที่เป็นรุ่นน้องเข้ามา อย่างไรก็ตาม กลุ่มเพื่อนในการขับขี้อัจฉริยะยานยนต์ มีหลายขนาด ทั้งขนาดเล็กที่มีความสัมพันธ์แบบสนิทสนมในละแวกบ้านใกล้เคียง ไปจนถึงกลุ่มที่มีชื่อ มีสังกัด และเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่จนจำหน้าและจำชื่อสมาชิกได้ไม่หมด

5. รางวัล

กล่าวได้ว่า รางวัล เป็นสิ่งสำคัญมากในการล่อใจผู้ขับขี้อัจฉริยะยานยนต์ ทั้งนี้จากการเก็บข้อมูล พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 10 คน คาดหวังรางวัลทั้งสิ้น แม้ว่าจะไม่ได้รางวัลที่เป็นวัตถุ ซึ่งอาจเป็นเงิน หรือรถจักรยานยนต์ของผู้แพ้พันทุน อย่างน้อยที่สุด พวกเขารู้สึกสนุก ต้องการความตื่นเต้น เร้าใจ จากการขับขี้อัจฉริยะยานยนต์อย่างรวดเร็ว ความรู้สึกที่โลดโผนเหล่านี้ ทำให้พวกเขาลืมนึกถึงความปลอดภัยในการขับขี้อัจฉริยะยานยนต์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า ความรู้สึกเช่นนี้มักจะเกิดขึ้นเสมอในขณะแข่งขัน หรือแม้ว่าจะเป็นผู้ซุ่มท้าย หรือผู้ชมก็ตาม ที่มาของรางวัลที่ได้ อาจเป็นเงินส่วนตัวที่มาจาก การรวบรวมเงินพันทุนในกลุ่มเพื่อน ผลแพ้ชนะอาจจะไม่สำคัญเท่ากับผลพลอยได้อื่น ๆ เช่น ความรู้สึกที่หายที่สามารถึงจุดความสนใจของคนรอบข้างด้วยรูปลักษณ์อันแปลกใหม่และสมรรถนะของเครื่องยนต์ที่ปรับแต่งใหม่ ความโคตรคนอันนี้เองเป็นส่วนหนึ่งที่นักขับขี้อัจฉริยะยานยนต์ เชื่อว่าดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้ามได้ดี รางวัลที่ได้ อาจมาจากเงินจ้างที่ร้านปรับแต่งรถจักรยานยนต์ จ้างวานให้ขับแข่งเพื่อโฆษณาร้าน นอกจากนี้ รางวัลส่วนหนึ่งที่ได้คือ ความรู้สึกที่ได้ทำตามความใฝ่ฝัน ส่วนหนึ่งอยากเป็นนักแข่งอาชีพในสนาม อยากโชว์ฝีมือให้แมวมองจากบริษัทรถสนใจ เชื่อกันว่ามีแมวมองมาสังเกตการณ์ด้วย ตามที่รุ่นพี่บางคนเคยประสบผลสำเร็จมาแล้ว เนื่องจากเคยขับขี้อัจฉริยะยานยนต์แล้วได้รับการทาบทามให้ไปแข่งอาชีพ นอกจากนี้แล้ว เป็นที่น่าสังเกตว่า คนเหล่านี้ มีความรู้จักประมาณตน การแข่งขันหาคู่แข่งนั้นต้องเหมาะสม

สมพоди รู้ว่าตนเองมีความสามารถในการปรับแต่งไม่เท่ากันคนมีฐานะ จึงไม่คิดไปเปรียบหรือแข่งขันกับฝ่ายตรงข้ามที่เหนือกว่า เมื่อพบคู่แข่งที่สูงกว่า ก็จะยอมเป็นผู้ชมที่ดีเท่านั้น

6. สภาพครอบครัว

ครอบครัวมีส่วนสร้างคนให้มีรูปแบบเฉพาะตัว ที่เป็นบุคลิกภาพของคน ๆ หนึ่ง และความสัมพันธที่ดีในครอบครัวช่วยเสริมสร้างสมาชิกที่มีพฤติกรรมสอดคล้องกับแนวทางสังคม จากการสัมภาษณ์พบว่า ครอบครัวของนักชกชิวรี่จอร์จยานยนต์บนถนนหลวงส่วนใหญ่ มีครอบครัวที่ไม่อบอุ่น ความสัมพันธ์ค่อนข้างห่างเหิน แยกแยก มีความไม่เข้าใจกัน ไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่กัน มีผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 7 คนใน 10 คนที่ให้สัมภาษณ์ อยู่ในครอบครัวที่มีลักษณะเช่นนี้ บางคนพ่อแม่แยกทางกัน บางคนไม่เคยเห็นหน้าพ่อหรือแม่เลย พ่อแม่บางคนไม่ค่อยกลับบ้าน ไม่มีเวลาให้ลูก ต้องดิ้นรนทำมาหากิน เมื่อเอ่ยถึงเรื่องครอบครัว คนเหล่านี้ ค่อนข้างรู้สึกคับแค้นใจ เก็บกด บ้างพอสมควร สำหรับผู้ให้ข้อมูล 3 คนที่มีครอบครัวที่ปกติสุข อยู่กันพร้อมหน้ากัน มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเนื่องจาก ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตเท่าที่ควร โดยเฉพาะด้านการประกอบอาชีพ ด้านการศึกษา คนเหล่านี้รู้สึกว่าล้มเหลวในชีวิต ยังมีความรู้สึกผิดหวังในใจ เป็นปมด้อย และรู้สึกอาย บ้างที่จะให้สัมภาษณ์

7. สถานภาพความเป็นโสด

ข้อมูลที่ได้มาทำให้ทราบว่า เงื่อนไขของชีวิตที่สำคัญ คือ ความเป็นโสด ที่ทำให้คนรู้สึกตัวว่าเป็นคนสำคัญหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มีภาวะดูแลครอบครัว มีภรรยา มีบุตรแล้ว จะรู้สึกเป็นห่วงครอบครัว หากว่าตนเองเป็นอะไรไปแล้วครอบครัวจะลำบาก ความรู้สึกห่วงใยอาทรคนที่อยู่ข้างหลัง เป็นความรู้สึกรับผิดชอบในจิตใจ ที่ทำให้คนไม่อาจจะเที่ยวเตร่ สาราญ ทำตามใจตนเองได้มากนัก

ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 6 คนจาก 10 คน เลิกชกชิวรี่แข่งขันเสี่ยงอันตรายแล้ว พบว่า คนเหล่านี้มีครอบครัวต้องเลี้ยงดู มีบุตร มีภรรยา และคนเหล่านี้มีอายุเกิน 25 ปีแล้ว ส่วนอีก 3 คนที่ให้ข้อมูลพบว่า มีจำนวนที่ยังโสดและอายุยังน้อย คือ 18 ปี ยังรักสนุกและยังไม่อยากมีครอบครัว ขณะที่อีกสองคน อายุ 24 ปี และ 21 ปี มีครอบครัวแล้วแต่ยังแอบหนีไปชกชิวรี่แข่งขัน โดยที่ครอบครัวไม่รู้ และคิดภาระหน้าที่เพราะรับจ้างชกชิวรี่ให้ร้านแต่งรถ และเพื่อนชวน เป็นที่น่าสังเกตว่าครอบครัวส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นชอบที่ลูกชายจะออกไปเสี่ยงอันตรายในการชกชิวรี่บนถนนหลวง และผู้ที่มีอายุเลขวัยรุ่นไปแล้ว มักมีครอบครัวและเลิกชกชิวรี่แข่งขัน

8. อาชีพ

อาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องรถจักรยานยนต์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมนั้น มีส่วนผลักดัน ไม่มากนักน้อยให้เกิดการจับขั้วรถจักรยานยนต์แข่งขันกันบนถนนหลวง ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จำนวน 7 คน จาก 10 คน มีชีวิตที่ผูกพันกับรถจักรยานยนต์ โดยประกอบอาชีพเหล่านี้ คือ ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง มีร้านซ่อมรถ และส่วนหนึ่งเป็นผู้มีความรู้เรื่องเครื่องยนต์กลไก หรืออาจมีธุรกิจในแวดวงเดียวกัน ส่วนที่เหลืออีก 3 คน เป็นนักศึกษา คนเก็บของเก่า และคนรับจ้างเล่นพนันสนุกเกอร์

การมีอาชีพเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์นั้น ทำให้มีความรู้ ความสามารถ จนอยากทดลองฝีมือที่สั่งสมมาเป็นประสบการณ์ นำไปใช้ในการแข่งขันจริง ๆ และการทำงานในสาขานี้ ทำให้รู้จักเพื่อนที่มีความสนใจในเรื่องนี้เหมือนกัน จนเกิดการชักชวนไปขับขีบนถนนหลวง เป็นที่น่าสังเกตว่า ความพยายามในการปรับแต่งรถให้มีสมรรถนะสูงนั้น มีการอภิปรายวิจารณ์กันในกลุ่มเพื่อนสนิทที่มักจะมีอาชีพและสถานภาพใกล้เคียงกัน

ข้อมูลที่ได้จากผู้ใกล้ชิดการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้อง

การเก็บข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการเก็บข้อมูลเสริม เพื่อช่วยในการสร้างความชัดเจน ในมุมมองของคนกลุ่มต่าง ๆ จะเห็นว่า ทักษะและรูปลักษณะของคนที่ตั้งกัคกลุ่มที่แตกต่างกันย่อมมีความแตกต่างกัน ในที่นี้ เก็บข้อมูลจากผู้ขับขีแข่งขันจำนวน 10 คน และข้อมูลจากผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ 5 คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่รับผิดชอบ 5 คน

เมื่อพิจารณาประสบการณ์และความรู้สึกของผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ ทั้ง 5 คน ล้วนแล้วแต่มีความคิดเห็นที่ตรงกันคือ การขับขีแข่งขันรถจักรยานยนต์นั้นเป็นเรื่องของพวกวัยรุ่นที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ อยากเด่นดัง มั่วสุ่มกัน ก่อให้เกิดความยุ่งยากในสังคม สร้างความรำคาญและความรู้สึกหวาดกลัวให้กับคนรอบข้าง และสิ่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายควรจะช่วยกันแก้ปัญหา

ข้อมูลที่ได้จากตำรวจซึ่งมีภาระกิจในการปราบปรามผู้ขับขีรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงนั้น ทั้ง 5 คน ต่างมีประสบการณ์ที่ยากลำบากในการติดตามจับกุม ต้องพยายามใช้วิธีการต่าง ๆ นานาเพื่อประสิทธิภาพในการจับตัวคนกลุ่มนี้มาลงโทษตามกฎหมาย ตำรวจทั้ง 5 คน ต่างก็รู้สึกว่าการบดทอนโทษผู้กระทำผิดยังไม่รุนแรงเพียงพอ และผู้ใหญ่ไม่สนใจจะจัดการอย่างจริงจัง จึงทำให้คนเหล่านี้ทำทนายอานาจรรัฐ ก่อความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่เองก็มีความเสียเปรียบพวกนักขับขีเหล่านี้ไม่น้อย เพราะ รถตำรวจ มีสมรรถนะดีออกกว่ารถที่ใช้แข่งขัน นอกจากนี้ ยัง

ใช้วิธีการที่รุนแรงมากไม่ได้ เพราะผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ยังเป็นเด็กวัยรุ่น และบางส่วนเป็นลูกหลานตำรวจ เป็นลูกท่านหลานเธอ ที่มีเส้นสาย

กล่าวโดยสรุป พบว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์แข่งขันบนถนนหลวงเป็นพวกที่สังครอบนอก ค่อนข้างจะรังเกียจ ไม่ค่อยจะได้รับความเห็นใจจากนักกฎหมาย เป็นพวกสร้างปัญหา ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน สูญเสียทรัพยากรน้ำมัน กีดขวางการจราจร ก่อปัญหาสุขภาพจิต อาชญากรรม และวิธีการแก้ปัญหาที่เสนอแนะ มักจะแบ่งแยกออกเป็น การปรามปรามด้วยการลงโทษทางกฎหมาย และการจัดหาสถานที่เหมาะสมเพื่อการแข่งขันสำหรับคนเหล่านี้ โดยเฉพาะ

ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปร ชื่อ	วัยรุ่น	การศึกษาน้อย	สื่อมวลชน	เพื่อน	รางวัล	ครอบครัวแตกแยก	โสด	อาชีพเกี่ยวข้อง
1. นายไก่อ	×	×	×	×	×	×	×	×
2. นายคู้	×	×	×	×	×	×		×
3. ชำรง	×	×	×	×	×	×		
4. นายชค	×	×		×	×		×	×
5. นายเขม	×		×	×	×		×	×
6. นายหมู	×	×	×	×	×	×	×	×
7. นายดี	×		×	×	×		×	×
8. นายไกร	×			×	×	×	×	
9. เจริม	×	×	×	×	×	×	×	
10. เล็ก	×		×	×	×	×	×	×
รวม(คน)	10	6	8	10	10	7	8	7

หมายเหตุ : ตารางนี้แสดงให้เห็นว่าแต่ละบุคคลที่ทำการสัมภาษณ์มีข้อมูลที่ตรงกับตัวแปรที่ตั้ง สมมติฐานไว้ โดยเครื่องหมาย × แสดงว่า ข้อมูลของบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรในกรณีที่ว่าไว้ แสดงว่า ข้อมูลของบุคคลนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่ตั้งไว้ และตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ มี 8 อย่างด้วยกัน คือ อายุในช่วงวัยรุ่น การศึกษาน้อย สื่อมวลชน เพื่อน รางวัล ครอบครัวที่แตกแยก ความเป็นโสด และการมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับรถจักรยานยนต์ ซึ่งตัวแปรทั้งหมดนี้ นำไปสู่พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์แข่งขันบนถนนหลวง

การอธิบายข้อมูลจากตารางความสัมพันธ์ตัวแปร

ข้อมูลจากตารางสามารถนำมาใช้ในการอธิบายความ ในรายละเอียดส่วนบุคคลได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นายไก่อ่ ช่วงที่ทำการจับจีรฉกรยานยนต์แข่งขันนั้น มีอายุ 15-22 ปี ปัจจุบันเลิกแล้ว เพราะมีครอบครัว นายไก่อ่ ได้รับการชักชวนจากเพื่อน และการโฆษณาความเร็วทางโทรทัศน์ นายไก่อ่ชอบความเร็ว รักความตื่นเต้น ทำทหายจากการจับจีรฉกรยานยนต์ นายไก่อ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ครอบครัวมีปัญหาขาดผู้นำครอบครัว มีพี่น้องหลายคน ยากจน และพี่น้องบางคนคิดคูกและเสพยาบ้า นายไก่อ่ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้าง

2. ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นายคู้ อายุ 21 ปี เรียนไม่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากคิดคูกข้อหาวิ่งราว เริ่มทำการแข่งขันจักรยานยนต์บน ถนนหลวงเนื่องจากได้รับแรงบันดาลใจจากภาพยนตร์ไทยเรื่อง “เร็วกว่าใจ ไกลเกินฝัน” นายคู้ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมกลุ่ม นายคู้รับจ้างจับจีรแข่งขันเพื่อหารายได้ และรู้สึกสนุกกับการจับจีรฉกรยานยนต์บนถนนหลวงมาก ทั้งๆที่มีครอบครัวแล้ว ครอบครัวของนายคู้ไม่ค่อยอบอุ่น ต่างฝ่ายต่างแยกกันอยู่ และมีพี่น้องหลายคน ไม่มีเวลาให้กัน นอกจากรับจ้างจับจีรฉกรยานยนต์แล้ว นายคู้ยังประกอบอาชีพหล่อพระพุทธรูปอีกด้วย

3. ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นายธำรง อายุ 24 ปี เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีฐานะยากจน ได้รับแรงจูงใจจากการถ่ายทอดการแข่งขันรถจักรยานยนต์ทางโทรทัศน์ นายธำรงรวมกลุ่มกับเพื่อน ในการแต่งรถและชักชวนกันไปจับจีรบนถนนหลวง นายธำรงเชื่อว่า การกระทำเช่นนี้ สร้างความมั่นใจและความสนุก ช่วยในการจับหญิง เป็นการพนันเสี่ยงสุรา และทดสอบความรู้เกี่ยวกับเครื่องยนต์ ครอบครัวของนายธำรงไม่สมบูรณ์ เพราะพ่อเสียชีวิต นายธำรงมีพี่น้อง 6 คน และที่บ้านประกอบอาชีพรับจ้าง นายธำรงสมรสแล้ว และมีอาชีพในการรับจ้างเล่นสนุกเกอร์เพื่อการพนัน

4. ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นายชด เลิกเข้าร่วมการแข่งขันตั้งแต่อายุ 24 ปี เนื่องจากมีครอบครัว นายชดจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าสู่วงการนี้ด้วยการชักนำของเพื่อน เมื่อทำการแข่งขันก็รู้สึกสนุก ตื่นเต้น และหวาดเสียว เป็นสิ่งโก้เก๋ มีคนดูมากมาย ครอบครัวของนายชดมีความอบอุ่นและมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน นายชดมีอาชีพค้าขายและจีรฉกรยานรับจ้าง

5. ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นายเขม เลิกทำการแข่งขันตั้งแต่ อายุ 21 ปี เมื่อมีลูกมีครอบครัวแล้ว นายเขมเรียนจบการศึกษาในระดับปวช . นายเขมได้แรงจูงใจมาจากการชมโฆษณาการประลองความเร็วทางโทรทัศน์ และทำตามเพื่อน และขี้ขี้แข่งขันบนถนนหลวงด้วยความสนุกสนาน และเป็นการลองเครื่องรถไปด้วย ครอบครัวของนายเขมมีความสมบูรณ์ แม้ว่าจะมีฐานะไม่ค่อยดี ปัจจุบัน นายเขมประกอบอาชีพรับจ้างที่อู่ซ่อมรถ

6. ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นายหมู อายุ 18 ปี เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครอบครัวมีฐานะยากจน ไม่เคยเห็นหน้าพ่อแม่ที่แท้จริงเลย นายหมูอยากทดลองความเร็วของรถ เพราะเคยดูจากโฆษณาโทรทัศน์ นายหมูทำตามเพื่อน อยากจะวัดใจตนเองรวมทั้งทดสอบความกล้า อยากเด่น อยากสนุก และให้ผู้หญิงสนใจ จึงเริ่มขับจี้รถจักรยานยนต์บนถนนหลวง นายหมูยังเป็นโสดอยู่ และมีอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับส่งคนและรับจ้างซื้ออะไหล่รถ

7. ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นายตี เลิกทำการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ตั้งแต่ อายุ 22 ปี หลังจากมีครอบครัว เคยเรียนหนังสือถึงระดับชั้นอุดมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการชักชวนจากเพื่อนให้ไปแข่งขันรถจักรยานยนต์ และได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน นายตี ทดลองทำตามเพื่อนเพราะอยากรู้ และทำไปเพราะเพื่อความสนุกสนาน โดยเฉพาะ เมื่อตอนที่หนีตำรวจ ครอบครัวของนายตีมีความอบอุ่น มีฐานะดี นายตีประกอบอาชีพทำธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องกล

8. ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ นายไกร เคยขับจี้รถจักรยานยนต์แข่งขันบนถนนหลวง เมื่อตอนที่ยังเป็นวัยรุ่นอยู่ ตอนนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยปีสุดท้าย นายไกรทำการขี้ขี้แข่งขัน เนื่องจาก ทำตามเพื่อนต้องการหาคู่แข่งที่เหมาะสม และรู้สึกสนุกสนานตื่นเต้น ทำทาย และสะใจ เป็นการออกกำลังกายและมีผลพลอยได้เพื่อจีบสาว นายไกรยังเป็นโสด ครอบครัวไม่ค่อยอบอุ่น พ่อไม่ค่อยกลับบ้าน

9. ผู้ให้สัมภาษณ์ชื่อ นายเฉลิม เคยขับจี้รถจักรยานยนต์แข่งขันบนถนนหลวง ตอนช่วงที่ยังเป็นวัยรุ่นอยู่ นายเฉลิมเรียนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทางบ้านฐานะยากจน นายเฉลิมได้รับแรงจูงใจให้อยากขับจี้รถจักรยานยนต์ เนื่องจากการดูรายการโทรทัศน์ และมีเพื่อนพาไปแข่ง นอกจากนี้ นายเฉลิมยังอยากเด่นอยากดัง เผื่อว่าจะมีแมวมองสนใจ ปัจจุบันนายเฉลิมยังโสด ครอบครัวพ่อแม่แยกทางกัน พ่อเป็นคนงานก่อสร้าง ส่วนนายเฉลิมทำอาชีพค้าขายของเก่า

10. ผู้ให้สัมภาษณ์ที่ชื่อ นายเล็ก มีอายุ 18 ปี มีการศึกษาระดับ ปวช. ได้รับการชักชวนจากเพื่อน และสนใจทดลองสรรณะทางการจับจีตามคำโฆษณาของสื่อมวลชน ทั้งนี้ นายเล็กรู้สึกสนุกในการการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง พื้นฐานครอบครัวของนายเล็กไม่สมบูรณ์ เพราะขาดพ่อ ต้องอยู่กับแม่ที่มีสามีใหม่ ปัจจุบันนายเล็กยังเป็นโสด และมีอาชีพขี่จักรยานยนต์รับจ้าง ควบคู่ไปกับการเรียนหนังสือ

ส่วนที่สาม การวิเคราะห์ข้อมูลเรียงตามสมมติฐาน

ผลการเก็บข้อมูล สามารถรวบรวมและสรุปย่อตามสมมติฐาน ได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อ1. เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง มากกว่าวัยรุ่นอื่น

จากการเก็บข้อมูลพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนเป็นผู้ที่ขี่จีจักรยานยนต์แข่งขันบนถนนหลวง ในขณะที่อยู่วัยรุ่น โดยมียุไม่เกิน 25 ปี ช่วงอายุที่มีพฤติกรรมนี้ระหว่าง 13-25 ปี

สมมติฐานข้อ2. ผู้ที่มีการศึกษาน้อย มีแนวโน้มที่จะแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูง

จากการเก็บข้อมูลพบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาน้อย เป็นผู้เรียนจบระดับประถมศึกษาแต่ไม่เกินชั้นมัธยมต้น

สมมติฐานข้อ3. สื่อมวลชนมีผลทำให้เกิดการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

จากการเก็บข้อมูล พบว่า แรงบันดาลใจที่ชักนำให้เกิดพฤติกรรมการแข่งขันรถจักรยานยนต์ คือ การรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความประทับใจภาพยนต์ ตลอดจนโฆษณาทีวี และรายการโทรทัศน์ จึงทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

สมมติฐานข้อ4. กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลทำให้เกิดการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

ข้อมูลที่รวบรวมได้ บ่งบอกว่า ทุกคนที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้รับการชักชวน และชักจูงจากเพื่อนให้เข้าร่วมกลุ่มการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง

สมมติฐานข้อ 5. รางวัลเป็นแรงจูงใจให้แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง
 ผู้วิจัยพบว่า ทุกคนที่ให้สัมภาษณ์นั้น มุ่งหวังรางวัลไม่ว่าจะเป็นทางด้านจิตใจหรือ
 ทางวัตถุก็ตาม

สมมติฐานข้อ 6. ครอบครัวยุคใหม่แตกแยกส่งผลให้มีการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง
 มากกว่าครอบครัวยุคก่อน
 เมื่อเก็บข้อมูลแล้วพบว่า ผู้มีพฤติกรรมการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง
 ส่วนมากแล้วมีพื้นฐานครอบครัวที่แตกแยก ไม่ค่อยอบอุ่นเท่าไรนัก

สมมติฐานข้อ 7. ความเป็นโศกมีแนวโน้มที่จะแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมาก
 กว่าผู้ที่สมรสแล้ว
 ผู้วิจัยพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการแข่งขันรถจักรยานยนต์บน
 ถนนหลวง ในขณะที่ยังเป็น โศก

สมมติฐานข้อ 8. ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับรถจักรยานยนต์มีแนวโน้มที่จะแข่งขันรถจักรยาน
 ยนต์บนถนนหลวงมากกว่าผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง
 จากการเก็บข้อมูลพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีพฤติกรรมการแข่งขันรถจักรยานยนต์
 บนถนนหลวงส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเครื่องยนต์และ มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับรถจักรยานยนต์

ส่วนที่สี่ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง จำนวน 5 คน ผู้
 ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 25 ปี ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มอายุที่เป็นผู้ใหญ่มากกว่ากลุ่มคนที่ร่วมการ
 แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงซึ่งเป็นผู้ที่กำลังอยู่ในวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่

ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ทั้ง 5 คน ส่วนหนึ่งเป็นผู้ประกอบการที่มีที่อยู่อาศัยหรือที่ทำงานอยู่ใกล้
 กับเขตถนนที่มีการแข่งขันรถจักรยานยนต์ จึงเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เช่น ได้เห็นเหตุ
 การณ์การแข่งขันบ่อยครั้ง หรือพบปะกับผู้แข่งขันรถจักรยานยนต์ที่เข้ามาซื้อของในร้าน ส่วน

การแข่งขันบ่อยครั้ง หรือพบปะกับผู้แข่งขันรถจักรยานยนต์ที่เข้ามาซื้อของในร้าน ส่วนหนึ่งของผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์เป็นผู้ที่ใช้เส้นทางเดินทางบนถนนที่มีการแข่งขันรถจักรยานยนต์เป็นประจำ จึงมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ชมเหตุการณ์โดยไม่ได้เจตนา

ในด้านการงานและการประกอบอาชีพ ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์เหล่านี้มีความมั่นคงในด้านการประกอบอาชีพ เนื่องจากงานที่ทำเป็นงานประจำที่มีรายได้ค่อนข้างคงที่ การดำเนินชีวิตจึงไม่ต้องต่อสู้ดิ้นรนมากนัก การมีฐานะเป็นชนชั้นกลางทำให้มีชีวิตที่สุขสบายพอสมควร ประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ การใช้ชีวิตจึงเรียบง่าย ไม่โลดโผน ไม่ต้องการความตื่นเต้น แปลกใหม่มากนัก

ความมั่นคงในการดำเนินชีวิตในระดับชนชั้นกลาง และความพึงพอใจในความสำเร็จในชีวิต ตลอดจนวิถีชีวิตที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ เป็นส่วนประกอบที่ส่งเสริมให้คนกลุ่มนี้มีความพร้อม มีความสมบูรณ์ในชีวิตมากกว่ากลุ่มที่เป็นผู้ทำการแข่งขัน

คนที่ใกล้ชิดเหตุการณ์มีความรู้สึกว่าการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงเป็นการก่อปัญหาอย่างหนึ่งในสังคม เกิดจากการกระทำของกลุ่มวัยรุ่น ที่ยังไม่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมากเท่าที่ควร วัยรุ่นเหล่านี้ยังคำนึงถึงความสุขส่วนตัว ไม่คิดถึงอันตรายที่เกิดขึ้น การรวมกลุ่มอาจมีผลให้เกิดการมั่วสุมเช่น เสพยา กีดขวางการสัญจร และเกิดอุบัติเหตุ ตลอดจนสูญเสียบงประมาณในการควบคุมปราบปรามในระดับรัฐ

หากกล่าวโดยสรุป เราพบว่า ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ไม่นิยมชมชอบพฤติกรรมการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงมากนัก แม้ว่าจะรู้สึกรำคาญในด้านมลภาวะทางเสียงและความไม่สะดวกในการสัญจร แต่ทำอะไรไม่ได้มากเพราะว่า ไม่มีอำนาจ เพียงแต่คาดหวังว่าจะมีแนวทางแก้ปัญหาที่มีประโยชน์ และเป็นที่น่าสังเกตว่า คนที่ใกล้ชิดเหตุการณ์นี้เป็นพวกที่ส่วนหนึ่งไม่ได้เคยขับซิ่งรถจักรยานยนต์ และไม่ได้ใช้รถจักรยานยนต์พาหนะในการเดินทาง นอกจากนี้ไม่ได้มีความรู้มากนักในเรื่องรถจักรยานยนต์

ในส่วนของการวิจัยที่มีบทบาทในการปราบปราม

เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนรับผิดชอบในการปราบปราม ทั้ง 5 คน ที่ให้สัมภาษณ์ ต่างรู้สึกเห็นด้วยและเบื่อหน่ายในการติดตามจับกุมผู้ขับขี่แข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวง ที่ทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า บางส่วนเป็นลูกหลานหลานเธอ และพยายามหามาตรการต่าง ๆ ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจับกุม

อย่างไรก็ตาม วิธีการปราบปรามที่ใช้ เป็นการแก้ปัญหา เฉพาะหน้าที่เป็นการแก้ปัญหาในระดับปลายเหตุ ที่ต้องสูญเสียงบประมาณ และใช้กำลังเจ้าหน้าที่ในการติดตามจับกุม เจ้าหน้าที่ที่มีจำนวนไม่เพียงพอในการแก้ปัญหา และเจ้าหน้าที่ก็เคยได้รับบาดเจ็บจากการติดตามจับกุมซึ่งสิ้นเปลืองเวลาและงบประมาณของทางราชการ

วิธีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจบางครั้ง ต้องใช้วิธีการรุนแรง และเป็นวิธีที่นอกจากระเบียบที่วางไว้ เนื่องจากมีความรู้สึกกดดัน และช่วยทางอารมณ์ วิธีที่ใช้ประจำ คือ การข่มขู่หรือข่มขู่ด้วยการยิงปืน ใช้ไม้ปา ตั้งจุดตรวจค้น เรียกมาดักเตือน เอรารถจักรยานยนต์ไปซ้อน หรือผลักจักรยานยนต์ให้ล้ม นำกำลังเจ้าหน้าที่ไปดักตามเส้นทางที่ใช้แข่งขัน เอน้ำมันหรือทรายราดพื้นถนน หรือแม้แต่ใช้วิธีขอรอดูดสูมของเทศบาลมาฉีดใส่ผู้แข่งขัน

สรุปได้ว่า วิธีการในการแก้ปัญหาคารแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนหลวงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนตัวผู้ขับขี่ ในระดับครอบครัวผู้ใกล้ชิด ตลอดจนในระดับสังคม

